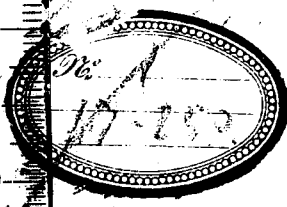

71-2
2. a. 7-

A
121
250

31

R. 1046

(1)

JOH. DRVSII *H. D.*

IN

LIBRUM PRIMUM
HASMONAEORUM

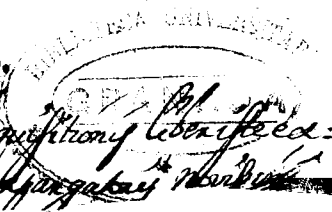
COMMENTARIOS

SIVE
NOTAE. *Offis Damzaby cy ex-
fungatione pennisy.*

1600

*Ed commissione Offisy S^{to} Inquisitionis liberata
fungatur ad prescriptis modis obligatorij mandati
Granaty ann. 1603.*

17867449

SIGNIFICATIONES LITTERARUM
QUIBUS USI FUIMUS
IN HIS NOTIS,

- A. Aldi codex: editio Veneta.
- B. Basiliensis ea quæ in octavo folium complicat.
- C. Complutensis editio.
- E.C. Exemplar Complutense.
- L.V. Latina vetus.
- LL.AA. Libri antiqui.
- R. Romana editio.
- CHRÓ.T.S. Chronicon templi secundi.
- H.E. Historia Ebraica.
- E.I. Epitoma Iasonis Cyrenæi.

I. DRUSIUS
IOSEPHO SCALIGERO S.

NE te diu promissi mei expectatione suspensum tenerem, Iosephe Scaliger ~~et alio~~, ultro ac libenter commentarium meum in priorem Machabeorum evulgari nunc sum passus. De altero absolvendo, quem in posteriorem inchoavi, an cuncter & me dem iis commentariis edendis, quos in libros quosdam Canonicos conscripsi, vel an omnino me à scriptione omni sustineam, vehementer animi pendeo. Etenim tantam expeior quotidie hominum ingratitude, ut prope modum beatos ducam qui sibi tantum canunt & Musis. Vereor quidem certè nisi tu me subinde incitaveris, ut paulatim hic scribendi fervor aut refrigescat aut penitus extinguatur. Enimverò si ut pergam meque bono animo esse jusseris, & si necessaria non defuerint, in hoc amplo ac spatio, quod ingressus sum, rerum sacrarum pelago, ad reliquum cursum rectè conficiendum, aliud præterea nihil desiderabo. Neq; industriæ meæ obtrectatores, licet equis vitisq; hoc contentur, me ab incepto unquam deterrebunt. Candidos homines & eruditos novè quàm plurimos, quibus non displicemus, quos amamus & colimus, & illis nostra lucubramus, non autem sycophantis istis malo publico natis, & portentis (ita tu vocas) generis humani. Vale, & nos ama.

Explicatio tituli.

LIBER *Hasmoneorum.* ספר החשמונאים. Hunc titulum primus erui ex historia Ebraica. Mihi non dubium quin hoc titulo lectus fuerit olim à Judæis. Nam Ebraicè scriptum fuit hoc opus ab autore. Utrum autem idem autor in Græcum sermonem transfulerit, an alius, incertum. Ebraicum volumen Hieronymus se vidisse testatur, in prologo galeato: *Machabeorum primum librum Ebraice repperi.* Citatur apud compilatorè historiæ, quam dixi, cap. xxvii. in extremo. Locum producam fidei meæ causa. *Tholermans gener Simonis occidit Simonem in convivio vini, acceptaq; uxore ejus & duobus filiis, vinum eos compe dibus areis. Perro Simon regnavit super populum Domini octo annos, mortuusq; est & collectus ad patres suos. Reliqua sermonum ejus bellorumq; ejus, & bellorum^b fratrum ejus, nonne ecce illa scripta*
^b) vel, fratrum ejus. sunt

[Handwritten notes and signatures in cursive script, including the name 'Joseph Scaliger' and other illegible text.]

sunt in libro Iosephi Gorionis F. & in libro Hasmonæorum, & in libris regum Romanorum: Hic perspicue reges appellat consules Romanos. Sic Æmylius Probus Carthaginensium Ephoros, qui Punico vocabulo Suffetes dicuntur, binos reges vocat. Barbari enim, ut Procopius annotat, duces suos reges appellabant.

Hasmonæorum) Hujus singularis *Hasmonæus*. Videtur fuisse cognomen Matthathie. Chronicon templi secunda, *Hasmonæus cum filius suis*. Tamen dubito. Nam quod in eodem Chronico, *Matthathias filius Iohannis qui vocabatur Hasmonæus*, tam potest referri ad Iohannem quam ad Matthathiam. Inò si Eusebio credendum, referri debet ad Iohannem. Nam ait in Chronico, *Hoc tempore Matthathias quidam ex sacerdotibus filius Asmonæi, viro Modeni, aduersum Antiochi duces arma corripens, filius etiam auxilio filiorum, leges patrias vindicavit, nisi legendum, ex sacerdotibus filius Asmonæi*. Chronicon Ebræorum natus, *Anno 175. Graecum regnavit Iohannes filius Simonis filij Matthathie filij Hasmonæi, triginta septem annos*. Iosephus Antiquit. libro 12. cap. 8. *Matthias filius Iohannis, qui fuit Simonis, ex Asmonæo geniti*. Hic locus magis nos intricat. Fortè cognomen tum erat familiæ, quale Cimchi & Iarcini. Mihi nihil in eodem Hasmonæi ab opido tribus Iuda Hasmon sive Hasmon, cujus mentio Ios. 15. 27. Ut ait, Hasmonai vocantur Matthathias, filii, nepotes, omneque adeò qui ab eo descendunt. Sed & alii hoc nomine veniunt. Id clarum faciam ex historia Ebraica, cujus compositor filii Gorionis nomen præfert, cum alius fuerit, ut ex loco supra citato probari potest. Nos tamen passim in hoc commentario Gorionidem vocamus. Quod cum venia cumque pace fieri velim eorum, qui mecum aliter sentiunt. Is igitur fol. 41. col. 4. Hasmonæos appellat, quos hoc volumen cap. 5. vers. 67. *isgêis*, id est, sacerdotes vocat. Unde colligimus familiam fuisse sacerdotalem. Idem autor fol. 38. colum. 1. ita scribit, *Exiit ad eum rex Iuda, & iuvenes filii Hasmonæi*. Et fol. 44. col. 3. *Profectiq; sunt cum filio eius (Simonis) è robustis Hasmonæorum novem millia*. Et mox *Jonathan & Simon cum filijs Hasmonæorum*. Et col. 4. *Litteras quas miserunt Hasmonæi ad Romanos & Persas*. Hæc omnia evincunt familiam fuisse hujus nominis inter sacerdotales, è qua originem duxerit Matthathias filius Iohannis, nepos Simonis, cognomento Hasmonæus.

Qui vulgò prior Machabaorum) ita vocatur hic liber à Christianis. Etiámne à Iudæis? non opinor. Hoc sine teste sine exemplo qui affirmat, viderit. Nam quod temerè dicitur, temerè negari potest. Ego cognomen Machabæi reperio quidem in historia Ebraica, sed Iudæ proprium. Nemo alius ita vocatus fuit, quod sciam. Ut Iohannes, Caddis: Simon, Thafsi: Eleazar, Avaran: & Jonathan, Apphus: ita solus Iudas cognominatus fuit

Ma-

Machabæus. Abusi ergò sunt Christiani hoc nomine ad significandum eos quos Ebræi Hasmonæos vocant. Id factum est vel propter impositionem ~~nomina Iudæis, vel propter meum celum, & quædam~~. Primus enim post Matthathiam patrem leges patrias vindicavit. Scribunt autem Græci *Μαχάβαιος*: Latini *Machabæus*: Ebræi *מכבי*, id est extinctorem sonat. Nam *כבה* extinguo. Appellatio à robore. Quod ex historia Ebraica liquidò probari potest. Sic ergò Iudas Machabæus cognominatur extinctor, ut Darius *Εγξέτης*, id est, coercitor, & Xerxes *Αχζήτης*, id est, Martius. Vide nunc, si placet, Commentarium nostrum.

AUTORES ET LIBRI

qui citantur in hoc commentario.

Acro interpres Horatii.
Aelianus historicus.
Æmylius Probus.
Ammianus Marcellinus.
Andreas Masius I. C.
Appianus.
Aquila interpres.
Aristoteles.
Arrianus.
Athenæus.
Beda.
Biblia sacra.
Breviarium Iasonis
Budans.
Cæsar Baronius.
Carolus Segonius.
Chronicon Ebræorum maius.
Chronicon Ebræorum minus.
Chronicon Eusebij.
Chronicon templi secundi.
Cicero.
Curtius.
David Camius.

Diodorus Siculus.
Diomedes Grammaticus.
Editio Symmachi.
Egesippus.
Epiphanius.
Epitoma Iasonis.
Epitoma Liviana.
Euripides.
Eusebius Pamphili.
Florus.
Fragmenta interp. vet.
Franciscus Vallesius.
Funccius.
Glossa ordinaria.
Goriomdes.
Hecatæus Abderita.
Henricus Stephanus.
Herodotus.
Hesychius Lexicographus.
Hieronymus.
Historia Ebraica.
Iaso Cyrenæus.
Interpres vetus.

Interpretes Chaldaei.
Interpretes LXX.
Iohann. Monachus.
Iohann. Stadius.
Iohann. Vassens.
Iosephus.
Iosephus Gorionis.
Iosephus Scaliger.
Iustinus historicus.
Lexicon vetus.
Liber Avoth sive Patrum.
Liber nom. Ebraei.
Liber Sapientia.
Livius.
Maccabaicon Iosephi.
Martialis.
Menander Ephesius.
Nicolaus à Lyra.
Nicolaus Damascenus.
Nota Vatabli.
Oecumenius.
Orosius.
Petrus Crinitus.
Plautus.
Plinius.
Plutarchus.
Pollux.
Polybius.
Posidonius.

Procopius.
Prudentius.
Ptolemaeus.
Rabbanns.
Ruffinus.
Sanhedrin.
Scholia Græca in N. T.
Seder Olam utrunque.
Sigismundus Gelenius.
Strachides.
Sophocles.
Sudas sive Suidas.
Suetonius.
Subptius Severus.
Steevovichus in Vegetium.
Stephanus de urbibus.
Strabo.
Terentius.
Thalmud.
~~Theophrastus.~~
Valerius.
Vegetius.
Virgilius.
Vitruvius.
Volumen ieiunij.
Uranus scriptor rerum Arabicarum.
Ximenius.
Zacharias Chryssopolitannus.

Addenda & mutanda in Notis.

Inscriptio notarum est, In librum primum Hasmonæorum. tu emenda, In librum Hasmonæorum. vel certè, in librum primum Machabæorum.

Capite primo ad vers. 1. in Chethijm lege, non potest habere I longum in penultima: & adde, Citium civitas Macedonia, ex qua Zeno Cuiensis dicitur à Gellio lib. 17. cap. ultimo, & in Pandectis mentio columnarum Cuiensium; ut in Livio Respub. Cuiensium. Vide sis Cuiacium Observat. l. 3. cap. 38.

Cap. 3. vers. 54. Quo tempore & quo die profanarunt illud gentes] Breviarium Iasonis 10. 5. ἐν ἡ δ' ἡμέρα ὁ νεὼς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβεβηλώθη, σιωίβη καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ κατὰ ρισμὸν γυνοῦνται τὰ ναεὶ τῆ πέμπτη & εἰκάδι τὰ αὐτὰ μιλῶς ὅς ἐστι χροσεύ. His adversari videtur quod in hoc volumine 1. 57. Decimo quinto mensis Chasileu, anno 145. detruxerunt abominationem desolationis super altare. ubi in Græco πεντεκαίδεκάτη, nisi leg. πέμπτη & εἰκάδι. Nam facilis lapsus de εἰκάδι in δεκάτη. Ego nihil immutare ausim. Nam exemplaria omnia mirè consentiunt. Vetus quoque interpres habet, decimo quinto. Cogitemus adhuc.

Cap. 7. ad vers. 19. Vbi vulgo Bethseca, ex textu Ebraeo & libris melioribus leg. Bethseta.

Cap. 8. ad vers. 16. rescribe, Sed belli Punici tempore videtur fuisse. 320. hoc est trecenti viginti.

Cap. 9. vers. 27. ad locum, Ex quo die non est visus Propheta, adde, Chronicon Ebraeorum maius, Alexander Macedo regnavit annos 12. Hucusq; propheta per Spiritum Sanctum vaticinati sunt. Chron. minus, mortui sunt Haggæus, Zacharias & Malachias. eo tempore desijt esse Prophetia in Israel: videlicet anno mundi 3404.

Cap. 14. vers. 41. Pontifex in æternum] est cur malim, in seculum. Nam tempus hoc extendebatur dunta xat usq; ad Messiam, quod præsens seculum appellabant: ex quo proverbiale: Neque in hoc neque in futuro seculo remitteur ei, de quo alias.

LIBER
HASMONAEORUM

qui vulgò prior Machabaeorum,

interprete I. DRUSIO.

Errata textus ita corriges:

Pagina 1, vers. 31, Lccutus est eis verba pacifica. 32. καὶ ἐπίπισε. 1. 43. & derelinquerent unumquisque. 2. 24. ἐξήλωσεν. ibid. ἰσφαξεν. 2. 25. ἀπίκτεινε. 2. 61. perpendite per singulas aetates. 3. 14. ἐξεδνείπτει. Sic edit Rom. hoc noto ne quis putet mendam esse in ἰξου. ibid. persecuti sunt eum. 18. multis aut paucis. 3. 29. tributorum regionis. 31. ἦπορειτο. 56. Et dixerunt. ibid. ἕκαστος ἐς τὸ οἶκον. 4. 15. Γαζέων. 4. 24. quoniam in seculum. 56. Et sacrificaverunt sacrificium salutis. 5. 35. ἐπέπεσε αὐτῶν. 41. ἀσπερ σόμορ. 42. ullum hominem. 48. διελυσσάμεθα. 57. καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπονendum in fine vers. 56. 58. denuntiassent iis. 6. 33. καὶ διεσκευάσθησαν αἱ δυνάμεις. 57. ὁ τόπος ἔπαρθε βάλ. 8. 22. Misitque Ierofolymam. 23. τῆς ἐκείνης. 9. 9. ἔπιερέψωμεν & ποξ, καὶ πολιορκήσωμεν. 19. ἐν Μωδιέμ. 34. καὶ πᾶν τὸ στρατιῶμα. 40. ex insidiis militis Ionathæ, vel socii Ionathæ. Nam in Græco οἱ πᾶσι τῶν Ιωνάθαν. 45. Aqua vel Jordanis. 50. τῶν βασιλέων. 65. Σίμων. 69. occiderunt ex eis. 10. 30. καὶ Γαλιλαίας. 58. rex & elocavit ei Cleopatram filiam suam. 11. 27. καὶ ἔστησεν. 35. ad nos attinentia ab hoc tempore. 13. 6. omnes gentes. 11. Αβισσαλῶν. 17. subiret, dicens. 21. Mitterant ad Tyrrhonem. 14. 20. senioribus & sacerdotibus. 16. 4. ἐβδόμου καὶ ἑβδόμου.

ΚΕΦ. α.

CAP. I.

Καὶ ἐγένετο κατὰ τὸ πατάξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὸν Μακεδόνα, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς Χετταίμ, καὶ ἐπάταξε τὸν Δαρείον βασιλέα Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῶν ἑσπεριότερος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ σιωπήσασατο πολέμους πολλὰς, καὶ ἐκράτησεν ὄχλους πολλὰς ἀλλων, καὶ ἐσφαξεν βασιλεῖς πολλὰς.

Καὶ διῆλθεν ἕως ἀκροῦ τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε σὺν πληθύνει ἐθνῶν, καὶ ἠύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ.

Καὶ ὑψώθη, ἔπαρθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

Καὶ συνήγαγε δυνάμιν ἰχυρὰν σφόδρα, καὶ ἦρξε χερῶν, καὶ ἐθνῶν, καὶ τυράννων, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς φόρον.

Καὶ κατὰ ταῦτα ἐπίπεσε ὅτι τὸ κοίτω, ἔγνω ὅτι δόξα ἐπιπέσει.

Καὶ ἐκάλεσε τὰς παῖδας αὐτῶν τὰς ἐν δόξῃ, τὰς σιωπρόφους αὐτῶν ἀπὸ νεότητος, καὶ διείλεν αὐταῖς τὴν βασιλείαν αὐτῶν, ἕτι ζῶντος αὐτοῦ.

Καὶ ἐβασίλευσαν Ἀλέξανδρος ἕτη δώδεκα, καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

Alexander Philippi filius Macedo, egressus ex terra Chethiim, postquam percussisset Darium regem Persarum ac Medorum, regnavit pro eo primus in Græcia.

Et conferuit prælia multa, obtinuitque munitiones plurimas, & jugulavit reges tetra.

Et progressus usque ad extrema terra, accepit populi multarum gentium, & quievit terra coram eo.

Et exaltatus est, elatusque fuit cor ejus.

Et congregavit exercitum validum nimis, & imperavit regionibus, & gentibus, & tyrannis, fueruntque ei tributarii.

Postea decidens in lectum agnovit se brevi moriturum esse.

Et vocavit servos suos illustres, qui una secum nutriti fuerant à juventute, & divisit illis regnum suum dum adhuc viveret.

Regnavitque Alexander annos duodecim, & mortuus est.

Obtinueruntque servi ejus regnum quisque in loco suo.

A

Et impulerunt sibi omnes diademata post mortem ejus, & filii eorum post eos multos annis, & multiplicata sunt mala super terram.

Et exiit ex eis radix peccatrix Antiochus Epiphanes, filius Antiochi regis, qui fuerat Romae obfess: is regnavit anno centesimo trigesimo septimo regni Graecorum.

In diebus illis exierunt ex Israelitis viri nequam, qui susceperunt multis dicens, Eamus & pacificamur pactum cum gentibus, qui circum nos sunt: quoniam ex quo separati sumus ab illis, multa mala nos invenerunt.

Et placuit sermo in oculis eorum.

Tum alacri animo quidam e populo adierunt regem, qui dedit illis potestatem faciendi statuta gentium.

Et edificaverunt gymnasium Ierosolymis secundum leges gentium.

Et induxerunt sibi praeputia & desciverunt a foedere sancto, & adjuvati gentibus venditi fuerunt ad faciendum malum.

Firmatumque est regnum coram Antiocho, qui animo praesumpsit regnare in Aegypto, ut duo regna obtineret.

Et ingressus est Aegyptum cum turba multa, cum curribus, & cum elephantis, & cum equitibus, classeque magna.

Et conseruerunt pugnam cum Ptolemaeo rege Aegypti, reversurusque faciem ejus Ptolemaeus fugit, ceciditque vulnerati plurimi.

Et occuparunt urbes munitas in terra Aegypti, & accepit spolia terrae Aegypti.

10 Καὶ ἐπέθεντο πάντες θεαθήματα καὶ τὸ δουλεύειν αὐτοῖς, ὅ οὐροὶ αὐτῶν ὅπισθεν αὐτῶν ἐπιπολλάθη ἐπλήθυναι κακὰ ἐν τῇ γῆ.

11 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ῥίζα ἀμάρτανος, Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς, υἱὸς Ἀντίοχου βασιλέως, ὃς ἦν ὀνηρα ἐν τῇ Ρώμῃ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει ἑκατοσῶ ἔτρακτοςῶ καὶ ἐβδόμῃ βασιλείας Ἑλλήνων.

12 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλὰς λέγοντες, ποροῦθώμεν, καὶ δευθώμεθα θεαθήματα καὶ ἱερῶν ἱερῶν κίκλω ἡμῶν· ὅτι ἀφ' ἧς ἐχωρήθημεν ἀπ' αὐτῶν, εὐρεν ἡμᾶς κακὰ πολλὰ.

13 Καὶ ἠγαθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.

14 Καὶ ποροθυμήθησαν τινες δαπὸ τῆ λαῖς, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὴ βασιλέα, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς δεξιάν ποιῆσαι τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν.

15 Καὶ ὠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἰεροσολύμοις καὶ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν.

16 Καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας, καὶ ἀπέισαν δαπὸ διαθήκης ἀγίας, καὶ ἐζεύχθησαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐπράθησαν τῆ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν.

17 Καὶ ἠτοιμάθη ἡ βασιλεία ἐναντίον Ἀντίοχου, καὶ ὑπέλαβε βασιλεύσαι τὴ Αἰγύπτῃ, ὅπως βασιλευσῆ ὅππῃ τὰς δύο βασιλείας.

18 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἰγύπτῃ ἐν ὄχλω βαρεῖ, ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν ἐλέφασιν, καὶ ἐν ἵπποῦσιν, καὶ ἐν ὄλω μεγάλῳ.

19 Καὶ σωισήσατο πὸ λῆμον πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτῃ, καὶ ἐνέραπῃ Πτολεμαῖος δαπὸ ποροσάπῃ αὐτῆ, καὶ ἐφυγε, καὶ ἐπεσον τεσμεσίαι πολλοί.

20 Καὶ κατελάβοτο τὰς πόλεις τὰς ὄχρᾶς ἐν γῆ Αἰγύπτῃ, ἔλαβε τὰ σῦλα γῆς Αἰγύπτῃ.

Καὶ

21 Καὶ ἐπέσρεψεν Ἀντίοχος καὶ τὸ πατάξαι Αἰγύπτῃ ἐν τῇ ἑκατοσῶ καὶ τεσσαρκοσῶ καὶ τρίτῳ ἔτει, καὶ ἀνέβη ὅππῃ Ἰσραὴλ.

22 Καὶ ἀνέβη εἰς Ἰερουσαλήμ ἐν ὄχλω βαρεῖ.

23 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀγίασμα ἐν ὑπερφανείᾳ, καὶ ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴ λυχνία τῆ φωτὸς, καὶ πάντα τὰ σκεῦῃ αὐτῆ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆ ποροθίσεως, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυίσκας τὰς χρυσοῦς, ἔ τὸ καταπέτασμα, καὶ τὰς σεφάνεις, καὶ τὸν κόσμον τῆ χρυσοῦν τῆ καὶ ποροσάπῃον τῆ ναῶ, καὶ ἐλίπισε πάντα.

24 Καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰ σκεῦῃ τὰ ἐπιθυμητὰ, καὶ ἔλαβε τὰς θησαυρὰς τὰς ἀποκρύφους ἧς εὐρεῖ καὶ λαβῶν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆ.

25 Καὶ ἐποίησε φονοκτονίαν, ἔ ἐλάλησεν ὑπερφανίαν μεγάλην.

26 Καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν.

27 Καὶ ἐστέναξαν ἄρχοντες ἔ ποροβύτεροι, ποροθῆνοι καὶ νεανίσκοι ἠδένθησαν, ἔ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν ἠλλοιώθη.

28 Πᾶς νέμοσιος ἀνέλαβε θρήνον, καὶ καθήμενι ἐπορασῶ ἐγένετο ἐν πένθει.

29 Καὶ ἐσείθη ἡ γῆ ἐπὶ τῆς καποκῆντας αὐτῆ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰακώβ ἐνεδύσατο αἰχμίλῳ.

30 Καὶ καὶ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέσειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντα πορολοῖας εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰερουσαλήμ ἐν ὄχλω βαρεῖ.

31 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς λόγους εἰρήνικῆς ἐν ὄλω, καὶ ἐνεπίδυσαν αὐτῶν.

32 Καὶ ἐπέπεισον ἐπὶ τῆ πᾶλιν ἐξάπῃα, καὶ ἐπάταξεν

Et reversus est Antiochus postquam percussisset Aegyptum, anno centesimo quadragesimo tertio, & accessit ad versus Israelum.

22 Et ascendit Ierosolymam cum turba multa.

23 Et ingressus sanctuarium cum superbia, accepit altare aureum, & candellabrum luminalis, omniaque vasa esjus, & mensam propositionis, & capedines, & phialas, & acerras aureas, & velum, & coronas, & ornatum aureum qui erat ante templum, & omnibus teloribus detraxit.

24 Accepit quoque argentum & aurum & vasa desiderabilia: item thesauros abditos, quos inventabat: isque omnibus abiit in terram suam.

25 Factaque exade locutus est superbissimé.

26 Itaque fuit luctus magnus inter Israelitas in omni loco eorum.

27 Et ingemuerunt principes & seniores, virgines & juvenes infirmati fuerunt, & puichritudo foeminitatum immutata.

28 Omnis sponsus assumpsit lamentum, & quae fedebat in thalamo fuit in luctu. Et commota fuit terra propter incolos suos, & universa domus Iacob induit pudorem.

29 Et post duos annos dixerunt misit rex praefectum tributo colligendo in civitate Iuda, qui venit Ierosolymam cum turbamulta.

31 Et locutus est verba pacifica per dolum, & crediderunt ei.

32 Et irruit in civitatem repente, & percussit eam

plaga magna, & perdidit
populum multum ex Israël.

Acceptisque spoliis civi-
tatis succendit eam igne, &
diruit domos ejus & mu-
ros ejus per circuitum.

Et captivas abduxerunt
mulieres & liberos, & ju-
menta possederunt.

Et edificaverunt civita-
tem David muro magno
& valido, turribus munis-
tis: qua fuit illis arcis loco.

Et posuerunt illic gen-
terem peccatricem, viros ne-
quam, qui pravaverunt
in ea.

Et imposuerunt arma &
comineatum, & congre-
gantes spolia Ierusalem
deposuerunt ibi, fuerunt
que laqueus magnus.

Et fuit ut infidia fan-
ctuario, & ut calumniator
malignus Israël semper.

Et fuderunt sanguinem
innocium circum sanctua-
rium, & polluerunt san-
ctuarium.

Et fugerunt incolæ Ie-
rusalem propter eos, & fuit
habitatio alienorum, fuitque
aliena natis suis, & liberi
ejus dereliquerunt eam.

Sanctuarium ejus red-
atum est in solitudinē, festa
ejus conversa sunt in iustitiam,
sabbatha ejus in opprobri-
um, honor in contemptum.

Pro gloria ejus multa fuit
ignominia ejus, celsitudo
ejus conversa est in iudicium.

Et scripsit rex Antiochus
ut essent omnes populus a-
nus, & dereliquerunt unus-
quisque leges suas.

Receperuntque omnes
gentes sermonem regis.

4

L I B E R

αὐτὴν πληρῶς μεγάλην, καὶ ἀπόλεσε λαὸν πολλὸν
ἐξ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα τῶν πόλεως, καὶ ἐνεπέρισε
αὐτὴν πυρὶ, καὶ κατέβη τὰς οἰκὰς αὐτῆς, καὶ τὰ τεῖχη αὐ-
τῆς κύκλῳ.

34 Καὶ ἠχμαλώτισαν τὰς ἡνωαῖκας, ἐτὰ τέκνα,
καὶ τὰ κτήνη ἐκλήρονόμισαν.

35 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν Δαβὶδ τεῖχει μεγάλῳ
καὶ ἰσχυρῶ, πύργοις ὀχυροῖς, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἀσφύ-
ρα.

6 Καὶ ἔθηκαν ἐκεῖ ἔθνος ἀμώρτων, ἀνδρες παρ-
εχνοίμας, καὶ ἐνίσχυσαν ἐν αὐτῇ.

37 Καὶ παρέθεν το ὄπλα καὶ τροφάς, καὶ σωμαγαγόνους
τὰ σκῦλα Ἰερουσαλήμ, ἀπέθεντο ἐκεῖ, καὶ ἐγένοντο εἰς
μεγάλῳν παγίδα.

38 Καὶ ἐγένετο εἰς ἐνεδρον τῶν ἀγιάσματος, καὶ εἰς δι-
άβολον πονηρὸν τῶν Ἰσραὴλ διαπαντός.

39 Καὶ ἔχευαν αἷμα ἀθῶον κύκλῳ τῶν ἀγιάσμα-
τος, καὶ ἐμόλυναν τὸ ἀγίασμα.

40 Καὶ ἔφυγον οἱ κάτοικοι Ἰερουσαλήμ δι' αὐτὰς, ἐ-
γένετο κατοικία ἀλλοξίων, ἐγένετο ἀλλοξία
τοῖς ἡμνήμασιν αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐγκατέ-
λιπον αὐτήν.

41 Τὸ ἀγίασμα αὐτῆς ἐρηνιώθη ὡς ἐρημος, αἱ ἐ-
ορταὶ αὐτῆς ἐσέφθησαν εἰς πένθος, τὰ σάββατα
αὐτῆς εἰς ὀνειδισμὸν, ἢ τιμὴ αὐτῆς εἰς ἔξωθεν ὄνειδος.

42 Κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς ἐπληθύνθη ἡ ἀτιμία αὐ-
τῆς, ἐτόπος αὐτῆς ἐσέφθη εἰς πένθος.

43 Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος πᾶσι τῆ βα-
σιλείᾳ αὐτῆς πᾶσι τοῖς λαοῖς ἑνα, καὶ ἐκαταλίπειν
ἐκαστον τὰ νόμματα αὐτῆς.

44 Καὶ ἐπέδειξεν πᾶσι τὰ ἔθνη καὶ τὸν λόγον τῆ
βασιλείας.

Καὶ

H A S M O N A E O R.

5

Καὶ πολλοὶ ἄπο Ἰσραὴλ εὐδόκησαν τῇ λα-
βείᾳ αὐτῆς, καὶ ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις, καὶ ἐβέβηλω-
σαν τὸ σάββατον.

Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγ-
γέλων εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα πο-
ροῦ θῆναι ὀπίσω νομίμων ἀλλοξίων τῆ γῆς.

Καὶ κωλύσασθαι ὀλοκαυτώματα, καὶ θυσίας, καὶ
σπονδῶν ἐν τῷ ἀγιάσματος.

Καὶ βεβηλώσασθαι σάββατα, καὶ ἑορτὰς.

Καὶ μᾶναι ἀγίασμα καὶ ἀγίας.

Οἰκοδομῆσαι βομῆς καὶ τεμένη, καὶ εἰδωλεία,
καὶ θύειν ὕεα καὶ κτήνη κοινά.

Καὶ ἀφίεναι τὴν ἡμέραν αὐτῆς ἀπειρημίτους, βδε-
λύξαι τὰς ψυχὰς αὐτῆς ἐν πᾶσι ἀκαθάρ-
τῳ, καὶ βεβηλώσασθαι, ὥστε ἐπληθύνθαι τῆ νόμου,
καὶ ἀλλάξαι πᾶσι τὰ δίκαιώματα.

Καὶ ὅς ἂν μὴ ποιήσῃ καὶ τὸ ρῆμα τῆ βασιλεί-
ως, ἄποθανεῖται.

Κατὰ πᾶσι τοὺς λόγους τούτους ἔγραψε
πᾶσι τῆ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν ἐπισκό-
πους ἐπὶ πᾶσι τὸ λαόν.

Καὶ ἐνετείλατο ταῖς πόλεσιν Ἰούδα θυσιάζειν
καὶ πόλιν καὶ πόλιν.

Καὶ σκηθροῖθησαν ἄπο τοῦ λαοῦ πρὸς αὐ-
τοὺς πολλοὶ, ὡς ὁ ἐγκαταλίπων τὸν νόμον,
καὶ ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ.

Καὶ ἔθεντο τὸ Ἰσραὴλ ἐν κρυφοῖς ἐν παντὶ φυ-
γασθεῖν αὐτῶν.

Καὶ τῇ πεντεκαιδέκτῃ ἡμέρᾳ Χασελεῦ, τῷ
πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει ᾠκο-
δόμησαν βδέλυγμα ἐρηνιώσεως ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον.

Et multi Istraëitarum
approbarunt cultum ejus,
& sacrificarunt idolis, &
polluerunt Sabbathum.

Miserat enim rex litte-
ras per nuntios Ierofoly-
tam, & ad civitates Iudæ,
precipiens ut sequerentur
ritus alienos terra.

Et prohiberent holo-
causta, & sacrificia, & liba-
tionem è sanctuario.

Et profanarent sabbat-
ha & festa.

Et polluerent sanctuari-
um & sanctos.

A Edificarent aras & lu-
cos, idolorum que fana, &
immolarent carnes iustillas,
& pecudes immundas.

Et relinquerent filios
tuos incircumcisos, & abo-
minabiles redderent ani-
mas suas in omni immun-
dicia & profanatione, ut
obliti legis immutarent om-
nia statuta.

Et qui non fecisset se-
cundum verbum regis mo-
reretur.

In hanc sententiam re-
scripsit universo regno suo,
& constituit inspectores su-
per omnem populum.

Et mandavit urbibus Iudæ
ut sacrificarent oppidati-
tim.

Et congregati sunt è popo-
lo ad eos multi, omnes
desertores legis qui mala
plurima patrarunt in terra.

Feceruntque ut Istraëlis
ta latitarent in abditis locis
eis quocunq; confugerant.

Decimo quinto autem die
mensis Chafeleu anno centesimo quadrage-
simo quinto, extruxerunt
abominationem de solatio-
nis super altare.

A 3

Et in urbibus Iuda circumquaque extruxerunt aras, & pro foribus domorum & in plateis suffitum fecerunt.

Et libros legis, quos invenerunt, consillos igne combusserunt.

Et sicubi apud aliquem inveniebatur liber foederis aut quis approbabat eum, sententia regis morte afficiebat eum.

Frei viribus suis ita faciebant Israelitis in urbibus repertis singulis mensibus.

Et vigesimo quinto mensis sacrificabant in ara, quae erat super altare.

Et mulieres quae circumcidebant liberos suos morte afficiebant, ut praeceptum erat.

Et suscipiebant infantes de cervicibus eorum, & domos eorum diruerunt, eosque, qui se circumciderant morte affecerunt.

Et plurimi Israelitarum roborarunt se, obfirmaruntque animum, ne comederent polluta.

Et mori elegerunt ne polluerentur cibis, neve profanarent foedus sanctum, iraque mortui sunt.

Fuitque ira contra Isterem magna valde.

C A P. I I.

IN diebus illis surrexit Matthathias Iohannis, filii Simeonis, Sacerdos ex filiis Ioiarib, Hierusalem & sedit in Modein.

58 Καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα κύκλω ἀκοδομήσαν βωμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις Ἰερουζαλήμ.

59 Καὶ τὰ βιβλία τὰ νόμους αὐτοῦ ἐνεπίεσαν πυρὶ καταχίσαντες.

60 Καὶ ὅπῃ εὕρισκετο πᾶσι τι βιβλίον διαθήκης, καὶ εἴ τις συνιδόσκει τὸν νόμον, τὸ σίγμα τῆς βασιλείας ἐθανάτω αὐτόν.

61 Ἐν ἰσχύϊ αὐτῆς ἐποίησεν ἕτως τῶν Ἰσραὴλ τοῖς εὐερισκομένοις ἐν πασι μὲν καὶ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι.

62 Καὶ τῆς πρῆτης καὶ εἰκάδι τῆς μενῶς θυσιάζοντες ἐπὶ τῷ βωμῶν, ὅσῃ ἐπὶ τῆς θυσιαστηρίῃ.

63 Καὶ τὰς γυναῖκας τὰς περιτέμνηκας τὰ τέκνα αὐτῆς ἐθανάτωσαν κατὰ τὸ πρῶτον.

64 Καὶ ἐσπρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν Ἰσραηλίων αὐτῶν, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ᾤκισαν, καὶ τοὺς περιτέμνηκούς αὐτοὺς ἐθανάτωσαν.

65 Καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν, καὶ ὠχυρώθησαν ἐν αὐτοῖς τῷ μὴ φαγεῖν κοινά.

66 Καὶ ἐπέλεξαν τὸ θάνατον, ἵνα μὴ μανθῶσι τοῖς βρώμασι, καὶ μὴ βιβλωσῶσι διαθήκην ἀγίαν, καὶ ἀπέθανον.

67 Καὶ ἐγένετο ὄργη μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

K E Φ. β.

1 Εἰς ταῖς ἡμέρας ἐπιφανείας ἀνέστη Ματθαθίας Ἰωάννης τῶν Συμῶν, ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰωαριβ, ἀπὸ Ἰερουζαλήμ, καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεῖν.

Καὶ

Καὶ αὐτῶν υἱοὶ ὄντι, Ἰωαννᾶν δὲ διακαλέμενος Καδδῖς.

Σίμων δὲ καλέμενος Θεοτί.

Ἰάδας, ὁ ἐπισημαίνεμος Μακκαβαῖος.

Ἐλεάζαρ δὲ ἐπισημαίνεμος Ἀγαθῶν. Ἰωνάθαν δὲ ἐπισημαίνεμος Ἀπφῆς.

Καὶ εἶδε τὰς βλασφημίας τὰς γινόμενας ἐν Ἰούδα καὶ Ἰερουζαλήμ.

Καὶ εἶπεν, οἶμοι ἵνα τί τοῦτο ἐβλήθη εἰδέναι τὸ σωφισμα τῆς λαοῦ μου, καὶ τὸ σύνψιμμα τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, καὶ καθίσταται ἐν τῷ δοθῆναι αὐτῷ ἐν χειρὶ ἐχθρῶν.

Καὶ τὸ ἀγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἀδόξος.

Τὰ σκεῦη τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμαλώτα ἀπήχθη. ἀπεικάνθη τὰ νήπια αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις, οἱ νεαῖσκοι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἐχθρῶν.

Ποῖον ἔδωκε οὐκ ἐκληρονομήσε βασιλείαν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγράφησε τῶν σκόλων αὐτῆς.

Πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῆρθη, ἀντὶ ἐλωθέρας ἐγένετο εἰς δέλιον.

Καὶ ἰδοὺ τὰ ἄγια ἡμῶν, καὶ ἡ καλλονὴ ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἠρνωώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη.

Ἰνα τί ἡμῖν ἐτι ζῆν.

Καὶ διέρρηξε Ματθαθίας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιεβάλλοντο σάκκους καὶ ἐπένησαν σφόδρα.

Καὶ ἦλθον οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποστασίαν εἰς Μωδεῖν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσωσι.

Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς ᾤκισαν.

2 Hic habebat filios quatuor: Iohannem qui cognominabatur Caddis.

3 Simonem Thalsi vocatum.

4 Iudam cognomine Maccabaeum.

5 Eleazarem cognomento AVaran: Ionathan, qui cognomine Apphus vocabatur.

6 Et vidit blasphemias quae fiebant in Iuda & Ierusalem.

7 Et dixit, quare ad hoc natus sum ut videam contritionem populi mei & contritionem civitatis sanctae, & ut consideam illic quando tradita est in manus hostium?

8 Sanctuarium in manu extraneorum est: fuit templum eius ut vir inglorius.

9 Vasa eius gloria in captivitate abducta sunt: interfecti sunt infantes eius in plateis, iuvenes eius gladio hostili.

10 Quis gens non hereditavit regnum eius? aut non obtinuit spolia eius?

11 Univerfus ornatus eius ablatu: est: pro libera facta est serva.

12 Quia ecce sancta nostra, & decus nostrum, & gloria nostra defolata sunt, & profanarunt ea gentes.

13 Quorsum adhuc vivimus?

14 Et discidit vestimenta sua Matthathias & filii eius, & induerunt saccos, & luxerunt valde.

15 Interea venerunt a rege qui cogebant ad defectionem in urbem Modein, ut sacrificarent.

16 Et cum multi Israelitae eos

convenissent, Matthathias & filii ejus congregati quoque fuerunt.

Et respondentes qui a rege missi erant dixerunt Matthathiaz in hac verba, Princeps & illustris & magnus es in hac urbe, munus tus filiis ac fratribus.

Nunc igitur accede primum & fac iustum regis, quemadmodum fecerunt omnes gentes Iudaeique & qui remanserunt Ierosolyma: erisq; tu & filii tui inter amicos regis, & tu filiiq; tui honorabimini argento & auro muneribusq; multis.

Et respondit Matthathias & dixit voce magna, si omnes gentes, quae in loco regni ejus obediunt regi, deficiendo uniusquisque a religione patrum suorum & consentiendo mandatis ejus.

Ego tamen & filii mei & fratres mei ambulabimus in fœdere patrum nostrorum.

Abiit a nobis et derelinquamus legem & statuta.

Sermones regis non audiemus, ut transgrediamur cultum nostrum declinando ad dextram vel ad sinistram.

Quamquam defisset loqui sermones istos, accessit homo Iudaeus in oculis omnium ad sacrificandum in ara quae Modeinis, secundum iustum regis.

Id videns Matthathias zelatus est, & contremuerunt renes ejus, & sustulit aonium iuxta iudicium, & accurrens jugulavit eum ius per aram.

Et hominem regis qui coegbat sacrificare occidit in illo tempore, & aram diruit.

προσηλθον, και Ματθιαθιας και οι υιοι αυτη συνηχθησαν.

Και απεκριθησαν οι παρα τῃ βασιλέως, και ειπον τῷ Ματθιαθια λέγοντες, Αρχων και ενδοξος και μέγας ει εν τῇ πόλει ταύτη, και εσπειγμένος εν υιοις και αδελφοις.

Νυν εν προσελθε φρωτος, και ποιησον το πρωταγμα τῃ βασιλέως, ως εποιησαν παντα τα εθνη, και οι ανδρες Ιεδα, και οι καταλειφθεντες εν Ιερουσαλημ, και εση συ και ο οικος σου ὡς φίλων τῃ βασιλέως, και σου και οι υιοι σου δοξαδοθεσθε ἀργυρω και χρυσιω, και δαποσολαις πολλαις.

Και απεκριθη Ματθιαθιας, και ειπε φωνη μεγαλη, ει παντα τα εθνη τα εν οικω τῃ βασιλειας τῃ βασιλέως ακουωσιν αυτου, δαποσηναι εκασος ὑπο λαξείας πατέρον αυτη, και ηρετισαντο εν ταϊς εντολαις αυτη.

Αλλ' εγω και οι υιοι μου, και οι αδελφοι μου, ποροδοσόμεθα εν δευθνηκη πατέρον ημῶν.

Ιλεως ημιν καταλιπειν νόμον και δικαιωματα.

Των λογων του βασιλέως εκ ακουσομεθα, τῃ παρελθειν την λαξείαν ημῶν δεξιαν η αριστεραν.

Και ως επαυσατο λαλων τους λογους τουτους προσηλθεν ανηρ Ιουδαϊος εν οφθαλμοις παντων θυσιασαι επι τῃ βωμῃ, τῃ εν Μωδειν, και το πρωταγμα τῃ βασιλέως.

Και εδρε Ματθιαθιας, και εξηλωσε, και εβουησαν οι νεφροι αυτη, και ανηνευκε θυμῳν κατα το κριμα και δραμαν εσφαξον αυτον επι τῃ βωμῳν.

Και τον ανδρα τῃ βασιλέως, τον ανακαζοντα θυειν, απεκλειεν εν τῃ καιρω κτεινω, και τον βωμῳν καθειλε.

Και εξηλωσε τῃ νόμῳ, και ὡς εποίησα Φινεις τῃ Ζαμβει υἱῳ Σαλωμ.

Και ανεκραξα Ματθιαθιας εν τῃ πόλει φωνη μεγαλη, λέγων, πως ο ζηλων τῃ νόμῳ, και ισων δευθνηκω εξελθεται ὀπισω μου.

Και εφυγον αυτους και οι υιοι αυτη εις τα ὄρη, και εγκατελιπον οσα ειχον εν τῃ πόλει.

Τότε καθεισαν πολλοι ζητηητες δικαιουσινω και κριμα εις τῃ ερημον, και θισαι κει.

ΑΥτοι και οι υιοι αυτη και αι γυναικες αυτη, και τα κληνη αυτη, οτι επληθυωθη επ' αυτους τα κκα.

Και ανηγηλη τοις ανδρασι τῃ βασιλέως και ταϊς θυαμισιν, αι ησαν εν Ιερουσαλημ πόλει Δαβιδ, οτι κατιβησαν ανδρες, οτι τινες διασκεδασα την εντολην τῃ βασιλέως, εις τῃς κρυφαις εν τη ερημῳ, και εδραμον ὀπισω αυτη πολλοι.

Και καταλαβοντες αυτους, παρενεβαλον επ' αυτης εσωεσησαντο προς αυτης πολημον εν τῃ ημερα των σαββατων.

Και ειπον προς αυτης εως τῃ νυν ικανον, εξελθετε, και ποιησατε και τῃ λογον τῃ βασιλέως, και ζησεθε.

Και ειπον, ουκ εξελδομεθα, εδ' ε ποιησομεν τῃ λογον τῃ βασιλέως, τῃ βειηλωσαι την ημεραν των σαββατων.

Και εταχθησαν επ' αυτης πολημον.

Και εκ απεκριθησαν αυτοις, εδ' ε λιθον ενετιναξεν αυτοις, εδ' ε ενεφραξαι τῃς κρυφαις, λεγοντες.

Αποθανωμεν παντες εν τῃ απλοτη ημῶν μαρτυρει εφ' ημας ο θεος και η γη, οτι ακριτως απολυτε ημας.

Et zelatus est pro lege, quemadmodū fecerat Phinees Zamai filio Salom.

Et exclamavit Matthathias in urbe voce magna, dicens, Omnis qui zelo legis ducitur, & ratum habet fœdus, egressus sequatur me.

Et fugit ipse & filij ejus in montes, & reliquerunt quacunq; habebāt in urbe.

Tunc descēderunt multi quærentes justitiam & iudicium in desertum ut confiderent ibi.

Ipsi, & filij eorum, & uxores eorum, & jumēta eorum, quoniam multiplicata erant super eos mala.

Et renunciatum est regis & exercitibus qui erāt Ierosolyma, in civitate David, descēdisse homines qui violassent mandatum regis in loca occulta deserti, & cucurrisset post eos multos.

Et cū affecuti fuissent eos, castra locarunt contra eos, & conserunt cum eis pugnam die Sabbathorum.

Et dixerunt eis, ad hoc usque tempus satis est: exite & facite secundum sermōnem regis & vivetis.

Qui dixerunt, non exibimus, neque faciemus sermōnem regis, ut profanemus diem Sabbathorum.

Itaq; acceleraverunt adversus eos praelium.

Qui non responderunt eis, neque vibrarunt in eos lapidem, neque obstruxerunt loca occulta, dicentes.

Moriāmur omnes in simplicitate nostra: testes erunt vobis coelum & terra, quod iudicāta causa perditis nos.

Et adorti sunt eos praxio sabbathis: ita mortui sunt ipsi cum uxoribus, liberis & iumentis ad milite animas hominum.

Id quom cognovisset Matthathias & amici ejus, luxerunt eos valde.

Dixitque unusquisque socio suo, si omnes fecerimus sicut fratres nostri fecerunt, neque pugnaverimus adversus gentes pro animabus nostris & pro statutis nostris, nunc citius disperdent nos & terra.

Et deliberant illo die, dicentes, quisquis venerit contra nos ad pugnam in die Sabbathorum, pugnetus adversus eum, & ne moriamur omnes quemadmodum mortui sunt fratres nostri in occultis.

Tunc convenit ad eos congregatio Iudaeorum, fortes robore ex Israel, omnes qui sponte adhaerebat legi.

Et omnes qui profugiant propter malos, adiungunt illis fuerunt, eoque firmantur.

Et confiato exercituper cussent peccatores in ira sua, & viros iniquos in exandescencia sua: ceteri fugerunt ad gentes, ut ferrentur.

Circumeuntes aut Matthathias & amici ejus dixerunt aras.

Et circumciderunt pueros incircumcisos, quoscunque invenerunt in finibus Israel, strenue.

Et persecuti sunt filios superbia, prospereque successit opus in manibus eorum.

38 Καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς σαββάσι, καὶ ἀπέθανον αὐτοὶ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ἕως ἁλίων ψυχῶν ἀνθρώπων.

39 Καὶ ἔγνω Ματθᾶθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπένηθησαν ἐπὶ αὐτοὺς ἕως σφόδρα.

40 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ τῶν πασίων αὐτῶν, ἐάν πάντες ποιήσωμεν ὡς οἱ ἀδελφοὶ ἡμεῖς ἐποίησαν, καὶ μὴ πολεμήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ τῶν δικαιοματῶν ἡμῶν, νυνὶ τάχιστα ἡμᾶς ἐξολοθρεύσῃσι ἅπασαν τὴν γῆν.

41 Καὶ ἐβουλεύσαντο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες, πῶς ἀνθρώπος, ὃς ἐάν ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς κώλεμον τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, πολεμήσωμεν κατὰ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ θοοθάνωμεν πάντες, καθὼς ἀπέθανον οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τοῖς κρύφοις.

42 Τότε συνήχθησαν πρὸς αὐτοὺς συναγωγὴ Ἰουδαίων ἰσχυροὶ δυνάμει ἅπασαν Ἰσραὴλ, πῶς ὀκνοῦσιν αἰσίζομενος τῷ νόμῳ.

43 Καὶ πάντες οἱ φυγαδεύοντες ἅπασαν τῶν κακῶν προσετέθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς στήριγμα.

44 Καὶ συνεστήσαντο δύναμιν, καὶ ἐπάταξεν ἀμβρολοὺς ἐν ὄργῃ αὐτῶν, καὶ ἀνδρας ἀνόμους ἐν θυμῷ αὐτῶν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔρρηγον εἰς τὰ ἔθνη σκεθῆναι.

45 Καὶ ἐκύκλωσε Ματθᾶθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ καθέλιον τοὺς βωμοὺς.

46 Καὶ περιέτεμον τὰ παιδάκια τὰ ἀπερίτμητα ὅσα εὗρον ἐν ὄρισι Ἰσραὴλ ἐν ἰσχύϊ.

47 Καὶ ἐδίωξαν τὴν ἡμέραν τὴν ὑψηφαναίας, καὶ καθύδαθη τὸ ἔργον ἐν χειρὶ αὐτῶν.

Καὶ

38 Καὶ ἀντελάβοντο τὸ νόμον ἐκ χειρὸς τῆς ἐθνῶν, καὶ ἐκ χειρὸς τῆς βασιλείων, καὶ οὐκ ἔδωκαν κέρας τῷ ἀμάρτωλῳ.

Καὶ ἤγισαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ματθᾶθίου ἅπασαν θανάτῳ, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νυνὶ ἐσηρίχθη ὑψηφαναία καὶ ἐλεγμός, καὶ καιρὸς καταστροφῆς, καὶ ὄργῃ θυμοῦ.

Καὶ νυνὶ τέκνα ζηλώσατε τῷ νόμῳ, καὶ δότε τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ἡμῶν.

Μνήσθητε τῶν πατέρων ἡμῶν τὰ ἔργα, ἀεποίησαν ἐν ταῖς γῆραις αὐτῶν. καὶ δέξαθε δόξαν μεγάλην, καὶ ὄνομα αἰώνιον.

Ἀβραὰμ οὐκ ἐν περιερασμῷ εὐρέθη πιστὸς, καὶ ἐλογιάθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ἰωσήφ ἐν καιρῷ σενοχωρίας αὐτοῦ ἐφύλαξε ἐν τολῆν, καὶ ἐγένετο κύριος Αἰγύπτου.

Φινεὲς ὁ πατήρ ἡμῶν ἐν τῷ ζηλώσει ζῆλον, ἐλαβε δὲ ἀθήνην ἱερῶν αἰωνίας.

Ἰησοῦς ἐν τῷ πληρῶσαι λόγον, ἐγένετο κερτιὴς ἐν Ἰσραὴλ.

Χαλεβ ἐν τῷ ἐπιμάρτυρεσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔλαβε γῆν κληρονομίαν.

Δαβὶδ ἐν τῷ ἐλέει αὐτῶν ἐκληρονόμησε θρόνον βασιλείας εἰς αἰῶνα αἰῶτος.

Ἠλίας ἐν τῷ ζηλώσει ζῆλον νόμου, ἀνελήφθη ἕως εἰς τὸ οὐρανόν.

Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαὴλ πιστεύσαντες, ἐσώθησαν ἐκ φλογός.

Δανιὴλ ἐν τῇ ἀπόδοτι αὐτῷ ἐρρύθη ἐκ σόμας λέοντων.

Καὶ οὕτως ἐνοήθητε καὶ γῆρα καὶ γῆρα, ὅτι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ αὐτῷ οὐκ ἀθροίσθησι.

Ita vindicarunt legem e manu gentium, & e manu regum, neque concesserunt cornu peccatori.

Quum autem appropinquaret dies Matthathiae ut moreretur, dixit filiis suis, nunc firmata est superbia & credargutio & tempus everfionis & ira exandescantia.

Nunc ergo, filii, amulatores estote legis, & date animas vestras pro foedere patrum vestrorum.

Memento tota patrum vestrorum opera, quae fecerunt in generationibus suis: & consequemini gloriam magnam & nomen aeternum. Abraham nonne in tentatione inventus est fidelis, & reputatum fuit ei pro iustitia.

Ioseph in tempore angustiae suae custodivit mandatum, & factus est dominus Aegypti.

Phinees pater noster zelando zelum accepit foedus sacerdotii aeterni.

Iesus implendo sermonem, factus est iudex in Israel.

Chaleb testificando in ecclesia, accepit terrae hereditatem.

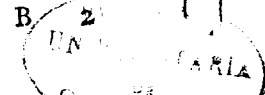
David pietate suae quasi haereditario iure consecutus est sedem regni in seculum seculi.

Elias zelando zelum legis, assumptus est in coelum utique.

Ananias, Azarias, Misael, credentes servati sunt e flamma.

Daniel in simplicitate sua liberatus fuit ex ore leonum.

Denique hoc perpendite quicumque sperant in eo non infirmabuntur.

Ideo verba viri peccatoris ne timueritis, gloria enim ejus in sterco & vermes habita est.

Hodie extolletur & cras non invenietur, quoniam reversus est in terram suam & cogitatio ejus perit.

Vos igitur filii, fortes estote, virilque vos prae- state in lege, quia per eam gloriam consequemini.

Ecce autem Simon frater vester, (ita novi) vir cõs filii est: eum audite semper, ipse vobis erit pater.

Iudas vero Machabæus potens robore à juventute sua: ipse vobis erit dux exercitus, & geret bellum populorum.

Vos autem adducite ad vos omnes qui legem factis observant, & vindicare vindictam populi vestri.

Retribuite retributionem gentibus, & attendite ad præcepta legis.

Tum benedixit eis, & appositus est ad patres suos.

Obiit anno centesimo quadragesimo octavo, & sepelierunt eum filii ejus in sepulchris patrum suorum in Modein, & planxerunt eum omnes Israëlita planctu magno.

C A P. III.

Κ Ε Φ. γ.

Postea surrexit Iudas qui vocabatur Machabæus filius ipsius pro eo.

Quæ adjuvabant omnes fratres ipsius, & omnes qui adhererant patri ipsius: hi gerebant bellum Israël cum læticia.

Is Iudas amplificavit gloriam populi sui, & indu-

62 Καὶ ἄπο λόγων ἀνδρὸς ἀμάρτωλῆ μὴ φοβηθῆτε, ὅτι ἡ δόξα αὐτῆ εἰς κοπρίαν καὶ εἰς σκώληκας.

63 Σήμερον ἐπαρθήσεται, καὶ αὐρεὸν ἐκ τῆς εἰρεθῆ, ὅτι ἐπέσρεψεν εἰς τὸν χεῦν αὐτῆ, καὶ ὁ δόλοισμὸς αὐτῆ ἀπώλετο.

64 Καὶ ὑμεῖς τέκνα ἰχύσατε, καὶ ἀνδρίζεσθε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ δόξαθήσεσθε.

65 Καὶ ἰδὲ Συμεὼν ὁ ἀδελφὸς ἑμῶν, οἶδα, ὅτι ἀνὴρ βελῆς ὄντιν, αὐτῆ ἀκούετε πᾶσας τὰς ἡμέρας, αὐτὸς ἑμῖν ἔσαι εἰς πατέρα.

66 Καὶ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἰχυρὸς δυνάμει, ἐκ νεότητὸς αὐτῆ, ἔτος ὑμῖν ἔσαι ἀρχὸν στρατίας, & πολεμῆσθαι πόλεμον λαῶν.

67 Καὶ ὑμεῖς προσάξατε πρὸς ὑμᾶς πάντας τὸς ποιπτάς τῆ νόμου, & ἐκδικήσατε ἐκδίκησιν τοῦ λαοῦ ἑμῶν.

68 Ἀνταπόδοτε ἀνταπόδομα τοῖς ἔθνεσι, καὶ προσέχετε εἰς τὰ προσάγματα τῆ νόμου.

69 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, & προσετίθει πρὸς τὸς πατέρας αὐτῆ.

70 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ ἔκτω καὶ τεσσαρακοσῷ καὶ ἑκατοσῷ ἔτει, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτῆ ἐν τάφοις πατέρων αὐτῶν ἐν Μωδεῖν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν.

1 ΚΑὶ ἀνέστη Ἰούδας ὁ καλέμενος Μακκαβαῖος υἱὸς αὐτῆ ἀντ' αὐτῆ.

2 Καὶ ἐβόηθον αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ, καὶ πάντες ὅσοι ἐκολλήθησαν τῷ πατρὶ αὐτῆ, καὶ ἐπολέμησαν τὸν πόλεμον Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης.

3 Καὶ ἐπλάτυνε δόξαν τῷ λαῷ αὐτῆ, καὶ ἐνεδύσατο

σατο θώρακα ὡς γίγας, καὶ συνεζώσατο τὰ σπεῦν αὐτῆ τὰ πολεμικά, καὶ συνεστήσατο πολέμους σπεπάζων παρεμβολὴν ἐν βουφαία.

Καὶ ὠνομάθη λέοντι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆ, καὶ ὡς σκύμνος ἐρδύχουμένος εἰς θήρας.

Καὶ ἐδίωξεν ἀνόμους Ἰερουσαλῶν, καὶ τὰς ταρασσόντας τὸ λαὸν ἐφλόγησε.

Καὶ συνεδάλησαν οἱ ἀνομοὶ ἄπο τῆ φόβῃ αὐτῆ, καὶ πάντες οἱ ἔργαται τῆς ἀνομίας συνεταράχθησαν, καὶ εὐωδῶθη σωτηρία ἐν χεὶρὶ αὐτῆ.

Καὶ ἐπύκρωσε βασιλεῖς πολλὰς, καὶ εὐφρανε τὸ Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆ, & ἕως τῆ αἰῶνος τὸ μνημόσυλον αὐτῆ εἰς εὐλογία.

Καὶ διήλθεν ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωλόθηρυσεν ἀσεβεῖς ἔξ αὐτῆς, & ἀπέσρεψεν ὄργην ἄπο Ἰσραὴλ.

Καὶ ὠνομάθη ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς, & σωήγαγεν ἄπολλυμένους.

Καὶ σωήγαγεν Ἀπολλώνιος ἔθνη, καὶ ἄπο Σαμαρείας δυνάμην μεγάλην, τῆ πολεμῆσθαι πρὸς Ἰσραὴλ.

Καὶ ἔγνω Ἰούδας, & ἔξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἐπίσπον ξαυματῖαι πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον.

Καὶ ἔλαβε τὰ σπύλα αὐτοῦ, καὶ τὴν μάχαιραν Ἀπολλωνίῃς ἔλαβεν Ἰούδας, καὶ ἦν πολεμῆσθαι ἐν αὐτῇ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

Καὶ ἤκουσε Σέρον, ὁ ἀρχὸν τῆς δυνάμειος Συρίας, ὅτι ἤθροισεν Ἰούδας ἄθροισμα, καὶ ἐκυκλώσθη πᾶσῶν μετ' αὐτῆ, καὶ ἐκπορεύομένων εἰς πόλεμον, καὶ εἶπε.

it se lorica tanquam gigas, armisque bellicis accinctus confersit prælia, protegens castra sua gladio.

4 Similis fuit leoni factis suis, & sicut catulus leonum rugiens ad prædam.

5 Et persecutus est iniquos indagans, & turbantes populum suum thammis combulsit.

6 Contrastrisque sunt iniqui metu ipsius, & omnes operarii iniquitatis conturbati fuerunt, succedente salus te per manum ejus.

7 Et exacerbavit reges multos, & iustificavit Iacobum factis suis, & in seculum usque, memoria ejus benedicta.

8 Et obivit urbes Iudææ, disperdiditque impios ex eis, & avertit iram ab Israël.

9 Celebratusque ad ultimas usque terras, congregavit perditos.

10 Tunc congregavit Apollonius gentes & exercitum magnum ex Samaria, ut bellaret contra Israël.

11 Quod cognoscens Iudas, progressus ei obviam est, & percussit eum occidit: cecideruntque, vulnerati multi & reliqui fugerunt.

12 Quorum spolia gladii- umque Apollonii accepit Iudas, & pugnavit cum eo semper.

13 Audiens autem Seron, princeps exercitus Syria collegisse Iudam multitudinem & cætum fideliū, qui unā cum eo ad bellum exirent, dixit:

Parabo mihi nomen & gloriam in regno, debellam: Iudam eoque qui cum illo sunt, nihil facietis sermone regis.

Et instituit ascendere, & ascenderunt cum eo castra impiorum valida ad iuandum cum & ad sumendum ultionem de Israël.

Et cum accessissent ad ascensum Beth-oronis usq;, exiit Iudas illis obviam cum paucis.

Qui ut viderunt castra sibi obviam venientia dixerunt Iudæ, quomodo poterimus, qui paucissimus, pugnare cum multitudine tanta, tam valida, cum nos debilitatissimus inedia hodie.

Et Iudas, Facile, inquit, est concludi multos in manus paucorum, nec est differentia coram Deo coeli servare multos aut paucos.

Quoniam non in multitudine militum victoria belli, sed è coelo fortitudo est.

Illi veniunt ad nos cum multa protervia & iniquitate, ut tollant nos è medio, & uxores nostras, & liberos nostros, & ut spolient nos.

Nos vero pugnamus pro animabus nostris & pro legibus nostris.

Ideo ipse proteret eos in conspectu nostro: vos autem ne meruit eos,

Ut verò delit loqui, insulit in eos subito corripit usque est seron & exercitus eius, in conspectu ipsius.

Et persecuti sunt eos in descensu Beth-oron; ad campum usque, cecideruntque ex eis circiter octingenti viri, reliqui autem fugerunt in terram Philistinum.

Concepitque metus Iudæ fratrumque eius, & constiternatio irruere super omnes gentes que circum ipsos.

14 Ποίησω ἐμαυτῷ ὄνομα, καὶ δοξαθήσομαι ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ πολεμήσω τὴν Ἰουδαίαν, καὶ τὰς σὺν αὐτῷ, τοὺς ἔχονθ' ἐν τῷ λόγον τοῦ βασιλέως.

15 Καὶ προσέειπε τοῦ ἀναβῆναι, καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ παρεμβολὴ ἀσεβῶν ἰχυρὰ, βοηθήσῃ αὐτῷ, καὶ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

16 Καὶ ἦλθον ἕως ἀναβάσεως Βαιθαράων, καὶ ἐξήλασεν Ἰούδας εἰς σιωνίτησιν αὐτῶν ὀλίγους.

17 Ὡς δὲ ἶδον τὴν παρεμβολὴν ἐρχομένων εἰς σιωνίτησιν αὐτοῖς, εἶπον τῷ Ἰούδᾳ, πῶς δυνησόμεθα ὀλιγοσοὶ ὄντες πολεμήσῃ πρὸς πλῆθος τοσούτων ἰχυρῶν; καὶ ἡμεῖς ἐκλελύμεθα ἀσθενεῖς σήμερον.

18 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, εὐκοπὸν ἔστι συλκεῖσθαι πολλοὺς ἐν χερσὶν ὀλίγων· καὶ οὐκ ἔστι διαφορά ἐναντίον τῷ θεῷ τοῦ ἔρανοῦ, σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.

19 Ὅτι οὐκ ἐν πλῆθει δυνάμειος νίκη πολεμῆσθ' ἔστιν. ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἰσχὺς.

20 Ἄγχι ἐρχομαι πρὸς ἡμᾶς ἐν πλῆθει ὕβρειος καὶ ἀτομίας, τοῦ ἔξαραι ἡμᾶς καὶ τὰς γυναῖκας ἡμῶν, καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, τοῦ συλευσῆσαι ἡμᾶς.

21 Ἡμεῖς δὲ πολεμοῦμεν περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν νομίμων ἡμῶν.

22 Καὶ αὐτὸς συνέβη αὐτοῖς πρὸ προσώπου ἡμῶν· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν.

23 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, ἐνήλλατο εἰς αὐτοὺς ἄφνω, καὶ συνέβη Σήμερον, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶ ἐνώπιον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐδίδον αὐτὸν ἐν τῇ καταβάσει Βαιθαράων ἕως τοῦ πεδίου· καὶ ἔπεισον ἀπ' αὐτῶν εἰς ἄνδρας ὀπτακισίους, οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς γῆν Φιλιστίνου.

25 Καὶ ἦρξατο ὁ φόβος Ἰούδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ ἡ πλῆσις ἐπιπίπτειν ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ κίλη αὐτῶν.

Καὶ

Καὶ ἦλθον ἕως τῆ βασιλείας τοῦ ὀνομα αὐτῶ, καὶ ἦλθον παρτάξειον Ἰούδα ἐξηγήτο πάνθ' ἔθνος.

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ὀργίσθη θυμῷ, καὶ ἀπέστειλε, καὶ σπηγήσας τὰς δυνάμεις πάσας τῆ βασιλείας αὐτῶ, παρεμβολὴν ἰχυρὰν σφόδρα.

Καὶ ἔδωκε τὸ γαζοφυλάκιον αὐτῶ, καὶ ἔδωκεν ὀψώνια ταῖς δυνάμεισιν αὐτῶ εἰς ἑνιαυτὸν, ἕτερον ἕξ ἡμέρας αὐτοῖς ἐτοίμους εἰς πᾶσαν χεῖραν.

Καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῶν θησαυρῶν, καὶ οἱ φορολόγοι τῆ χώρας ὀλίγοι, χάριν τῆ διχοστασίας καὶ πληγῆς, ἧς κατεσκευάσεν ἐν τῇ γῆ τὸ ἄρει τὰ νόμματα, ἀ ἦσαν ἀπ' ἡμερῶν τῶ πρώτων.

Καὶ εὐλαβήθη, μὴ οὐκ ἐχθρῶς ἀπαξ καὶ δις εἰς τὰς δαπάνας καὶ τὰ δόματα, ἀ ἐδίδου ἐμπροσθεν δαψιλῆ χειρὶ, ἕτερον ἕξ ἡμέρας αὐτοῖς εἰς πᾶσαν χεῖρα.

Καὶ ἐπορεύθη τῇ ψυχῇ αὐτῶ σφόδρα, καὶ ἐβλαύσατο τὴν πορύθηναι εἰς τὴν Περσίδα, καὶ λαβεῖν τοὺς φόβους τῶ χωρῶν, καὶ συναγαγεῖν ἀργύριον πολλόν.

Καὶ κατέλιπε Λυσίαν ἀνθρώπον ἐνδοξον, καὶ ἀπὸ γένους τῆ βασιλείας ὅτι τῶ παραμάτων τῆ βασιλείας, ἀπὸ τῆ πόλιος Ἐφράτα ἕως τῶ ὀρίων Αἰθύπτιος.

Καὶ ἔστειλεν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ ἐπιτρέψαι αὐτόν.

Καὶ παρέδωκεν αὐτῶ τὰς ἡμίσεις τῶν δυναμέων καὶ τοὺς ἐλέφαντας, καὶ ἐνετείλατο αὐτῶ περὶ πάντων, ὧν ἐβέλετο, καὶ περὶ τῶν κατοικούντων τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ἀποστέλλαι ἐπ' αὐτῶς δυνάμειν, τῶ ἐκτίθειν καὶ ἐξἄρει τὸν ἰσχυρὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ κατέλειμμα Ἱερουσαλήμ, καὶ ἄρει τὸ μνημόσυρον αὐτῶ ἀπὸ τῶ τύβου.

Καὶ

Et pertigit usque ad regem nomen eius, & de praeliis Iudæ narravit omnes gentes.

Quumque rex Antiochus audivisset ista, ira excaudit, & congregavit copias omnes regni sui, castra valida nimis.

Et aperuit ararium suum, & dedit stipendia militibus suis in annum, & mandavit illis ut parati essent ad omnia.

Et vidit deficere argentum à thesauris suis, collectaque tributorum paucos esse propter dissensionem & plagam quam effecerat in terra, tollendo leges quæ fuerant à primis diebus.

Et vetitus ne haberet quod semel aut bis sufficeret ad sumptus, & donaria quæ dederat prius larga manu: abundaverat enim supra reges qui antè fuerant.

Animique supra modum dubius deliberavit proficisci in Persidem, & accipere tributa regionum, & congregare argentum multum.

Et reliquit Lysiam hominem illustrem regiisque genere ortum, qui procuraret negotia regis à flumine Euphratis, usque ad fines Aegypti.

Qui enutritur Antiochum filium suum, donec reverteretur.

Tradiditque ei dimidium exercitum & elephantes, & mandavit ei de omnibus quæ volebat, & de incolis Iudææ & Ierusalem.

Ut mitteret in eos exercitum, ad conterendum & tollendum è medio robur Israël, & reliquias Ierusalem, & ad tollendum memoriam eorum è loco illo.

Et ut collocaret viros alienigenas in cunctis finibus ipsorum, utque forte distribueret terram eorum.
Rex vero assumens dimidium copiarum, quod remanserat, profectus est Antiochia, civitate regni sui, anno centesimo quadragesimo septimo, & traiecit ad Euphrate fluvio, peragrabat regiones superiores.

Lysias autem elegit Ptolemum filium Dorymenis, & Nicanorem, & Gorgiam, viros potentes ex amicis regis.

Et misit cum illis quadraginta millia virorum, & septem millia equitum, ut irent in terram Iuda, & devastarent eam, sicut erat a rege dictum.

Et profecti cum universo exercitu venerunt & castra locarunt prope Emmaum, in terra campestris.

Quorum audita fama mercatores regionum illarum, sumpto argento & auro multo nimis cum seervis venerunt in castra ut compararent filios Israel in servos: & accesserunt ad eos exercitus Syriæ & teræ allophylorum.

Et vidit Iudas & fratres ejus multiplicata esse mala, & exercitus Syria castra locare in suis finibus: & cognoverunt sermones regis, quibus mandaverat ut populum penitus decerent & consumerent.

Et dixit alter alteri, Eri-gamus populum nostrum dejectum, pugnemusque pro populo nostro & pro sanctuario.

36 Καὶ κατωκῆσται ἡδὲ ἀλλοχθρεῖς ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, καὶ καὶ αὐληροδοῦσται τὴν γῆν αὐτῆς.

37 Καὶ ὁ βασιλεὺς παρέλαβε τὰς ἡμίσεις τῆς δυνάμεων τὰς καταλειφθεῖσας, καὶ ἀπῆρεν ἄπο Ἀντιοχείας, ἄπο πόλεως βασιλείας αὐτοῦ, ἕτερος ἐβδόμῃ καὶ τεσσαρακοσῷ καὶ ἑκατοσῷ, καὶ διεπέρασεν τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, & διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας.

38 Καὶ ἐνέλεξε Λυσίας Πτολεμαῖον τὸν Δορυμένεος, καὶ Νικάνορα, καὶ Γοργίαν, ἀνδρας δυνατοὺς τῆς φίλων τοῦ βασιλέως.

39 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῆς τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ αὐτῶν χιλιάταισιν, τοὺ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ καταφθεῖραι αὐτὴν καὶ τὸν λόγον τῆ βασιλείως.

40 Καὶ ἀπῆραν σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτῆς, καὶ ἦλθον, καὶ παρενέβαλον πλῆσιον Ἐμμαοῦμ, ἐν τῇ γῇ πεδινή.

41 Καὶ ἦνυσαν οἱ ἔμποροι τῆς χώρας τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ ἔλαβον ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ σφόδρα, καὶ παῖδας, καὶ ἦλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν, τοῦ λαθεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς παῖδας: καὶ προσετέθησαν πρὸς αὐτοὺς δυνάμις Συρίας, καὶ γῆς ἀλλοφύλων.

42 Καὶ εἶδεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ, καὶ αἱ δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς: καὶ ἐπίγινωσαν τοὺς λόγους τῆ βασιλείως, ἃς ἐνετείλατο ποιῆσαι τὰς λαὸς εἰς ἀπώλειαν, καὶ σιωτέλειαν.

43 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸ πλῆσιον αὐτῶν, ἀναστήσωμεν τὴν καθαίρεισιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ τῶν ἁγίων.

Καὶ

44 Καὶ συνθηθήσονται ἡ συνωργωγὴ τοῦ ἔθ' ἑτοίμως εἰς πόλεμον, καὶ τῆ προσεύξασθαι καὶ αἰτήσασθαι ἔλεον καὶ οἰκτιρῆς.

45 Καὶ Ἰερουσαλὴμ ἦν ἀοίκητος ὡς ἔρημος, οὐκ ἦν ὁ εἰσπορεύομενος καὶ ἐκπορεύομενος ἐκ τῆς γῆς γῆνημάτων αὐτῆς: καὶ τὸ ἁγίασμα καταπατέμενον, καὶ οἱ ἀλλοχθρῶν ἐν τῇ ἀκρᾷ, καταλύματα τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐξήρθη τέρψις ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἐξέλιπεν αὐλὸς καὶ κινύρα.

46 Καὶ σὴνήθησαν καὶ ἦλθον εἰς Μασσηδὰ καὶ τὴν ἀντιπερσαλήμ, ὅτι τόπος προσδύχης εἰς Μασσηδὰ τὸ πρότερον τῆ Ἰσραὴλ.

47 Καὶ ἐνέδυσαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ περιβάλλοντες σάκκους καὶ σπόδον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

48 Καὶ ἐξεπίτασαν τὸ βιβλίον τῶ νόμου, περὶ ἧν ἐξεραίων τὰ ἔθνη τὰ ὁμοιάματα τῆς εἰδώλων αὐτῶν.

49 Καὶ ἦνεγκαν τὰ ἱμάτια τῆς ἱεροσωμῆς & τὰ περὶ τοῦ γυμνήματα καὶ τὰς δεκάτας: καὶ ἐγείραν τοὺς Ναζιραῖος, οἱ ἐπλήρωσαν τὰς ἡμέρας.

50 Καὶ ἐβόησαν φωνῇ εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγοντες: τί ποιήσωμεν τούτοις, ἃ ὡς αὐτὸς ἀπαγγέλλει;

51 Καὶ τὰ ἁγίασμα καταπατέμεται, καὶ βεβήλωται, καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐν ᾧ ἐνθεῖ καὶ ταπεινώσθαι.

52 Καὶ ἰδὲ τὰ ἔθνη σὴνήκται ἐφ' ἡμᾶς τῶ ἐξᾶσαι ἡμᾶς: σὺ οἶδας, ἀλογίζονται ἐφ' ἡμᾶς.

53 Πῶς δυνωσόμεθα ὑποσῆται καὶ πρόσσωπον αὐτῶν, ἐὰν μὴ σὺ βοηθῆσῃς ἡμῖν.

54 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ.

Καὶ μὴ τῆτο κατέστησεν Ἰούδας ἡγεμῖνος τοῦ

Et collectus est coetus ut parati essent ad praelium, & ut orarent petentisque misericordiam & miserationes.

Ierusalem vero erat inculta ut desertum, nec erat qui intraret aut exiret ex natis ejus: & sanctuarium conculcatum, & filii alienigenarum in arce, diversorium erat gentibus: ablataque est voluptas ex Jacob, & defecit tibia & cinyra.

Et congregati venerunt in Maspha contra Ierusalem, quia locus orationis erat in Maspha prius Israeli.

Et jejunaverunt eo die, & induerunt saccos, cineremque (posuerunt) super caput suum, & disciderunt vestimenta sua.

Et explicaverunt librum legis, de quibus scrutabatur gentes similitudines idolorum suorum.

Et protulerunt vestes sacerdotales & primitias & decimas: & excitarunt Naziræos qui dies impleverat.

Et clamaverunt voce in coelum sublata, dicentes: quid faciemus istis, aut quod eos abducemus?

Sancta tua conculcata & profanata sunt, & sacerdotes tui in ludæu & dejectione.

Et ecce gentes congregate sunt contra nos ad tollendum nos e medio: tu nosti quæ cogitant contra nos.

Quomodo poterimus subsistere coram eis, nisi tu juveris nos?

Clameruntque tubis & clamaverunt voce magna.

Postea constituit Iudas

duces populi, tribunos, centuriones, pentecontarchos & decuriones.

Et dixit iis qui edificabant domos, & desponsaverant sibi uxores, & qui plantaverant vineas & timidis, ut rediret unusquisque domum suam secundum legem.

Et motis castris, locaverunt ea ad austrum Emmauntis.

Dixitque Iudas, accingite vos, & efforte fortes, paratique in matutinum ad pugnandum cum gentibus istis quæ convenerunt contra nos, ad tollendum nos e medio & sancta nostra.

Nam præstat nos mori in bello quam videre mala gentis nostræ & sanctuarii. Ceterum ut volet is qui in coelo, ita faciet.

C A P. III.

Et assumpsit Gorgias quinque millia virorum & mille equites electos, & moverunt castra nocte.

Ut irruerent in castra Iudæorum, & cæderent eos repente: filii autem arcis essant eis duces itineris.

Quo audito Iudas abiit ipse & robusti ejus ad cedendum exercitum regis qui erat in Emmaum.

Adhuc enim copiaz dispersæ erant à castris.

Veniens autem Gorgias in castra Iudæ noctu, cum meminens invenisset quærebatur eos in montibus dicebat n. fugiunt hi à nobis. Et simul ac dies illuxisset, apparuit Iudas in cam

λαῖ χιλιάρχους & ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους.

56 Καὶ εἶπον τοῖς οἰκοδομοῖσιν οἰκίας καὶ μνησδουμένοις γυναῖκας, καὶ φυτεύουσιν ἀμπέλωνας, καὶ δειλοῖς, ἄποσρέφειν εἰς ἕκασον τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον.

57 Καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολή, καὶ παρετέβαλε καὶ τὸν ἔμμημα.

58 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, περιζώσαθε, καὶ γίνεσθε εἰς ὑμῶν δυνάμεις, καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι εἰς τὸ πρῶτον, τὰ πολεμήσασιν ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις τοῖς ἐπισπωρημένοις ἐφ' ἡμᾶς, ἕξ ἄρα ἡμᾶς καὶ τὰ ἄγια ἡμῶν.

59 Ὅτι κρείσσον ἡμᾶς ἄποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐπιδεῖν ἐπὶ τὰ κακὰ τῶν ἔθνων ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων.

60 Ὡς δ' ἂν ἦ θέλημα ἐν οὐρανῷ, οὕτω ποιήσῃ.

K E Φ. Δ.

1 **Κ**Αὶ παρέλαβε Γοργίας πενταχιλιάρχους ἀνδρας, καὶ χιλίας ἵππων ἐκλεκτὴν, καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴν νυκτὸς.

2 Ὡς τε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ παλάξαι αὐτὰς ἀφνω, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀκρας ἦσαν αὐτῶν ὁδηγοί.

3 Καὶ ἤκουσεν Ἰούδας, καὶ ἀπῆρεν αὐτὸς & οἱ δυνατοί, πατάξαι τὴν δύναμιν τῶν βασιλέως τῆν ἐν Ἐμμαοῦ.

4 Ἔως ἔτι αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμέναι ἦσαν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ ἦλθε Γοργίας εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰούδα νυκτὸς, καὶ οὐδὲνα εὗρε. Ἐζήτει αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὅτι εἶπε, φύγασιν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν.

6 Καὶ ἄμα τῇ ἡμέρᾳ ὤφθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ.

ἐν ἑξήκισι ἀνδράσι, πλὴν καλύμματα καὶ μαχαίρας οὐκ εἶχον, καθὼς ἐβέβηκοντο.

Καὶ εἶδον παρεμβολὴν ἔθνων ἰχυράν τεθωρακισμένω, καὶ ἵππων κυκλοῦσαν αὐτῆν, καὶ οὗτοι διδάκτοιο πολέμου.

Καὶ εἶπεν Ἰούδας τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτῶν, μὴ φοβείσθε τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸ ὄρμημα αὐτῶν μὴ δειλωθῆτε.

Μνήσθητε, πῶς ἐσώθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτε ἐδίωξεν αὐτὰς Φαραὼ ἐν δυνάμει.

Καὶ νῦν βοήσωμεν εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα ὡς ἐλεήσει ἡμεῖς, καὶ μνησθῆσθαι ἀγαθῆς παύσεσθαι ἡμῶν, καὶ σωθῆσθαι τὴν παρεμβολὴν ταύτην καὶ πρὸς ὅσον ἡμῶν σήμερον.

Καὶ γνώσεται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἔστιν ὁ ὑψίστος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ.

Καὶ ἦσαν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον αὐτὰς ἐρχομένους ἕξ ἐναντίας.

Καὶ ἔξῃλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς πόλεμον καὶ ἐσάλπισαν οἱ καὶ Ἰούδα.

Καὶ συνῆσαν, καὶ συνεξίβησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἐφυγον εἰς τὸ πεδίον.

Οἱ δὲ ἔραροι πάντες ἔπεσον ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐδίωξεν αὐτὰς ἕως Γαζῆρων, καὶ ἕως τῶν πεδίων τῆς Ἰδαμίας καὶ Ἀζώτης, καὶ Ἰαμίας. καὶ ἔπεσον ἕξ αὐτῶν εἰς ἀνδρας ἑξήκιστες.

Καὶ ἐπέσρεφεν Ἰούδας καὶ ἡ δυνάμεις ἀπὸ τῆς διαίτης ὅπιδεν αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸ λαόν.

Μὴ ἐπιθυμήσητε τῶν σούλων, ὅτι πόλεμος ἕξ ἐναντίας ἡμῶν.

Καὶ Γοργίας καὶ ἡ δυνάμεις ἐν τῷ ὄρει ἔγχεσθαι ἡμῶν, ἀλλὰ σῆτε νῦν ἐναντίον τῶν ἔθρων ἡμῶν, καὶ

po cum ter mille viris: que tamen tegumenta gladiolique non habebant ut volebant.

7 Et viderunt castra gentium valida loricata, & equitatum circum illa: & hi erant edocti ad praelium.

8 Dixitque Iudas viris qui secum erant, ne timetis multitudinem eorum, & impetum eorum ne formidetis.

9 Recordamini quomodo servati sint patres vestri in mari rubro, quomodo persequeretur eos Pharaon cum exercitu.

10 Nunc igitur clamemus ad coelum, si quomodo miserabitur nostri, & memor foederis patrum nostrorum conteret castra ista in conspectu nostro hodie.

11 Ut sciant omnes gentes esse qui redimat & servet Israel.

12 Et sustulerunt alienigenæ oculos suos, & viderunt ipsos venientes ex adverso.

13 Et egressi sunt e castris ad praelium, hi vero qui erant cum Iuda clamaverunt tubis.

14 Et congressi sunt, & conterritæ gentes fugerunt in campum.

15 Postremi autem omnes gladio ceciderunt, quos persecuti sunt usque Gazeron, & usque ad campos Idumæ, & Azoti, & Iamiaz: & ceciderunt ex illis circiter tria millia virorum.

16 Et reversus Iudas & exercitus ejus ab eis persequendis, dixit populo.

17 Ne concupiscatis spolia, nam bellum ex adverso nobis instat.

18 Gorgias enim cum exercitu in monte prope nos esset: sed state nunc contra inimicos nostros, & debel-

late illos : postea fumetis spolia secure.

Hæc adhuc Iuda loquente, apparuit pars quadam prospiciens è monte.

Quæ vidit suos in fugam verfos, & castra à Iudæis incensa : fumus enim qui conspiciebatur, indicabat, quod acciderat.

Quæ videntes magnopere terrii sunt, simul videntes Iudæ castra in campo parata ad confictum.

Fugerunt omnes in terram alienigenarum.

Iudas verò reversus ad spolia castrorum accepit aurum multum, & argentum, & hyacinthum, & purpuram marinam, & divitias magnas.

Deinde reverfi hymnis celebrabant & laudabant in coelum dominum, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Fuit que salus magna Istraëli die illo.

Quotquot autem ex alienigenis evaserant, adventientes nutiaverunt Lybæ quæ acciderant.

Quibus ille auditis confusus est & animo concidit, quod non facta essent Istraëli quæ volebat, neq; evenissent quæ mandaverat eirex.

Et sequente anno contraxit virorum castrorum sexaginta millia, & equitum quinque millia, ut debellaret eos.

Et venerunt in Idumæam, castraq; locarunt Bethsuris, quibus occurrit Iudas cum decem millibus virorum.

Qui eum vidisset castra ipsorum valida, preceatus est

πολεμήσατε αὐτούς. καὶ μὴ ταῦτα λήψετε τὰ σπύλα μὴ παρρησίας.

15 Ἐπι λαλῶντος Ἰούδα ταῦτα, ἄφθνη μέρος τι ἐκύπρον ἐκ τῶ ὄρους.

20 Καὶ εἶδεν ὅτι τριβόπονται, καὶ ἐμπυρίζουσιν τὴν παρεμβολήν· ὁ γὰρ καπνὸς θεωρούμενος ἐνεφάνιζε τὸ γαγιός.

21 Οἱ δὲ ταῦτα σιωπῶντες ἐδειλωθησαν σφόδρα· σιωπῶντες δὲ ἐκ τῆ Ἰούδα παρεμβολήν ἐν τῷ πεδίῳ ἐτοίμω εἰς παρατάξιν.

22 Εφύζον πάντες εἰς γῆν ἀλλοφύλων.

23 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰούδας ἐπὶ τὴν σκυλείω τὴν παρεμβολῆς, & ἔλαβον χρυσίον πολλόν, & ἀργύριον, καὶ ἰάκινθον, καὶ πορφύραν θαλασσίαν, καὶ πλούτον μέγαν.

24 Καὶ ἐπιστραφέντες ὕμνον & εὐλόγημα εἰς ἕρανδον τὸ κύριον, ὅτι καλόν, ὅτι εἰς τὰ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ.

25 Καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Ὅσοι δὲ τῶ ἀλλοφύλων διεσώθησαν, παρεγγυθέντες ἀπήγειλαν τῷ Λυσίᾳ πάντα τὰ συμβεβηκότα.

27 Ὅ δὲ ἀπέσας σιωπήθη καὶ ἠθέμει, ὅτι οὐχ οἶα ἠθέλει, τοιαῦτα γαγοίει τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐχ οἶα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοιαῦτα ἐξέβη.

28 Καὶ ἐν τῷ ἐχρμένῳ ἐνιαυτῷ σιωπῶντες ὁ Λυσίας ἀνδρῶν ἐπιλέκων ἐξήκοντα χιλιάδας, καὶ πεντακισχιλίαν ἰππων, ὡς τε ἐκπολεμήσωσιν αὐτούς.

29 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰδαμαίαν, καὶ παρέβησαν ἐν Βαιθσέροις, & σκυλήθησαν αὐτοῖς Ἰούδας ἐν δέκα χιλιάσιν ἀνδρῶν.

30 Καὶ εἶδε τὴν παρεμβολὴν ἰσχυράν, καὶ προσεύξα-

το· καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς εἰ ὁ σωτὴρ τῶ Ἰσραὴλ, ὁ σωφίνας τὰ ὄρυμα τῶ δυνατῶ ἐν χειρὶ τοῦ δαυὶδ, & παρὶ δαυὶδ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ. Ἀλλοφύλων εἰς χεῖρας Ἰωνάθαν υἱὸς Σαουλ, καὶ τῶ ἀιροντος τὰ σκίθη αὐτῶ.

31 Σιώπλεισον τὴν παρεμβολὴν ταύτῃ ἐν χειρὶ δαυὶδ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ αἰχμηθήτωσαν ἐπὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

32 Δὸς αὐτοῖς δειλίαν, καὶ τῆξον θράσος ἰσχύϊ αὐτῶ, καὶ σαλεύθητωσαν τῇ σωφίᾳ αὐτῶ.

33 Κατὰ βάλαι αὐτοῖς ρομφαία ἀγαπῶντων σε, & αἰνεσάτωσάν σε πάντες οἱ εἰδότες τὸ ὄνομά σε ἐν ἔμοις.

34 Καὶ σιμῶσαλον ἀλλήλοις, καὶ ἔπεσον ἐκ τῶ παρεμβολῆς Λυσίας εἰς πεντακισχιλίους ἀνδρας, καὶ ἔπεσον ἐξ ἐναντίας αὐτῶ.

35 Ἰδὼν δὲ Λυσίας τὴν χυμῶν ἔσπῃν τῶ αὐτῶ σιωπῶντος, τὸ δὲ ἰδὼν τὸ γαγοῦμενον θάσος, καὶ ὡς ἐτοιμοὶ εἰσιν ἢ ζῆν, ἢ τεθνήσκουσαν χυμῶν, ἀπῆρεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐξενόλογει, καὶ πλεονάσας τῶ χυμῶντα στρατὸν, ἐλογίζετο πάλιν παραγαγῆναι εἰς τὴν Ἰδαίαν.

36 Εἶπε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ, ἰδοὺ σιωπῶντες ἔβησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἀναβῶμεν καθάρισμα τὰ ἄγια καὶ ἐγκαθίσταμεν.

37 Καὶ συνήθη ἡ παρεμβολὴ πᾶσα, καὶ ἀνέβησαν εἰς ὄρος Σιών.

38 Καὶ ἰδὼν τὸ ἅγιον ἠρμυμένον, καὶ τὸ θυσιασῆριον βεβηλωμένον, καὶ τὰς πύλας κατακαυμένας, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς φυτὰ πεφυκότα, ὡς ἐν ὄρυμῳ, ἢ ὡς ἐν ἐνὶ τῶ ὄρει, καὶ τὰ πασοφῶρια καθηρμένα.

& dixit: Benedictus es servator Israël, qui contrivisti impetum potentis per manum servi tui David, & tradidisti castra Allophilorum in manus Ionathæ filii Saul, & armigeri ejus.

Conclude castra ista in manu populi tui Israël, & confundantur in exercitu & equitatu suo.

Inde illis metum, & liquefac audax robur eorum, commoveanturque contritione sua.

Dejice eos gladio amantium tuæ, & hymnis laudent te omnes qui noverunt nomen tuum.

Et commiserunt pugnam inter se, cecideruntque ex castris Lyfæ circiter quinque millia virorum: ceciderunt, inquam, ex aduicio eorum.

Quum verò Lyfias vidisset fugam, quæ facta fuerat ab exercitu suo, & factum audax Iudæ, & paratos esse Iudæos aut vivere aut mori generose, abiit Antiochiam, ibique milites exteros conscripsit: cogitabat enim audito qui fuerat exercitu, redire in Iudæam.

Dixit autem Iudas & fratres ejus, Ecce contritii sunt inimici nostri, ascendamus ad mundandum & dedicandum sanctorum.

Et convenerunt universa castra, & ascenderunt in montem Sion.

Ibi viderunt sanctorum desertum, & altare profanatum, & portas exutas, & in atriiis stirpes exatas ut in sylva, aut in monte aliquo, & pastophoria diruta.

Et scissis vestibus planxerunt planctu magno, inprosuperuntque cinerem capiti suo.

Cecideruntque proni in terram, & planxerunt tubis quibus signum dari solet, & clamaverunt in coelum.

Tunc imperavit Iudas certis hominibus ut oppugnant eos qui erant in arce, donec ipse sancta mudasset. Elegitque sacerdos sine macula, studiosus legis.

Qui mundaverunt sancta & extulerunt lapides conaminatos in locum impurum. Et deliberarunt de altari holocausti profanato quid eo facerent.

Et incidit eis consilium bonum, uti demolerentur illud, ne quando esset illis opprobrium, quia polluerant illud gentes: itaque demoliti sunt altare.

Et reposuerunt lapides in monte domus in loco convenienti, donec veniret propheta & responderet de illis.

Et acceptis lapidibus integris secundum legem, extruxerunt altare novum quale prius erat.

Et edificaverunt sancta, & que intra eadem, & atria sanctificaverunt.

Et fecerunt vasa sacra nova, & intulerunt candelabrum, & altare suffituum, & mensam in templum.

Et fecerunt suffitum super altare, & accenderunt lucernas, que in candelabro, ut lucerent in templo.

Et imposuerunt mensas panes, extenderuntque vela, & consumaverunt omnia opera que fecerant.

39 Καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπόνησαν το κοπιτὸν μέγαν, καὶ ἐπέθεντο ἀποδὸν ἐπὶ τὴν κρηνην αὐτῶν.

40 Καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιξι τῶν σημασιῶν, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸ οὐρανόν.

41 Τότε ἐπέταξεν Ἰούδας ἀνδρας πολυμεῖντες ἐν τῇ ἀκρᾷ ἕως ἀνκαθάρσις τὰ ἅγια.

42 Καὶ ἐπέλεξεν ἱερεῖς ἀμώμους, θαλητάς ἐνόμους.

43 Καὶ καθαύρουν τὰ ἅγια, καὶ ἔραν τοὺς λίθους τῆς μασμῆ εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

44 Καὶ ἐβεβύσαντο περὶ τῆς θυσιαστηρίας τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς βιβλωμένης, τί αὐτῶ ποίησωσι.

45 Καὶ ἐπέπεσαν αὐτοῖς βεβλή ἀγαθὴ κατελεῖν αὐτὸ, μήποτε χηθήται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος, ὅτι ἐμίαναν τὰ ἔθνη αὐτό· καὶ καθεῖλον τὸ θυσιαστήριον.

46 Καὶ ἀπέθεντο τὰς λίθους ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου, ἐν τόπῳ ἐπιτηδείοῳ, μέχρι τῆς παραχηθῆναι προφήτῳ τοῦ ἀποκριθῆναι περὶ αὐτῶν.

47 Καὶ ἔλαβον λίθους ὀλοκλήρους καὶ τὸν νόμον, καὶ ὠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον καινὸν καὶ τὸ πρότερον.

48 Καὶ ὠκοδόμησαν τὰ ἅγια, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκου, καὶ τὰς αὐλάς ἤγασαν.

49 Καὶ ἐποίησαν σκευὴ ἅγια καινὰ, καὶ εἰσήνεγκαν τὴν λυχνίαν, καὶ τὸ θυσιαστήριον θυμιαμάτων, καὶ τὴν ξάπεζαν εἰς τὸ ναόν.

50 Καὶ ἐθυμίασαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὄξυσαν τοὺς λύχνους, τοὺς ἐπὶ τῇ λυχνίᾳ, καὶ ἐφάρισον ἐν τῷ ναῷ.

51 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν ξάπεζαν ἄρτους, καὶ ἐξέπέτασαν τὰ κάπητάσματα, καὶ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν.

Καὶ

Καὶ ὄρθρισαν τῶν προσώπων τῆς ἐμπροσθεν καὶ ἐκάδι τοῦ μίως τοῦ ἐνάτου, οὗτος ὁ μὴν Χασαλει τοῦ ὀγδοῦ καὶ τεσσαρεσκιοῦ καὶ ἑκατοσῶ ἔτης.

Καὶ ἀνήνεγκαν θυσίαν καὶ τὸν νόμον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὀλοκαυτώματων τὸ καινόν, ὃ ἐποίησαν.

Κατὰ τὸ καιρὸν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ ἐβεβήλωσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη, ἐν ἐκείνῃ ἐνεκαίνισθη ἐν ὕδασι, καὶ κηθάραις, καὶ κινύραις, καὶ ἐν κυμβάλῳ.

Καὶ ἔπεσον πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν, καὶ εὐλόγησαν εἰς ἔρανον τὸ εὐδῶσαντα αὐτοῖς.

Καὶ ἐποίησαν τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἡμέρας ὀκτώ, καὶ προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίας καὶ αἰνεσιῶς.

Καὶ κατεκόσμησαν τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς ναῶς, στεφάνοις χρυσοῖς καὶ ἀσπίδοις καὶ ἐνεκαίνισαν τὰς πόθλας καὶ τὰ πασπορῖα, καὶ ἐθύσαν αὐτὰ.

Καὶ ἐχρηθῆ ἐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα, καὶ ἀπέσραφθη ὄνειδος ἐθνητῶν.

Καὶ ἔσπισεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ, ἵνα ἀγωνίαι αἱ ἡμέραι ἐγκαινισμῶ τῶ θυσιαστηρίου ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶ, ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἡμέρας ὀκτώ ἀπὸ τῆς ἐμπροσθεν καὶ ἐκάδος τῆ μίως Χασαλει, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς.

Καὶ ὠκοδόμησαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ ὄρος Σιών κυκλόθεν, τείχη ὑψηλά, καὶ πύργους ὀχυροὺς, μήποτε παραχηθῆντα τὰ ἔθνη καταπατήσωσιν αὐτὰ, ὡς ἐπαίησαν τὸ πρότερον.

Καὶ ἐπέταξαν ἐκείνῃ δυνάμειν τηρεῖν αὐτὰ, καὶ ἐχέωσαν αὐτὸ τηρεῖν τὸ Βαιθσέβραν, τῆ ἔχρη τὸν λαὸν ὀχύρωμα κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰδαμαίας.

Quumque mane surrexissent vigesimo quinto die mensis, (ipse est mensis Chafeleu) anno centesimo quadragesimo octavo.

Obtulerunt sacrificium ex lege in altari holocausti eorum novo, quod fecerant. Quo tempore & quo die profanaverant illud gentes, eodem dedicatum fuit & canticis, & citharis, & cinyris, & cymbalis.

Et universus populus ceciderunt proni in terram, benedictes Deo caeli, qui prosperum successum ipsis dederat.

Et celebrarunt dedicationem altaris per dies octo, obtuleruntque holocausta cum latitia, & sacrificium salutis laudisque.

Et ornavunt frontem templi coronis aureis & scutulis, & instaurarunt portas & pastophoria, feceruntque eis januas.

Et fuit latitia magna in populo nimis, & aversum est opprobrium gentium.

Deinde statuit Iudas & omnis ecclesia Israël, ut agerentur dies dedicationis altaris suo tempore quotannis per dies octo, a vigesimo quinto mensis Chafeleu cum latitia & gaudio.

Quin edificarunt illo tempore montem Sion, circumquaque muris altis & turribus munitis, ne quando venientes gentes conculcarent illa, ut fecerant prius.

Et collocarunt illic militum manum ad servandum eum, n. universis; illum ut servaret Bethsuram, & ut haberet populum munitiorem contra Idumamam.

Κ Ε Φ .

Entes autem in circuitu, quum audivissent edificatum esse altare, dedicatumque sanctuarium, iratae sunt supra modum.

Et deliberarunt tollere genus Iacoborum inter ipsas degentium, ceperuntque occidere in populo & excindere.

Interim Iudas bellum gerens cum filiis Esau in Iamza, expugnabat Acrabatinem, eo quod circumfessissent Israellem: quos percussit plaga magna, & coevertit, accepitque ipsorum eorum.

Et recordatus est malitia filiorum Baan, qui fuerant populo laqueus & offusciculum, dum insidiarentur eis per vias.

Qui conclusi fuerunt ab eo in turribus, castrisque locavit contra illos & intereccione delevit eos, & incendit turres ejus igne, cum omnibus qui in ea erant.

Inde transiit ad filios Ammon, ubi reperit manum fortem, & populum multum, & Timotheum ducem ipsorum.

Et commisit cum eis praelia multa, & contriti sunt coram eo, postquam percussisset eos.

Captusque Iazer, & pagis ejus revertis est in Iudaeam.

Post congregati sunt gentes quae in Galaad, adversus Israelitas, qui erant in finibus ipsorum ad tollendum eos e medio.

Qui fugerunt in Damathma munitionem, & misse-

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη κυκλόθεν ὅτι ᾠκοδομήθη τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκκαίνθη τὸ ἅγίασμα ὡς τὸ πρότερον, καὶ ἀργιάθησαν σφόδρα.

Καὶ ἐβηλεύσαντο τὰ ἄρρι τὸ γένος Ἰακώβ τὲς ὄντας ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔῃρξαντο τὰ θανάτων ἐν τῷ λαῷ καὶ ἔξαιρουν.

Καὶ ἐπολέμηκε Ἰούδας πρὸς τοὺς υἱοὺς Ηοσαὶ ἐν τῇ Ἰδκμαίᾳ ἢ ἀκροβατίνῳ, ὅτι περιεκάθητο ἢ Ἰσραὴλ. Ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ συνέσειλεν αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὰ σπύλα αὐτῶν.

Καὶ ἐμνήσθη τῆς κηκίας υἱῶν Βαζιάν, εἰ ἦσαν τῷ λαῷ εἰς παγίδα καὶ εἰς σκάνδαλον, ἐν τῷ ἐνεδρεῖν αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Καὶ συνεκλείδθησαν ὑπ' αὐτῶ ἐν τοῖς πύργοις, καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀνεθιμάτισεν αὐτούς, καὶ ἐνεπύρισε τὲς πύργους αὐτῶ ἐν πυρὶ, σὺν πάσι τοῖς ἐνέοις.

Καὶ διεπέρασεν βᾶσι τὲς υἱὲς Ἀμυρῶν, καὶ εἶρε χεῖρα κραταίαν, καὶ λαὸν πολὺν, καὶ Τιμόθεον ἡγέμενον αὐτῶν.

Καὶ συνῆψε πρὸς αὐτοὺς πολέμους πολλὰς, καὶ συνέτριβησαν πρὸ προσώπου αὐτῶ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

Καὶ προκατελάβετο ἢ Ἰαζήρ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶ, καὶ ἀνέσρεψεν εἰς ἢ Ἰουδαίαν.

Καὶ ἐπισυνήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ Γαλααδ ἐπὶ ἢ Ἰσραὴλ, τὲς ὄντας ἐπὶ τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, τοῦ ἔξαιραι αὐτούς.

Καὶ ἐφυγον εἰς Δάθμα τὸ ὄχλομα, καὶ ἀπέσει-

πέσειλαν γράμματα πρὸς Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶ, λέγοντες.

Ἐπισυνηγμένα ἔσιν ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν τὲς ἔξαιρουν ἡμᾶς, καὶ ἐτοιμάζονται ἔλθειν, ἔφοροκαταλαβέσθαι τὸ ὄχλομα, εἰς ὃ κατεφύγομεν καὶ Τιμόθεος ἡγεῖται τὸ δυνάμει αὐτῶν.

Νῦν οὖν ἔλθων ἔξελευ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι σέπτωκεν ἔξ ἡμῶν πλῆθος.

Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν τοῖς Τωβίαις τεθνήσκουσιν, καὶ ἡχημαλωτήκασι τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὸ ἔσποκόνη. Ἐπάπισαν ἐκεῖ ὡς μίαν χλιαρρίαν ἀνδρῶν.

Ἐπαὶ ἐπιστολαὶ ἀνεγνώσκοντο, καὶ ἰδοὺ ἀγγελοὶ ἕτεροὶ παρεγένοντο ἐκ τῆς Γαλιλαίας, διεβήθη ἄλλοις τὰ ἰμάτια, ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

Λέγοντες, ἐπισυνήχθη ἐπ' αὐτοὺς ἐκ Πτολεμαίδος καὶ Τύρκε καὶ Σιδωνίους, καὶ παση Γαλιλαίας ἀλλοφύλων, τὲς ἔξαναλασῶν ἡμᾶς.

Ὡς δὲ ἤκουσαν Ἰούδας καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, ἐπισυνήχθη ἐκκλησία μεγάλη βουλευσάσθαι τί ποιήσωσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, τοῖς ἔσιν ἐν θλίψει, καὶ πολεμικένοις ὑπ' αὐτῶν.

Καὶ εἶπε Ἰούδας Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτῶ, ἐπίλεξον σεαυτῷ ἀνδρας, ἔφορεῖν, καὶ ῥύσασθαι τοὺς ἀδελφοὺς σε τοῖς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. ἐγὼ δὲ καὶ Ἰωθάθαν ὁ ἀδελφός μου, πορεύσομεθα εἰς τὴν Γαλααδίτην.

Καὶ κατέλιπεν Ἰωσήφον τὸν τοῦ Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίαν, ἡγεμείους τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐπιλοίπων δυνάμει ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ εἰς τήρησιν.

Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, πορεύσθε τοῦ λαοῦ

runt litteras ad Iudam & fratres ejus, in hac vcrba:

Congregata contra nos gentes quae in circuitu nostro, ut nos tollant e medio, parant se ut veniant & capiant munitionem in quam confugiemus: Timotheus autem dux est exercitus eorum.

Nunc ergo veniens eripe nos e manu eorum, quae nunc ceciderunt ex nobis multi.

Omnisq; frater nostrum qui erant in locis Tobiae, interfecti sunt, & captivas abduxerunt uxores eorum & liberos eorum, & ipsam impellecilem: perieruntq; ibi circiter mille viri.

Adhuc epistolae istae legabantur, & ecce nuntii alii venerunt e Galilaea, discissis vestibus, renunciantes in hac verba.

Dicentes convenisse contra se e Ptolemaide, Tyroq; & Sidone, atq; universa Galilaea alienigenarum, ad contumendum nos.

Quum vero audivisset Iudas & populus sermones istos, congregata est concio magna ad consultandum, quid facerent fratribus suis, qui in angustia erant, & oppugnabantur ab illis.

Tum Iudas Simoni fratri suo, Delige tibi viros, inquit, profectus libera fratres tuos qui sunt in Galilaea: ego autem & Ionathas frater meus proficiscemur in Galaditum.

Reliquisq; Iosephum Zachariae filium, & Azariam, duces populi, cum residuo exercitu in Iudaea ad custodiam.

Quibus mandavit dicens, Praestote huic populo, &

ne committite praelium cum gentibus, donec nos reverſi fuerimus.

Et tributi sunt Simeoni viri ter mille ad proficiendum in Galilæam, & Iudæ viri octies mille in Galaaditim.

Profecitſque Simonia Galilæam, commiſit prælia multa cum gentibus, & cõtrita ſunt gentes ab eo, perfecutiſque eſt eas uſque ad portam Ptolemaidis.

Et ceciderunt ex gentibus circiter tria millia virorum, quorum accepit ſpolia.

Et aſſumens qui erant in Galilæa, & in Arabiis, cum uxoribus & liberis, & quæcumque habebat, abduxit eos in Iudæa cõ latitia magna.

Iudas verò Machabæus, & Ionathan frater ejus trajecerunt Iordanem, & profeciſt ſunt itinere trium dierum in deſerto, & occurrerunt Nabathæis.

Qui obviam illis facti pacificè narraverunt eis omnia quæ acciderant ſtatibus iſtorum in Galaaditide.

Eorumque multos comprehenſos eſſe in Boſſora, & Boſor, in Aleſis, Chaphor, Maced, & Carnaim: quæ urbes omnes munitæ ſunt ac magna.

Nec non in cæteris urbibus Galaaditidis eſſe comprehenſos, & in craſſinum ſtatuiſſe caſtris locatis contra munitiones capere illas, omnẽſq; iſtos e medio tollere uno die.

Quocirca Iudas cum exercitu ſubitò converſit iter per deſertum ad Boſor, ca-

τούτους, καὶ μὴ συνάψετε πόλεμον πρὸς τὰ ἔθνη, ἕως τῆ ἐπιτρέψαι ἡμᾶς.

20 Καὶ ἐυερίδωσαν Σίμωνι ἄνδρες ἑξήκοντα, τοῦ ποροδύθηναι εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἰσάδα δὲ ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι εἰς τὴν Γαλααδίτιν.

21 Καὶ ἐπορεύθη Σίμων εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ συνέηψε πολέμους πολλὰς πρὸς τὰ ἔθνη, καὶ συνέξιβη τὰ ἔθνη ὑπὸ προσώπῳ αὐτῆ, καὶ ἐδίωξεν αὐτὰς ἕως τῆ πόλεως Πτολεμαίδος.

22 Καὶ ἐπεσον ἐκ τῶν ἐθνῶν εἰς ἑξισχιλίους ἄνδρας, καὶ ἔλαβεν τὰ σκῦλα αὐτῶν.

23 Καὶ παρέλαβε τὰς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ ἐν ἀρβήτοις σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτοῖς, καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετ' εὐφροσύνης μεγάλης.

24 Καὶ ἰσάδα ὁ Μακκαβαῖος, καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδοῦν ξιῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ συνήκτισαν τοῖς Ναβαθαίοις.

25 Καὶ ἀπήνητησαν αὐτοῖς εἰρηνικῶς, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς ἅπαντα τὰ συμβάντα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι.

26 Καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνειλημμένοι εἰσὶν εἰς Βόασορα καὶ Βοσὸρ, ἐν Ἀλέμοις, Χασφῶρ, Μακὲδ, καὶ Καρναῖν· πῶσαι αἱ πόλεις αὐταὶ ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι.

27 Καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῆς Γαλααδίτιδος εἰσὶ συνειλημμένοι καὶ εἰς αὐτεῖον τάσσοιαι παρεμβαλλεῖν ἐπὶ τὰ ὀχυρώματα, καὶ καταλαβέσθαι, καὶ ἔξῆραι πάντα τούτους ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

28 Καὶ ἀπέστρεψεν ἰσάδα καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῆ ὁδοῦν εἰς τὴν ἐρημον εἰς Βόσρ ἄφνω, καὶ καταλάβητο

εἶπο τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν σωματι ρομφαίαι, καὶ ἔλαβε πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆ, καὶ ἐπέπρησεν αὐτὴν πυρὶ.

Καὶ ἀπέπρησεν ἐκεῖθεν ἕκτος, καὶ ἐπορεύετο ἕως ἐπὶ τὸ ὄχυρον.

Καὶ ἐγένετο ἐωθινῆ, καὶ ἦσαν τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῆ, καὶ ἰδὲ λαὸς πολλός, ἔσθην ἡ ἀριστερός, αἵρωνες κλίμακας καὶ μηχανὰς καταλαβέσθαι τὸ ὄχυρον, καὶ ἐπολέμουν αὐτὰς.

Καὶ εἶδεν ἰσάδα, ὅτι ἦρχαι ὁ πόλεμος, καὶ ἡ κερυγὴ τὸ πόλεως ἀνέβη εἰς τὸν ἐρανὸν σάλπηξι καὶ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι τῆς δυναμείως.

Πολεμήσατε σήμερον ὑπὲρ τοῦ ἀδελφῶν ὑμῶν.

Καὶ ἐξήλθεν ἐν ξισίν ἀρχαῖς ἐξ ὀπαδὸν αὐτῆ, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπηξι, καὶ ἐβόησαν ἐν ποροδύχη.

Καὶ ἐπέγνω ἡ παρεμβολὴ Τιμοθέου, ὅτι Μακκαβαῖός ἐστι, καὶ ἐφυγον ὑπὸ προσώπῳ αὐτῆ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὰς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἐπεσον ἐξ αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ὀκτακισχιλίους ἄνδρας.

Καὶ ἀπέκλιεν εἰς Μασφά, καὶ ἐπολέμησεν αὐτῆ, καὶ προκατελάβετο αὐτὴν, καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆ, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆ, καὶ ἐπέπρησαν αὐτὴν πυρὶ.

Ἐκεῖθεν ἀπήγε, καὶ προκατελάβετο τὴν Χασφῶν, Μακὲδ, Βοσὸρ, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Γαλααδίτιδος.

Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα συνήγαγε Τιμοθέος παρεμβολὴν ἄλλην, καὶ παρεπέβαλε καὶ πρὸς τὸν Ραφῶν ἐκ τῆρας τῆ χειμάρρου.

Καὶ ἀπέστειλεν ἰσάδα καὶ ἀσκοπεῖσαι τὴν παρεμ-

ptaq; urbe occidit omnem masculum in ore gladii, acceptisque omnibus eorum spoliis, ipsam igne incendit

Et abiit inde nocte, & profectus est usque ad munitionem.

Quumque diluxisset, sustulerunt oculos suos, & ecce populus multus, qui numero carebat, tollentium scalas & machinas ad capiendum munitionem, & oppugnabant eos.

Videns autem Iudas coepisse pugnā, clamoremq; civitatis ascendere in coelum tubis ac voce magnā, dixit militibus.

Pugnate hodie pro fratribus vestris.

Dein qui egressus esset, tribus ordinibus a tergo illorum, clamaverunt tubis & inclamaverunt oratione.

Quum autem castra Timothei cognovissent Machabæum esse, fugerunt a facie ejus: qui percussit eos plaga magna, sic ut ceciderint ex illis eo die ad octies mille viri.

Post deflexit iad Masphā, quam oppugnavit & cepit, & occidit omnem masculum ejus, & incendit eam igne.

Inde movens cepit Chaphon, Maced, Boſor, reliquasque civitates Galaaditidis.

Post hæc congregavit Timotheus exercitum alium, & castra metatus est contra Raphon, trans torrentē.

Misit autem Iudas explo

ratum castra, qui renuncia-
verunt ei, dicentes: Con-
gregate sunt ad eos omnes
gentes quae circum nos, ex-
ercitus multus valde.

Quin mercede conductis
Arabibus in auxilium suum,
castra posuerunt trans tor-
rentem parati te praelio
adoriri: abiitque Iudas illis
obviam.

Dixit autem Timotheus
ducibus exercitus sui. Quum
appropinquavit Iudas &
castra ejus ad torrentem a-
quae, si trajecerit ad nos pri-
or, non poterimus eum
sustinere, quia omnino vin-
cet nos.

Si vero formidaverit, &
castra locaverit trans flui-
um, trajiciemus ad eum &
vincemus eum.

Ut autem appropinquavit
Iudas ad torrentem aquae,
statuit scribas populi fecus
torrentem, & mandavit eis
dicens, Ne finite illum ho-
minem castra metari, sed
veniant omnes ad pugnam.

Trajecitq; ad eos prior, &
omnis populus post eum: &
contrita sunt ante illum om-
nes gentes, quae abscis
armis fugerunt in fanum
quod in Carnaim.

Et occupata urbe ipsum
fanum igne incenderunt
cum omnibus qui erant in
eo: sic everta est Carnaim,
nec potuerunt amplius su-
stinere faciem Iudae.

Tum congregavit Iudas
omnes Israelitas, qui erant
in Galaaditide, tam parvos,
quam magnos, cum uxori-
bus liberisque & supelle-
dili, exercitum magnum
valde, ut venissent in ter-
ram Iudae.

βολήν, καὶ ἀπήγειλαν αὐτὰς, λέγοντες· ἐπισυνγμένα
εἰσὶ πρὸς αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν,
δύναμις πολλὴ σφόδρα.

Καὶ Ἀραβας μεμίδωται εἰς βοήθειαν αὐτοῖς,
καὶ παρεμβάλον πέραν τῆ χειμάρρου· ἔτοιμοι τὲ ἐλ-
θεῖν ἐπίσει εἰς πόλεμον· καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας εἰς
σιωάνησιν αὐτῆς.

Καὶ εἶπε Τιμόθεος τοῖς ἀρχουσι τῆς δυνάμε-
ως αὐτῆ, Ἐν τῷ ἐγγίξεν Ἰούθαν καὶ τὴν παρεμβο-
λὴν αὐτῆ ἐπὶ τὸν χειμάρρουν τῆ ὕδατος, εἰάν δεξ-
βῆ πρὸς ἡμᾶς πρῶτον, οὐ δυνασόμθα ὑποσῆσαι
αὐτὸν, ὅτι δυνάμεν ὁ δυνήσεται πρὸς ἡμᾶς.

Εἰάν δὲ δειλωθῆ, καὶ παρεμβάλη πέραν τῆ πο-
ταμοῦ, δεξπεράσομεν πρὸς αὐτὸν, καὶ δυνασόμθα
πρὸς αὐτόν.

Ὡς δὲ ἔγινον Ἰούδας ἐπὶ τὸν χειμάρρουν τοῦ
ὕδατος, ἔθηκε τοῖς γεγραμματοῖς τῆ λαοῦ ἐπὶ τοῦ
χειμάρρου, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων, μὴ ἀφήτε
πάντα ἀνδροπον παρεμβάλλειν, ἀλλὰ ἐρχέσθε-
σαν πάντες εἰς τὴ πόλεμον.

Καὶ διαπέρασεν ἐπ' αὐτοὺς πρῶτος, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὅπισθεν αὐτῆ· καὶ συνεβίβησαν πρὸ πορσώ-
που αὐτῆ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἔρριψαν τὰ ὄπλα αὐ-
τῆς, ἔφυγον εἰς τὸ τέμενος ἐν Καρναῖν.

Καὶ πορχατελάβοντο τὴν πόλιν, καὶ τὸ τέμενος
ἐνεπύρριψαν ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῆ· καὶ ἐ-
ξοπώθη ἡ Καρναῖν, ἔ οὐκ ἐδύνατο ἔτι ὑποσῆσαι
καὶ πρῶτον Ἰούδα.

Καὶ σωθήρασαν Ἰούδας πάντα Ἰσραὴλ, τῆς ἐν
τῇ Γαλααδίτιδι, ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης, καὶ ἰσὰς γυ-
ναίχας αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ τὰ ἄποσπύθη,
παρεμβολὴν μεγάλῃ σφόδρα, ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰεδα.

Καὶ

Καὶ ἦλθον ἕως Εφρών, καὶ αὐτῆ πῶλις μεγάλη
ἐπὶ τῆ εἰσόδου ὀχυρὰ σφόδρα· οὐκ ἦν ἐκκλίνας ἐπὶ
αὐτῆς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν, ἀλλ' ἡ δὲ μέσου αὐτῆς
σορεύεσθαι.

Καὶ ἀπέκλεισαν αὐτοῖς οἱ ἐν τῇ πόλει, καὶ
ἐπέφεραν τὰς πόλιν λίθοις.

Καὶ ἀπέσειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰούδας λόγους εἰρη-
νικοῖς, λέγων, διαλοσόμθα δεξ τῆ γῆς σου, τὴ ἀπελ-
θεῖν εἰς τὴ γῆν ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς κατοποιήσῃ μᾶς,
πλὴν τοῖς ποσὶ παρελοσόμθα, ἔ οὐκ ἠβούλοντο
ἀνοίξαι αὐτὰς.

Καὶ ἐπίταξεν Ἰούδας κηρύξαι ἐν τῇ παρεμβο-
λῇ, τοῦ παρεμβάλλει ἕκαστον, ἐν ᾧ ὄσει τόπω.

Καὶ παρεμβάλον οἱ ἄνδρες τῆ δυνάμεως, καὶ
ἐπολέμησαν τὴν πόλιν ὄλλω τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
ἔ ὄλλω τὴν νύκτα, ἔ παρεδόθη ἡ πόλις ἐν χερσὶν
αὐτοῦ.

Καὶ ἀπάλεσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν σώματι ῥομ-
φαίας, καὶ ἐξέρριζωσεν αὐτήν, καὶ ἔλαβε τὰ σπύλα
αὐτῆς, καὶ διῆλθε διὰ τῆ πόλεως ἐπάνω τῆς ἀπεκ-
ταυμένων.

Καὶ διέβησαν τὸ Ἰορδάνην εἰς τὸ πεδῖον τὸ μέγα,
κατὰ πρῶτον Βαιθσαν.

Καὶ ἦν Ἰούδας ἐπισυνάγων τοὺς ἐχρατίζοντας,
καὶ παρακαλῶν τὸ λαὸν κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἕως
οὗ ἦλθον εἰς γῆν Ἰούδα.

Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Σιών ἐνευφροσύνη, καὶ
χαρᾶ· καὶ προσήγαγον ὀλοκαυτώματα, ὅτι οὐκ ἔπε-
σον δεξ αὐτῆς οὐδεὶς, ἕως τῆς ἐπισρέψαι ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἦν Ἰούδας καὶ Ἰωνάθαν ἐν
τῇ Γαλααδ, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ ἐν τῇ Γαλι-
λαία, κατὰ πρῶτον Πτολεμαῖδος.

D 3

Qui venerunt ad Ephron
usque (urbs haec magna est
in ipso ingressu & munita
valde: nec li cibat declina-
re ab ea ad dextram vel ad
sinistram, sed per medium)
ejus transeundum erat.)

Excluserunt eos cives, &
obstruxerunt portas lapidi-
bus.

Misitq; ad eos Iudas qui
amicè dicerent, Transibis
mus per terrā tuam ut abs-
eamus in terram nostram,
& nemo vobis malefaciat,
duntaxat pedibus transibim-
us: sed noluerit aperire eis

Quocirca præcepit Iudas
ut promulgarent in exerci-
tu castrametandum esse cui-
que in loco suo, ubi erat:

Itaque castra metati sunt
milites, & oppugnarunt ur-
bem totum illum diem, totā
tāmq; noctem: traditaque
fuit urbs in manus ejus.

Et perdidit omnem ma-
sculum in ore gladii, & rad-
icitatis evertit eam, accepit
que spolia ejus, & transivit
per eam super occisos.

Inde trajecerunt Iorda-
nem in campum magnum
contra Beth-san.

Iudas autem colligebat
extremos, cohortabaturque
populum per totum iter,
donec venissent in terram
Iudae.

Et ascenderunt in mon-
tem Sion cum lætitia &
gaudio, & obtrulerunt holos-
causta, eo quod non ceci-
disset ex eis quisquam donec
revertissent cum pace.

In illis diebus, cum Iu-
das & Ionathan essent in
terra Galaad, & Simon frater
ejus in Galilæa ex ad-
verso Ptolemaidis.

Audiens verò Ioseph Zachariæ filius & Azarias, duces exercitus viris digna facinora & res bellicas quas gesserant, dixit.

Comparemus & ipsi nobis nomen, & camus pugnatum, advertis gentes quæ circum nos sunt.

Et cum hoc denuntiasset, is qui ex exercitu secum erant, profecti sunt Iamniã.

Et egressus est Gorgias ex urbe, & viri ejus obviam eis ad pugnam.

Et fufus Iosephus & Azarias persequentibus illis fugati sunt usque ad fines Iudææ: cecideruntq; eo die ex populo Israël circiter duo millia virorum.

Fuitque iuga magna in populo Israël, eo quod dicto audientes non fuissent Iudæ & fratribus ejus, arbitantes se rem strenuè gesturos.

Ipsi autem non erant de semine illorum virorum, quorum opera data fuit salus Israël.

Vit autem Iudas & fratres ejus tantam gloriam adepti sunt apud omnes Israelitas gentisque, ad quas nomen eorum pervenerat.

Ut convenierint ad eos gratulantes.

Post egressus est Iudas & fratres ejus, & debellarunt filios Esau in regione quæ ad austrum vergit, & percussit Chæbron & pagos ejus, & evertit munitiones ejus, & turres ejus incendit circumquaque.

Inde movit ut proficisceretur in terram Allophylo- rum, & transivit per Samariam.

In die illo ceciderunt sacerdotés aliqui in pralio

56 Ηκουσεν Ιωσηφ ο πατερ Ζαχαρις κη Αζαριας, αρχοντες τω δυνάμεως τω ανδραγαθων κη τω πολεμω, οια εποιησαν.

57 Και επειν, ποιησωμεν & αυτοις εαυτοις ονομα, κη ποροθωμεν πολεμωσιν προς τα εθνη τα κυκλω ημω.

58 Και παρεγγειλασ τοις δποτω δυνάμεως τω μετ' αυτω, κη επορευθησαν οπι Ιαμνιαν.

59 Και εξηλθε Γοργιασ εν τω πολεμω, κη οι ανδρες αυτε εις σωματισιν αυτω εις πολεμον.

60 Και εξοπωθη Ιωσηφοσ κη Αζαριασ, κη εδωχθησαν εωσ των οριων τω Ιουδαϊασ, κη επεσον εν τη ημερα εκεινη εν τω λαω Ισραηλ εις διχλιουσ ανδρασ.

61 Και εχηθη ξοπη μεγαλη εν τω λαω Ισραηλ, οτι ουκ ηκουσαν Ιδα κη των αδελφων αυτω, οιδουμενοι ανδραγαθησιν.

62 ΑΥτοι δει οικησαν εν τω απειρματω των ανδρων εκεινων, οισ εδωθη σωτηρια Ισραηλ δεσ' χειρωσ αυτων.

63 Και ο ανηρ Ιεδασ κη οι αδελφοι αυτε εδοξαθησαν σφοδρα εναντιον παντωσ Ισραηλ, κη τω εθνων παντων, & ηκαετ τδ ονομα αυτων.

64 Και επισωηροντο προς αυτοουσ ευφημυντες.

65 Και εξηλθεν Ιεδασ κη οι αδελφοι αυτε, κη επολεμων τες ημεσ Ησαυ εν τη γη προς νοτον, κη επαταξε την Χεβρον κη τας θυγατρασ αυτησ, κη καθειλε τδ οχυρωμα αυτησ, κη τες πυργωσ αυτησ επερησε κυκλωθεν.

66 Και απηρε τω ποροθηται εις γην Αλλοφυλων κη διεπορευετο τω Σαμαρειαν.

67 Εν τη ημερα εκεινη επεσον ιερεϊσ εν πολεμω βου-

βουλομενοι ανδραγαθησιν, εν τω αυτεσ εξελθειν εις πολεμον αβηλευτωσ.

Και εξελκινεν Ιεδασ εις Αζωτον γην Αλλοφυλων, κη καθειλε τες θωμεσ αυτων, κη τα γλυπια των θεων αυτων κατεκαυσε πυρι, & εσκυλωσε τα σκυλα τω πολεμω, κη επετρεψεν εις την γην Ιουδα.

Κ Ε Φ. 5.

ΚΑΙ ο βασιλευσ Αντιοχοσ διεπαρευετο τασ επανω χωρασ, κη ηκουσεν οτι εσιν Ελυμαϊσ εν τη Περτιδι πολισ ενδοξω πλατω, αργυρια, κη χρυσια.

Και τδ ιερδν τδ εν αυτη πλασιον σφοδρα, κη εκει καλυμματα χρυσα, κη θωρακεσ, & οπλα, & καπε λιπεν εκει Αλεξανδροσ ο Φιλιππωσ βασιλευσ ο Μακεδων, οσ εβασιλευσε πρωτωσ εν τοισ Ελλησι.

Και ηλθε κη εζητει καταλαβεσθαι τω πολιν, κη προνομωσιν αυτην, κη εκηδωσθη, οτι εγνωθη ο λογοσ τοισ εκ τησ πολεωσ.

Και ανεσθησεν αυτω εις πολεμον, κη εφυγε κη απηρεν εκειθεν μετ' λυπησ μεγαλησ, δποσ ρεψαι εις Βαβυλωνια.

Και ηλθεν απαγγελων τισ αυτω εις την Περσιδα, οτι τεξωπονται αι παρεμβολαι αι ποροθεισιν εις γην Ιεδα.

Και επορευθη Λυσιασ δυναμει ισχυρα εν πρωτωι, κη ανεβηθη δποτω ποροσ απου αυτων, & επιχρυσαν οπλοισ κη δυναμει κη σκυλοισ πολλοισ, οισ ελαβον δποτω των παρεμβολων, ων εξεκοσαν.

Και καθειλον τδ βδελυγμα, ο σκολομωσεν οπι

cum vellent strenuè agere, & inconsulto prodissent ad pugnam.

68 Tum defecit Iudas ad Azorum regionis Allophytorum, & evertit aras eorum, & sculpiles deos ipsum combussit igne, & compilatisque spoliis civitatum revertit in terram Iuda.

C A P. V I.

1 Interè rex Antiochus cum peragraret regiones superiores, audivit Elymaida esse in Perside civitatem illustrem divitiis, auro, & argenteo.

2 Et templum, quod in ea, esse opulentum valde, ibique esse tegumenta aurea, & thoraces, & arma quæ reliquerat ibi Alexander Philippi filius rex Macedo, quæ primus Græcis impetravit.

3 Venit ergo quassivique, capere civitatem & diripere eam, sed non potuit: innoverat enim res civibus.

4 Qui bello eum adorti sunt, in quo victo fugit, & movit inde cum ingenti dolore revertendo Babylonem.

5 Prius venerat quidam in Perside, qui nuntiaret fufas esse copias quæ profectæ erant in terram Iuda.

6 Et profectum Lysiam cum exercitu valido imprimis in fugam versum esse ab eis: ipsi quoque invaluisse armis, potentiâ & spoliis, quæ ceperant ab exercitibus quos considerant.

7 Nec non diruisse ipsos abominandū idolum quod

extulerat super altare quod Ierosolyma, & san-
ctuarium sicut antea cir-
cumdedit muris altis, &
Beth-suram civitatem eius.

Quae cum audisset rex,
attonitus fuit & commotus
valde, deciditque in lectum,
& in morbum incidit ex
dolore, eo quod non acci-
disset ei quemadmodum
animo conceperat.

Fuitque ibi dies complu-
res, renovato tantoperè
dolore, ut se brevi moritu-
rum esse arbitraretur.

Itaque vocavit omnes
amicos suos, & dixit eis,
Abiit somnus ab oculis
meis, & concidi animo ex
solitudine.

Et dixi apud me, Ad
quam afflictionem deveni,
ad quantum finitum? in quo
nunc sum? qui bonus & di-
lectus erā in imperio meo.

Nunc verò recordor ma-
iorū quae feci Ierosolyma,
cum auferrem omnia vasa
aurea & argentea quae erant
in ea, & mitterem qui tol-
lerent e medio habitatores
Iudae sine causa.

Agnosco igitur horum
gratia me hae mala pati: &
ecce nunc perco dolore ma-
gno in terra peregrina.

Et quum vocasset Philip-
pum, unum ex amicis suis,
contulit cum super totum
regnum.

Et dedit ei diademā, &
stolam suam, & annulum,
ut ad Iustum Antiochum fi-
lium suum enutritur ad re-
gnum.

ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸ ἁγί-
ασμα, καθὼς τὸ πρότερον ἐκίκλωσαν τείχεσιν
ὕψηλοῖς, καὶ τὴν Βαιθσέραν πόλιν αὐτῆ.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους
τούτους, ἐθαμβήθη καὶ ἐσαλεύθη σφόδρα, καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἐπέπεσεν εἰς ἀρρώστιαν
ἕξο τῆς λύπης, ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καθὼς ἐν-
εθυμείτο.

Καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας πλείους, ὅτι ἀνεκαίνισθη
ἐπ' αὐτὸν λύπη μεγάλη, καὶ ἐλογίσατο ὅτι ἀ-
ποθνήσκει.

Καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς φίλους αὐτῆ, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς, ἀφίσταται ὁ ὑπὸς δ' ἐπὶ τῆς ὄψι
θαλαμῶν μου, καὶ συμπέπωκα τῆ καρδίᾳ δ' ἐπὶ
μερίμνης.

Καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου, ἕως τίνος θλίψεως
ἦλθον, καὶ κλυδωνος μεγάλου, ἐν ᾧ κυῶ εἰμι,
ὅτι χρῆστος καὶ ἀγαπάμενος ἦν ἐν τῇ ἔξου-
σίᾳ μου.

Νῦν δὲ μιμήσκομαι τῷ κακῷ, ἃν ἐποίησα
ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλωβον πάντα τὰ σκεύη τὰ
χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἔξαπέσει-
λα ἔξω εἰς τὰς κατοικοικουῦντας ἰὺδα δ' ἐκείνης.

Ἐβῶν ἔν ὅτι χάριν τέτων ἴδρον μετὰ κακὰ ταύ-
τα, καὶ ἰδὲ δ' ἀπώλλυμαι λύπη μεγάλη ἐν γῆ ἀλ-
λοξία.

Καὶ ἐκάλεσε Φίλιππον, ἕνα τῶν φίλων αὐτῆ,
καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης τῆ βασιλείας αὐτῆ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ διαδήμα, καὶ τὴν σὸλὴν
αὐτοῦ, καὶ τὸν δακτύλιον, τοῦ ἀγαγεῖν Αν-
τίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκθρέψαι αὐτὸν τοῦ
βασιλεύειν.

Καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, ἔτης 16
ἐνάτου ἢ τεσσαρακοσῶ ἢ ἑκατοσῶ.

Καὶ ἐπέγνω Λυσίας ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς,
ἔκατέστησεν βασιλεύειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτῆ ἀπ' αὐτῆ,
ὃν ἔξεθρέψεν κατ' ἑαυτὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτῆ Εὐπάτορα.

Καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀκρας ἦσαν συγκλείοντες τὸν Ἰσ-
ραὴλ κύκλῳ τῶν ἁγίων, ἔζητῶντες τὰ κακὰ δι'
ὅλες ἔσπευγμα τοῖς ἔθνεσι.

Καὶ ἐλογίσατο Ἰὺδας ἔξω εἶναι αὐτούς, καὶ ἐξεκ-
κλησίασεν πάντας τὸν λαὸν τῆ περικαθίσαι ἐπ' αὐτῆς.

Καὶ συνήχησαν ἅμα, καὶ περικαθίσαι ἐπ' αὐ-
τῆς ἔτοις πενητηκοσῶ ἢ ἑκατοσῶ, καὶ ἐποίησεν ἐπ'
αὐτούς βελοσάσας καὶ μηχανάς.

Καὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν ἐκ τῆ συγκλείου, καὶ
ἔκολληθησαν αὐτοῖς τίνες τῶν ἀσθεβῶν ἐξ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὴν βασιλέα, καὶ εἶπον·

Ἐως πότε οὐ ποιήσῃ κρίσιν, καὶ ἐκδικήσῃς τῆς
ἀδελφῆς ἡμῶν;

Ἡμεῖς εὐδοκῶμεν δουλεύειν τῷ πατρὶ σου, καὶ πο-
ρεύεσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῆ λεγομένοις, ἔκατακολου-
θεῖν τοῖς φροσάγμασιν αὐτῆ.

Καὶ περικαθίσταται εἰς τὴν ἀκραν υἱοὶ τῆ λαῆ ἡ-
μῶν, χάριν τέτου καὶ ἀλλοξιοῦνται ἀφ' ἡμῶν, πλὴν
ὅσοι δ' ὀρίσκοντο ἀφ' ἡμῶν ἐθανάτηντο, καὶ αἱ κληρο-
νομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο.

Καὶ ἐκ ἐφ' ἡμᾶς μόνον ἐξέτενας χρεῖα, ἀλλὰ
ἔδ' ἐπὶ πάντα τὰ ὄνειρα αὐτῆ.

Καὶ ἰδὲ παρεμβιβλήθησι σήμερον ἐπὶ τῶν
ἀκρας ἐν Ἱερουσαλήμ, τὰ καταλαβέσθαι αὐτῆ καὶ τὸ ἀ-
γίασμα, καὶ τὴν Βαιθσέραν ὠχύρωσαν.

Ita mortuus est ibi An-
tiochus rex, anno centesimo
quadragesimo nono.

Lysias verò quum cogno-
visset regem mortuum esse,
Antiochum filium eius pro-
co in regnum suffecit, què
enutriverat juvenem, cumq;
eupatorem nominavit.

Ceterum qui in arce erāt
concluserant Istraëlem circa
sanctuarium, studebantque
ei malefacere semper, & ge-
nibus firmamento esse.

Quamobrem cogitans Iu-
das eos tollere e medio, cog-
egit ecclesiam totius populi
ad obfidendum eos.

Qui convenerunt simul
& obfederunt eos, anno cen-
tesimo quinquagesimo, pa-
ratis in eos balistis & ma-
chinis.

Et egressi ex eis qui con-
clusi erant, quibus adhaere-
rum impii quidam Istraëli-
tae, profectique ad regem,
dixerunt:

Quousque differs facere
iudicium, & ulcisci fratres
nostros?

Nobis pro meliore visum
fuit servire patri tuo, ejusq;
dictis obtemperare, & pre-
coptis obsequi.

Nunc obfidunt arcem po-
pulares nostri, qui hac de
causa etiam alienantur à
nobis: quin quotquot no-
strum inventi sunt, morte
affecti, & hereditates no-
strae direpta fuerunt.

Nec in nos tantum ex-
tenderunt manum, sed et-
iam in omnes fines suos.

Ecce autem castra posue-
runt hodie contra arcem Ie-
rosolymorum, ad capien-
dum eam: sanctuarium verò
& Bethsuzam muniverunt.

Quod nisi eos celeriter anticipaveris, majora his facient, nec poteris continere ipsos.

His auditis iratus rex, congregavit omnes amicos suos, duceſque exercitus sui, & magistros equitum.

Nec non ab aliis regnis & ab insulis maris venerunt ad eum copie conductitiae. Adeo ut esset numerus copiarum ejus centum milia pedum, & viginti milia equitum, & elephantum triginta duo edocti ad praelium.

Quae per Idumaeam profecta, castra posuerunt ad Bethsuram, caeteroque oppugnauerunt dies multos, feceruntque machinas quas egressi (Bethsurani) incenderunt igne, & pugnaverunt fortiter.

Tum Iudas movit ab arce, castraque locavit ad Bethzachariam contra castra regis.

Rex vero summo mane movit castra impetu suo Beth-zachariam versus, ibi se comparaverunt exercitus ad praelium, & tubis clangunt.

Et elephantis ostenderunt sanguinem uvae ac mororum, ut eos extimularent ad praelium.

Et distribuerunt belluas per phalanges, & attribuerunt singulis elephantis mille viros thorace indutos, cum loriceis hamatis, quorum in capitibus galeae rubeae erant, delectique equites quingenti ordinati ad unamquamque belluam.

Hi ante tempus ubicunque erat bellua aderant, & quonaeque ibat simul ibant, nec discedebant ab ea.

27 Καὶ ἐὰν μὴ ποροκαταλάβῃ αὐτὲς οὐκ ἔτι ταχέως, μείζονα τοῦτων ποιήσουσι, καὶ οὐ δύνησιν τὴν κατὰ ρεῖν αὐτῶν.

28 Καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὅτε ἤκουσε, καὶ συνήγαγε πάντας τὰς φίλους αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτῆ, καὶ τὰς ἐπιτῆρας ἡρώων.

29 Καὶ ἔδοξε βασιλέων ἐτέρων καὶ ἔδοξε ἡρώων θαλάσσιων ἦλθον πρὸς αὐτὸν δυνάμεις μυριάσι.

30 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμεων αὐτῆ ἑκατὸν χιλιάδες ἡρώων, καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἵππων, καὶ ἑλέφαντες δύο καὶ ἑξήκοντα εἰδότες πόλεμον.

31 Καὶ ἦλθον οὐκ ἴσμεν αἰσῶν, καὶ παρενεβόλῳσαν ἐπὶ Βαιθσαχαρία, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησαν μηχανὰς, καὶ ἐξήλθον, καὶ ἐνεπέρασαν αὐτὰς ἐν πυρὶ, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδραγαθῶς.

32 Καὶ ἀπῆρεν Ἰούδας ἔδοξε τὸ ἀκρῶς, καὶ παρενέβαλεν εἰς Βαιθσαχαρία ἀπέναντι τῆ παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ ἀρθεῖσεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρῶτον, καὶ ἀπῆρε τὴν παρεμβολὴν ἐν ὁμήματι αὐτοῦ καὶ τὸ ὄδον Βαιθσαχαρία, καὶ διέσπασε ἀθήσαν αἱ δυνάμεις εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπηξι.

34 Καὶ τοῖς ἐλέφασιν ἔδειξαν αἶμα σαφυλῆς καὶ μόρον, τὰ παραστήσαν αὐτὲς εἰς τὸν πόλεμον.

35 Καὶ διεῖλον τὰ θηρία εἰς ἑξήκοντα φάλαγγας, καὶ παρέστησαν ἐκάσῳ ἐλέφанти χιλίους ἀνδρας τεθωρακισμένοι ἐν ἀλυσιδωτοῖς, καὶ περιεκεφαλῆται χαλκαὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ ἀντακόσιοι ἵπποι διὰβλαγμένοι ἐκάσῳ θηρίῳ ἐκλελεγμένοι.

36 Οἱ τοὶ πρῶτοι χαιρῶν, ἐὰν ἦν ἰσθὴν ἦσαν, καὶ ἐὰν ἐπορεύετο ἐπορεύοντο ἄμα, ἐκ ἀφίκαντο αὐτῶν.

Καὶ

Καὶ ὠργίσθη ἑξήκοντα ἵπποι ἐπὶ αὐτὲς ὄχρῳ, σιμπαζόμενοι ἐρῆκα ἑκατὸν θηρία, ἐξωμένοι ἐπὶ αὐτὲς μηχαναῖς καὶ ἐπὶ ἐκάσῳ ἀνδρας δυνάμεως δύο καὶ ἑξήκοντα οἱ πόλεμῆτες ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ὁ Ἰνδὸς αὐτῶν.

Καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἵππων εἶδεν καὶ ἐνθεν ἐσησαν ἐπὶ τὰ δύο μέρη τῆ παρεμβολῆς καταστρέφοντες, καὶ καταφραζόμενοι ἐν ταῖς φάραξι.

Ὡς δὲ ἐξήλθεν ὁ ἡλῖος ἐπὶ τὰς χρυσοῦς καὶ χαλκῶς ἀσπίδας, ἐξήλθε τὰ ὄρη ἀπὸ αὐτῶν, καὶ κατηύραζεν ὡς λαμπρὰδες πυρός.

Καὶ ἐξετάθη μέρος τι τῆ παρεμβολῆς τῆ βασιλέως ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καὶ τινες ἐπὶ ταπεινά, καὶ ἤρχοντο ἀσφαλῶς καὶ τεταγμένως.

Καὶ ἐσαλεύοντο πάντες οἱ ἀκούοντες φωνῆς πλήθους αὐτῶν καὶ ὁδοπορίας τῆ πλῆθους, καὶ συγκρουσμοῦ τῶν ὄπλων. καὶ τὸ ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἰσχυρά.

Καὶ ἠγίσθη Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς παράταξιν, καὶ ἔπεσον ἔδοξε τῆ παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἑξακόσιοι ἀνδρες.

Καὶ εἶδεν Ἐλεάζαρ ὁ Σαυαράν ἐν τῶ θηρίων τεθωρακισμένων θώρακι βασιλικῶ, καὶ ἦν ἡ φάραγμα πάντα τὰ θηρία, καὶ ὤφθη ὅτι ἐν αὐτῶ ὄσιν ὁ βασιλεὺς.

Καὶ ἔδωκεν ἑαυτῶ τὴ σωσάτω τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρεποίησαν ἑαυτῶ ὄνομα αἰώνιον.

Καὶ ἐπέδραμεν αὐτῶ θράση εἰς μέσον τῆς φάλαγγος, καὶ ἐθανάτησε ἐξ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ, καὶ ἐχίλιος ἀπὸ αὐτοῦ ἐνθα καὶ ἐνθα.

Καὶ εἰσεδύνει ἐπὶ ἐλέφαντα, καὶ ὑπέβηκεν αὐτῶ, καὶ ἀνέβηκεν αὐτῶ, καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὴ γῆν ἐπὶ αὐτῶ καὶ ἀπέθανον αὐτῶ.

Sed & turres lignae super eas munita, protegentes singulas belluas, succincae erant super eas machinis, & super unamquamque milites erant triginta duo pugnantes in eis, & Indus ejus.

Reliquum vero equitatum hinc inde staterunt, in utraque parte exercitus signantes, muniti vallibus.

Ut vero effulsit sol super aureos & argenteos clypeos, fulserunt etiam montes ab eis, & resplenderunt sicut lampades ignis.

Et porrecta parte regii exercitus super celsos montes, alii erant in locis depressis, incedebantque tuto & ordinate.

Sic ut commoverentur omnes, qui audiebant strepitum & incessum multitudinis eorum, armorumque collisionem: erat enim exercitus magnus valde atque validus.

Iuda vero & exercitus ejus appropinquante praesertimque incunte, ceciderunt ex castris regis sexcenti viri.

Conspicatus autem Eleazar cognomine Sauran in thorum quendam belluam loriceatam regio thorace, quae omnes belluas supereminnebat, arbitratur in ea regem esse.

Itaque devovit se ad servandum populum suum, & ad acquirendum sibi nomen aeternum.

Et in medium celsu in campum & superposuit se ei, occiditque illum: qui cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic.

Videntes autem Iudaei potentiam regis, & impetum copiarum, deflexerunt ab eis.

Regius vero exercitus obviam illis ascendit Ierofolyamam, & ipse rex castra posuit contra Iudaeam & contra montem Sion.

Prius fecerat pacem cum Beth-suranis, qui egressi sunt ex orbe, eo quod non esset ibi alimentum ad obsequionem tolerandam: erat enim sabbatum terrae.

Ceperatq; rex Beth-suram, & constituit ibi praesidium ad servandum eam.

Deinde castra posuit contra sanctuarium dies multos, statuitque illic ballistas & machinas tormentaq; ad ignem, & ad lapides jacuendos, nec non Scorpioes ad tela jacienda & fudas.

Facerunt quoq; illi machinas contra machinas eorum, & repugnarunt dies multos.

Cibaria vero non erant in vasis, eo quod septimus annus esset, & qui servati erant in Iudaea ex gentibus, consumpserant reliquum quod repositum fuerat.

Sed & residui erant in sanctuario pauci, quod domuisset eos fames, & dispersi essent quisque in locum suum.

Tum audivit Eubias Philippum, quem praefecerat rex Antiochus, dum adhuc viveret, Antiocho filio suo in regnum educando.

Reversum esse ex Perside & Media, unaque copias regis quae profecta erant cum eo, ipsumque regni administrationem affectare.

47 Καὶ ἴδον τὴν ἰσχὺν τῆς βασιλείας, καὶ τὸ ὄρμημα τῆς δυνάμεως, καὶ ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῆς.

48 Οἱ δὲ ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῆς βασιλείας ἀνέβαινον εἰς σιμάντησιν αὐτῆς εἰς Ἱερουσαλήμ, & παρενέβαλον τὸ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὸ ὄρος Σιών.

49 Καὶ ἐποίησεν εἰρήνην μετ' αὐτῆς ἐκ Βαιθσέραν, καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι ἐκ ἦν αὐτοῖς ἐκεῖ διατροφὴ τῶν ἀπικεισθῶν ἐν αὐτῇ, ὅτι σάββατον ἦν τῆ γῆ.

50 Καὶ κατελαβετο βασιλεὺς τὴν Βαιθσέραν, καὶ ἀπέταξεν ἐκεῖ φρερὰν τηρεῖν αὐτήν.

51 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὸ ἀγίασμα ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ βελοςάσγες καὶ μηχαναὶ καὶ πυρόβολα καὶ λιθόβολα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλλεσθαι βέλη καὶ σφενδόνας.

52 Καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ μηχανὰς πρὸς ταῖς μηχανὰς αὐτῆς, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλὰς.

53 Βρώματα δὲ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀγείοις, ἔχθη τὸ εἶδος οἴνου ἔτος ἕξ, καὶ οἱ ἀνασφύζομενοι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὸ τῆς ἐθνῶν κατέφαγον τὸ ὑπόλειμμα τῆς παρθέσεως.

54 Καὶ ὑπελείφθησαν ἐν τοῖς ἀγίοις ἄνδρες ὀλίγοι, ὅτι κατεκράτησεν αὐτῆς ὁ λιμὸς, καὶ ἐσκορπίωσαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

55 Καὶ ἤκουσε Λυσίας ὅτι Φίλιππος ὄν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος, ἔτι ζῶν, ἐκθρῆναι Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ βασιλεῦσθαι αὐτόν.

56 Ἀπέστρεψεν ὑπὸ τῆς Περσίδος καὶ Μιθράτης, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ πορευθεῖσαι τοῦ βασιλέως μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι ζητεῖ παραλαβεῖν τὰ ἀγάλματα.

Καὶ

Καὶ κατέσπευσε τὴν ἀπελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὴν βασιλέα καὶ τὴν ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἀνδράς, ἐκλείπομεν καθ' ἡμέραν, καὶ ἡ τροφή ἡμῶν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος οὐ παρεμβάλλομεν ὅστιν ὄχρως, καὶ ἐπίκειται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας.

Νῦν οὖν δῶμεν δεξιὰν τοῖς ἀνθρώποις τέτοις, καὶ ποιήσωμεν μετ' αὐτῆς εἰρήνην, καὶ μετ' ἅπαντος ἔθνους αὐτῆς.

Καὶ ἔστησαν αὐτοῖς τὴν πορεύεσθαι τοῖς νομίμοις αὐτῆς, ὡς τὸ πρότερον· χάριν γὰρ τῶν νομίμων αὐτῶν ὧν δισκοιδάσαμεν ὀργίωσαν, καὶ ἐποίησαν ταῦτα πάντα.

Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς εἰρηλευσάμενος, καὶ ἐπέδεδξαντο.

Καὶ ὤμωσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον ἐκ τῆς ὄχρωματος.

Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος Σιών, καὶ εἶδε τὸ ὄχυρον τῆς πόλεως, καὶ ἠθέτησε τὸ ὄρκισμόν ὃν ὤμωσεν, καὶ ἐνετείλατο καθελεῖν τὸ τεῖχος κυκλόθεν.

Καὶ ἀπῆρε καὶ σπευδὼν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εὗρε Φίλιππον κυριεύοντα τὴν πόλιν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς αὐτόν, καὶ κατελαβετο τὴν πόλιν βίβη.

Κ Ε Φ Ζ.

Ετους ἑβδόμου καὶ πεντηκσούτου καὶ ἑκατοσούτου ἕξῃ ἡλθε Δηνιήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου ἐκ Ρώμης, καὶ ἀτέβη σὺν ἀνδράσιν ὀλίγοις εἰς πόλιν παραθαλάσσιαν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.

57 Festinavit ire diceretque regi ducibusque exercitus, & viris: Deficimus indies, & comeatus nostrer paucus, & locus quem obfidemus munitus, & incumbunt nobis negotia regni.

58 Nunc itaque demus dextram hominibus istis, & faciamus cum illis pacem, cūq; universa gente eorū.

59 Et statuamus ut liceat illis uti legibus suis sicut antecānam propter leges suas, quas dispicavimus, irati fecerunt omnia ista.

60 Placuit hic sermo regi & principibus, miseruntque ad ipsos qui pacem facerent quam acceperunt.

61 Tum juravit eis rex & principes:ta exierunt ἐ munitionε.

62 Post ingressus rex montem Sion, ut vidit munitionem loci, violato juramento quod juraverat, mandatum dedit ut murumq; circum cuitu diruerent.

63 Inde festinatē digressus, rediit Antiochiam, ubi Philippum invenit dominantem urbi: quem oppugnavit & urbem vi cepit.

C A P. VII.

ANNO cētesimo quinquagesimo primoegressus Demetrius Seledci filius Romae, ascendit cum viris paucis in urbem maritimam & regnavit illic.

Accidit autem, illo ingtello regiam patrum suorum, ut milites comprehenderent Antiochum & Lyfiam, quo adducerent eos ad ipsum.

Qua re cognita dixit, ne mihi ostendatis facies eorū

Quamobrem occiderūt eos milites, seditque Demetrius in folio regni sui.

Et venerunt ad eū quotquot iniqui & impij erant inter Israelitas, quorum dux Alcimos, qui sacerdotium ambiebat.

Hi populum accusarunt apud regem, dicentes: Perdidit Iudas & fratres ejus amicos tuos, nos quoque disperferunt e terra nostra.

Nunc igitur mitte aliquem cui credis, qui profectus videat internecionem quam fecit nobis, & regioni regis, quique puniat eos omnēque adjutores eorum.

Tum elegit rex Bacchidem ex amicis regis, dominātē in ea qua trans fluvium est, magnam in regno, fidamque regi, & misit eum.

Unaque Alcimum impium illum, quem constituit sacerdotem, mandans ei ut plitionem sumeret de filiis Israel.

Profecti autem, ubi cum multo exercitu venissent in terram Iuda, Bacchides misit ad Iudam & fratres ejus verbis pacificis per dominum.

Sed non attenderunt sermonibus eorum, videbant enim eos venisse cum multo exercitu.

Tum convenit ad Alcimum & Bacchidem congregatio scribarum, ad exequendum quae iusta videbantur.

2 Καὶ ἐγένετο, ὡς εἰσπορεύετο εἰς οἶκον βασιλείας πατέρων αὐτῶ, συνέλαβον αἰδουάμεις τὸν Αντίοχον καὶ Λυσίαν ἀγνισαυτῶς αὐτῶ.

3 Καὶ ἐγνώσθη αὐτῶ τὸ πρᾶγμα καὶ εἶπε, μή μοι δείξετε τὰ πρόσωπα αὐτῶν.

4 Καὶ ἀπέβλεψαν αὐτῶς αἰδουάμεις, καὶ ἐκάθισεν Δημήτριος ἐπὶ θρόνον βασιλείας αὐτῶ.

5 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάντες ἄνδρες ἄνομοι καὶ ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ Ἀλκιμος ἠγεῖτο αὐτῶν, βουλούμενος ἱερατεύειν.

6 Καὶ καταγόρῃσαν ἕνα ἄλλο πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες ἀπάλεσον Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τὰς φίλους σου, καὶ ἡμᾶς ἐσλάβησαν ἀπὸ τοῦ γῆς ἡμεῶν.

7 Νυνὼ οὖν ἀπέστειλον ἄνδρα, ὃ ψεύδεις, καὶ ποσροβύθει, ἰδέτω τὴν ἐξολοθῆσαν πᾶσαν, ἣν ἐποίησεν ἡμῖν, καὶ τὴν χώραν τῆς βασιλείας, καὶ κολασάτω αὐτῶς καὶ πάντας τὰς ἐπιβοηθῶντας αὐτοῖς.

8 Καὶ ἐπέλεξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βακχίδην τὸν φίλον τοῦ βασιλέως κυριεύοντα ἐν τῶ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ μέγαν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ ὤρισεν τῶ βασιλεῖ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

9 Καὶ Ἀλκιμὸν τὸν ἀσεβῆ, καὶ ἔτισεν αὐτῶ τὸν ἱεροσὺνην, καὶ ἐπέστειλεν αὐτῶ ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἀπήγγειλεν, καὶ ἦλθον μετὰ διωάμειος πολλῆς εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἰούδαν καὶ τῶς ἀδελφῶς αὐτῶ λόγοις εἰρηνικοῖς καὶ δόλοις.

11 Καὶ οὐ πρόσεχον πρὸς λόγους αὐτῶ ἰδὼν γὰρ ὅτι ἦλθον μετὰ διωάμειος πολλῆς.

12 Καὶ ἐπισυνήθησαν πρὸς Ἀλκιμον καὶ Βακχίδην συναγωγῇ γραμματέων ἐκζητήσασιν δίκαια. Πρῶτοι

Πρῶτοι οἱ Ἀσιδαῖοι ἦσαν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέζητουσαν παρὰ αὐτῶν εἰρήνως.

14 Εἶπαν γὰρ, ἀθεσπρος ἱερεὺς ἐν τοῦ πνεύματος Ἀαρῶν ἦλθεν ἐν ταῖς δυνάμει. καὶ ἐκ ἀδικίας ἡμῶς.

15 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν λόγους εἰρηνικῶς, καὶ ὤμωσεν αὐτοῖς λέγων, οὐκ ἐκζητήσομεν ὑμῖν κακά, καὶ τοῖς φίλοις ὑμῶν.

16 Καὶ ἐνεπίσθυσαν αὐτῶ, καὶ συνέλαβον οὗς αὐτῶν ἐξήκοντα ἄνδρας, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶς ἐν ἡμέραι μῆ, καὶ τὸν λόγον ὁν ἐλάλησε.

17 Σάρκας ὀσίων σου καὶ χίματα αὐτῶν ἐξέχεαν κλυ Ἰερουσαλήμ, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς ὁ θάπτων.

18 Καὶ ἐπέτισεν αὐτῶ ὁ φόβος ὁ ἔθνος ἐκίπναι τὸν λαόν, ὅτι εἶπαν, ἐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ κρίσις παρέβησαν γὰρ τὰς ἀσιν καὶ τὸ ὄρον ὁν ὤμωσαν.

19 Καὶ ἀπήγγειλε Βακχίδης ἀπὸ Ἰερουσαλήμ, καὶ παρεβάλει ἐν Βηζεθ, καὶ ἀπέστειλε καὶ συνέλαβεν πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἀπίων ἐπιπορευσάντων ἀνδρῶν, καὶ τινὰς τῶ λαοῦ, καὶ ἔθυσεν αὐτῶς εἰς τὸ φρέαρ τὸ μέγα.

20 Καὶ κατέστησε τὴν χώραν τῶ Ἀλκιμῶ, ὅτι ἀφῆκε μετ' αὐτῶ δυνάμει τῶ βοηθῶν αὐτῶ.

21 Καὶ ἀπῆλθε Βακχίδης πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἠγωνίσαστο Ἀλκιμος πρὸς τὸ ἀρχιερωσύνης.

22 Καὶ συνήθησαν πρὸς αὐτῶ πάντες οἱ παρῶστοντες τὸν λαόν αὐτῶ, ὅτι κατεκράτησαν γῆν Ἰούδα, καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν Ἰσραὴλ.

23 Καὶ εἶδεν Ἰούδας πᾶσαν τὴν κακίαν, ἣν ἐποίησεν Ἀλκιμος, ὅτι οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἔαυτὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς πάντα τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας καὶ

Primi Asidae erant in filiis Israel, qui requirebant ab eis pacem.

14 Dicebant enim, Homo sacerdos ex semine Aarons venit cum copiis, qui non afflicet nos injuria.

15 Qui locutus est cum eis verba pacifica & juravit eis, dicens, non inferemus vobis malum, neque amicis vestris.

16 Verum postquam credidissent se ei, comprehendit ex eis viros sexaginta, quos interfecit uno die, iuxta sermones quos scripsit David.

17 Carnes sanctorum tuorum & sanguinem ipsorum effuderunt circum Ierosolymam, nec fuit eis qui sepeliret.

18 Tunc incidit metus illorum & terror in omnem populum, quoniam dicebant, non est in ipsis veritas neque iudicium: transgressi enim sunt pactum & jurandum quod iuraverant.

19 Bacchides vero Ierosolymam profectus castra posuit in Bezeth, misitque, comprehensum multos ex iis qui ab ipso transegerant, & aliquos e populo, quos mactavit & projecit in magnum puteum.

20 Et commissa regione Alcimo, reliquit cum eo exercitum ad iuvandum ipsum.

21 Et abiit Bacchides ad regem: Alcimus vero contendebat de pontificatu.

22 Ad quem congregati sunt omnes qui turbabant populum suum: hi obtinuerunt terram Iuda, & fecerunt plagam magnam in Israel.

23 At Iudas videns omne malum quod fecerat Alcimus, & qui cum eo erant filii Israel supra quam gentes fecerant.

24 Egressus est in omnes fines Iudae per circuitum.

& sumpsit ultionem de viris illis, qui transfugerant: qui coerciti sunt in regionem invaderent.

Ut autem Alcimus vidit invaluisse Iudam cum iis qui cum eo erant, & agnovit se non posse sustinere illos, reversus ad regem accusavit eos pessime.

Quamobrem rex misit Nicanorem unum ex principibus suis illustribus, osorem atq; inimicum Israelis, cui in mandatis dedit ut populum e medio tolleret.

Veniens autem Nicanor Ierosolymam cum exercitu multo, misit ad Iudam & fratres ejus verbis pacificis cum dolo, dicens:

Ne sit pugna inter me & vos, veniam cum paucis viris ut videam facies vestras cum pace.

Venit ergo ad Iudam, & salutarunt se in utro pacifice: sed hostes erant parati ut abirent Iudam.

Quae res innotuit Iudae, illum dolere venisse ad se: itaque tertius ab eo, noluit amplius videre faciem ejus.

At Nicanor, postquam cognovit consilium suum detectum esse, procelisit obviam Iudae ad pugnam juxta Capharsalama.

Vbi ceciderunt ex iis qui aderant Nicanori circiter quinque millia virorum, reliqui fugerunt in civitatem Davidis.

His ita gestis ascendit Nicanor in montem Sion, cui obviam prodierunt e sanctuario de sacerdotibus & senioribus populi, ut sa-

κυκλόθεν, και ἐποίησεν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἀνδράσι τοῖς αὐτομολήσασιν, και ἀνεσάλησαν τὴν πόρην εἰς τὴν χώραν.

25 Ὡς δὲ εἶδεν Ἀλκιμος, ὅτι ἐνέχουσεν Ἰούδας και οἱ μετ' αὐτοῦ, και ἔγνω ὅτι οὐ δύναται ὑποσῆναι αὐτούς, και ἐπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλιά, και κατηγορήσεν αὐτῶν πονηρά.

26 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Νικάνωρα ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐν δόξῳ, και μισῶντα και ἐχθραίνοντα πρὸς Ἰσραὴλ, και ἐνετείλατο αὐτῷ εἰσελθεῖν τὸν λαόν.

27 Καὶ ἦλθε Νικάνωρ εἰς Ἱερουσαλήμ διωάμει πολλῇ, και ἀπέστειλε πρὸς Ἰούδας και τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ δόλου λόγοις εἰρήνικα, λέγων·

28 Μὴ ἔστω μάχη ἀνά μέσον ἐμοῦ & ὑμῶν, ἥξει ἐν ἀνδράσιν ὀλίγοις, ἵνα ὑμῶν ἴδω τὰ πρόσωπα μετ' εἰρήνης.

29 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἰούδας, και ἐσάσαστο ἀλλήλους εἰρήνικῶς, & οἱ πολέμιοι ἦσαν ἐτοιμοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἰούδα.

30 Καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος πρὸς Ἰούδα, ὅτι καὶ δόλου ἦλθεν ἐπ' αὐτόν· και ἐπίσθη ἀπ' αὐτοῦ, και οὐκ ἐβελήθη ἐτιδεῖν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

31 Καὶ ἔγνω Νικάνωρ, ὅτι ἀπεκαλύφθη ἡ βουλή αὐτῷ, και εἰσῆλθεν εἰς στυάμνησιν πρὸς Ἰούδα ἐν πολέμῳ καὶ Καφάρσαλαμα.

32 Καὶ ἔπεσον πρὸς αὐτὸν Νικάνωρος ὡσεὶ πεντάκιχλιοι ἄνδρες, και ἐφυγον εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ.

33 Καὶ μετὰ τῆς λόγους τέττες ἀνέβη Νικάνωρ εἰς τὸ ὄρος Σιών, και εἰσῆλθον ἀπὸ πρὸς ἱερέων ἐκ πάντων ἀγίων και ἀπὸ πρὸς βυτίερον τοῦ λαοῦ ἀσάσαδ.

σαδαὶ αὐτὸν εἰρήνικῶς, και δέξαν αὐτῷ τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν προσφερομένην ὑπὸ τῆ βασιλείας.

Καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτούς, & καταγέλασεν αὐτῶν, και ἐμίανεν αὐτούς, και ἐλάλησεν ὑπερφωνῶς.

Καὶ ὤμωσε καὶ θυμοῦ, λέγων, ἐὰν μὴ παραδοθῆ Ἰούδας & ἡ παρεμβολὴ αὐτῆ εἰς χεῖράς μου τὸ νῦν, και ἔσαι ἐὰν ὅπως ἔβω ἐν εἰρήνῃ, ἐμπυριῶ τὸν οἶκον τοῦτον· και εἰσῆλθε καὶ θυμοῦ μεγάλα.

Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς, και ἔστησαν καὶ πρόσωπον τῆ θυσιαστηρίου καὶ τῆ ναοῦ, και ἐκλαυσαν και εἶπον.

Σὺ κύριε εἰσελθέτω τὸν οἶκον τοῦτον ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα σου ἐπ' αὐτῶν, εἰς οἶκον προσδουχίας και δέσεως πρὸς λαόν σου.

Ποίησον ἐκδίκησιν ἐν πρὸς ἀνθρώπων τοῦτων, και ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν, και πεσῶσιν ἐν ῥομφαίᾳ· μνησθητι πρὸς δυσφημιῶν αὐτῶν, & μὴ δῶς αὐτοῖς μονήν.

Καὶ εἰσῆλθε Νικάνωρ εἰς Ἱερουσαλήμ, και παρενέβαλεν ἐν Βαυθωρὼν, και στυήνησεν αὐτῶν δύνάμις Συρίας.

Καὶ Ἰούδας παρενέβαλεν ἐν Ἀδασὰ ἐν ξιχιλίδοις ἀνδράσιν, και προσύξατο Ἰούδας, και εἶπεν.

Οἱ ὡσὰ τῆ βασιλείας Ἀσυρίων ὅτι ἐδυσφήμισαν, εἰσῆλθεν ἀγγελός σου, κύριε, και ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας.

Ὅτι τῶ σὺν ξίφῳ τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐν ὡπῶν ἡμεῶν σήμερον, και γνώτωσαν οἱ ἐπίλοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησεν ἐπὶ τὰ ἀγία σου, και κρίνον αὐτὸν καὶ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

F

lutarent eum pacifice, & ostenderent holocaustum quod offerretur pro rege.

34 Sed is subfannavit, irrisit & pollutit eos, locutus superbe.

35 Iuravitque cum furore, dicens, nisi tradatur Iudas, ejusq; copia in manus meas nunc, ubi rediero cum pace, incendam domum istam: atque ita exivit cum furore magno.

36 Ingressi autem sacerdotes steterunt ante altare & templum, steteruntque & dixerunt.

37 Tu Domine delegisti hanc domum ut invocetur nomen tuum in ea, & ut sit domus orationis & deprecationis populo tuo.

38 Sume vindictam de homine isto, deque exercitu ejus, & cadant gladio: memento blasphemiarum, & ne concedito eis mansuetudinem.

39 Egressus autem Nicanor Ierosolymis, castra locavit in Beth-horon, ubi ei occurrit exercitus Syriæ.

40 Iudas vero castra metatus est in Adasa cum tribus millibus virorum, & precatus Iudas dixit.

41 Quum misisset a rege Assyriorum blasphemassent, egressus angelus tuus, domine, percussit ex eis centum quinquaginta quinque millia.

Sic exercitum istum cõtere in conspectu nostro hodie, ut reliqui cognoscant ipsum male locutum esse contra Sancta tua: & puni-to illum prout malitia ipsius meretur.

Commissioque ab exercitibus praelio, decima tertia mensis Adar, contritus est exercitus Nicanoris, ceciditque ipse primus in praelio.

Vt autem vidit exercitus cecidisse Nicanorem, abiecit armis suis fugerunt.

Quos persecuti unius diei itinere ab Adala usque dum veniunt Gazeram, clauerunt post eos tubis clausum sonantibus.

Et egressi sunt ex omnibus vicis Iudae circumvicinis, qui cornua extendendo a tergo clauerunt eos, sic ut hi ad illos revertentes, omnes gladio ceciderint, ne uno quidem ex eis remanente.

Dein acceperunt spolia praedamque, & caput Nicanoris amputarunt, item dextram quam superbe extenderat: quae deportantes suspendebant apud Ierosolymam.

Populus autem valde laetatus est, egitque diem illum magna letitia.

Constitueruntque agere quotannis diem illum decima tertia Adaris.

Tum quievit terra Iudae dies paucos.

C A P. V I I I.

Advererat autem Iudas nomen Romanorum, eos potentia valere, libenterque acquiescere in omnibus quae proponerentur eis, & cum omnibus, qui ad ipsos accederent amicitiam facere: eos, inquam, potentia valere.

Sed & narrata ei fuerunt bella eorum, & res praecipuas quas gesserant in Gala-

Καὶ σωῆσαν αὶ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον τῆς Ἰσραὴλ ἐκείνη τῆς μωδὸς ἄδαρ, καὶ σωεῖσθαι ἢ παρεμβολὴ Νικάνορος, καὶ ἔπεσον αὐτὸς πρῶτος ἐν τῷ πολέμῳ.

Ὡς δ' εἶδεν ἢ παρεμβολὴ αὐτῶν, ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ, ῥίψαντες τὰ ὄπλα αὐτῶν ἔφυγον.

Καὶ κατεδίωκον αὐτοὺς ὁδὸν ἡμέρας μίας ὑπὸ Ἀδασαῖ ἕως τῆς ἐλθεῖν εἰς Γάζα, καὶ ἐσάλπισαν ὀπίσω αὐτῶν ταῖς σάλπιγγι τῶν σημασιῶν.

Καὶ ἔβηθη ἅπασαν τῆν καμὴν τῆς Ἰουδαίας κυκλῶντες, καὶ ὑπερέκρωσαν αὐτὰς, ἔάνεσσαν ἔπι πρὸς τέτους, καὶ ἔπεσον πάντες ῥομφαία, καὶ οὐ κατελείφθη ἔξ αὐτῶν ἑδὲ εἰς.

Καὶ ἔλαβον τὰ σκεύη καὶ τὴν τρονομίην, καὶ τὴν κεφαλὴν Νικάνορος ἀφῆλόν καὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἣν ἔξέτεινεν ὑπερφάνως, καὶ ἠνεγκαν, ἔξέτειναν παρὰ τὴν Ἰερουσαλήμ.

Καὶ ἐφράθη ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ἤγαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης.

Καὶ ἔστησαν τὰ ἄγια καὶ ἑνὶ αὐτὸν τῆς ἡμέρας ταύτης τὴν Ἰσραὴλ ἐκείνη τῆς ἄδαρ.

Καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἰεὶς ἡμέρας ὀλίγας.

K E Φ. η.

Καὶ ἤκουσεν Ἰουδαίαι τὸ ὄνομα τῶν Ῥωμαίων, ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχυροὶ, καὶ αὐτοὶ αὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς ποροσιδεμένοις αὐτοῖς, καὶ ὅσοι ἂν προσέλθωσιν αὐτοῖς, ἵκωσιν αὐτοῖς φιλίας, καὶ ὅτι εἰσι δυνατοὶ ἰσχυροί.

Καὶ διηγήσαντο αὐτῶν τὰς πολέμους αὐτῶν, ἔτι τὰς ἀνδραγαθίας αὐτῶν ποιοῦσιν ἐν τοῖς Γαλα-

ταις,

ταις, καὶ ὅτι κατεκράτησαν αὐτῶν, καὶ ἤγαγον αὐτὰς ὑπὸ φόρον.

Καὶ ὅσα ἐποίησαν ἐν χώρᾳ Ἰσπανίας, τὰ καὶ ἀκρατῆσαι τῶν μετᾶλλων τῆς ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ τῆς αἰεὶ καὶ κατεκράτησαν τοῦ τόπου παντὸς τῆς βουλή αὐτῶν ἐτῆ μακροθυμία, καὶ ὁ τόπος ἦν μακρὰν ἀπέχων ἀπ' αὐτῶν σφόδρα.

Καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπελθόντων ἐπ' ἀκρου τῆς γῆς ἕως σωεῖσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ οἱ δαίλοιοι διδόνασιν αὐτοῖς φόρον κατ' ἑνιαυτόν.

Καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὴν Περσέα Κιτιέων βασιλέα, καὶ τὰς ἐπιρμένους ἐπ' αὐτὰς σωεῖσθαι αὐτὰς ἐν πολέμῳ, ἔκατεκράτησαν αὐτῶν.

Καὶ Ἀντιόχον τὸν μέγαν βασιλέα τῆς Ἀσίας τὸν ποροδύνητα ἐπ' αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἔχοντα ῥηὲ λέφαντας, καὶ ἵππων καὶ ἄρματα καὶ δύναμιν πολλὴν σφόδρα, καὶ σωεῖσθαι ἀπ' αὐτῶν.

Καὶ ἔλαβον αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἔστησαν αὐτοῖς διδόναι αὐτόν τε καὶ τὰς βασιλεύοντας μετ' αὐτὸν φόρον μέγαν, διδόναι ὄμματα καὶ ὄψαλόν.

Καὶ χώρην τὴν Ἰνδικὴν, καὶ Μήδειαν, καὶ Λυδίαν, καὶ ὑπὸ τῶν καλλιέων χωρῶν αὐτῶν, καὶ λαβόντες αὐτὰς παρ' αὐτοῦ ἔδωκαν αὐτὰς Ἐτμενεί τῷ βασιλεῖ.

Καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβουλεύσαντο ἐλθεῖν καὶ ἔξῆσαι αὐτοὺς.

Καὶ ἐνώθη ὁ λόγος αὐτοῖς καὶ ἀπέπειλαν ἐπ' αὐτὰς στρατηγόνενα, ἔπολέμησαν πρὸς αὐτὰς, καὶ ἔπεσον ἔξ αὐτῶν ξαυματαῖα πολλοὶ, καὶ ἠχμαλώτισαν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ποροεῖ-

tis, quibus devictis tributum imposuissent.

Et quaecunque fecerant in Hispania, ut potuerunt ejus regionis metallis auri & argenti, quae ibi erant: quemlocum univserum obtinuerunt consilio suo & patientia, licet admodum procul ab iis distaret.

Reges quoque, qui eos invaserant ab extremo terra, quoad contrivissent eos, affecisse plaga magna: ceteros autem dedisse eis tributum quoianis.

Philippumque & Persen Citiorem regem quique se extulerant contra ipsos bello contrivisse ac subegisse eos.

Sed & Antiochum magnum regem Asiae, qui expeditionem in eos fecerat, habentem centum viginti elephantos, & equitatum & currus, & exercitum multum valde, contritum fuisse ab eis.

Et sic cepisse ipsum vivum, & constituisse ut tam ipse, quam qui regnaturus essent post eum, solverent tributum magnum, & darent obsides & divisionem.

Et regionem Indicam, & Mediam, Lydiamque, nec non ex pulcherrimis regionibus ejus, quas admississent ei, dedisse Eumenei regi.

Item Gracos deliberasse venire & tollere eos a medio.

Quare cognita, misso duce quodam cum eis bellum gessisse, in quo cecidissent ex eis multi saucii, tum abductis in captivitatem uxoribus & liberis eor-

rum, diripiuisse ipsos, & potitos terra ipsorum destruxisse munitiones eorum, nec non sub servitutem redigisse eos in hunc usq; diem

Reliqua quoque regna & insulas, quotquot restitissent eis, vastavisse atque in servitutem redigisse.

Cum amicis autem suis, eorumque iis, qui in ipsis requiescerent, amicitiam conservare, regniq; tum propinquis tum remotis potitos omnibus, ad quos ipsorum nomen pervenisset, terrori esse.

Quibuscunque autem volunt auxilio esse ad regnum obtinendum, regnare: contra quos volunt, regno deturbare, denique exaltatos esse valde.

Neque tamen ob hac omnia quemquam eorum sibi diadema imposuisse, aut induisse purpuram, quo grandior & magnificentior appareret.

Ad hac senatum instituisse, quotidieque in consilium ire homines trecentos viginti, consultantes de republica, ut exornerent eam.

Cederetque uni homini quotannis imperium suum qui dominetur in universum orbem ipsorum, cuique uni omnes obediant, sed neque invidiam neque ambitionem esse inter eos.

Igitur elegit Judas Eupolemium filium Iohannis, filii Accos, & Ialonem filium Eleazari; quos misit Romam, ut cum illis amicitiam & societatem facerent.

Vtique auferrent iugum a se, quoniam videbant a

μύσαν αὐτὰς, καὶ κατεκράτησαν τῆς γῆς αὐτῆς, καὶ καθείλον τὰ ὄχυρά ματα αὐτῆς, καὶ κατεδουλοῦσαντο αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

11 Καὶ τὰς ἐπιλοίπους βασιλείας, καὶ τὰς νήσους ὅσοι ποτὲ ἀντίστησαν αὐτοῖς, κατέφθειραν καὶ ἐδύλωσαν αὐτούς.

12 Μετὰ δὲ τῆς φίλων αὐτῆς, καὶ τῆς ἐπαναπανομένων αὐτοῖς σωτηρήσασιν φιλίαν, καὶ κατὰ κράτησαν τῆς βασιλείων τῆς ἐγγύς καὶ τῆς μακρᾶν καὶ ὅσοι ἤκουον τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἐφοβοῦντο ἀπ' αὐτῶν.

13 Ὅσοις δὲ ἂν βούλωνται βοηθεῖν καὶ βασιλεύειν, βασιλεύουσιν· οὓς δ' ἂν βούλωνται, μεθιστώσι, καὶ ὑφώθησαν σφόδρα.

14 Καὶ ἐν πάσι τούτοις ἐκ ἐπέθετο ἡδεῖς αὐτῶν δαδῆμα, καὶ οὐ περιεβάλλοντο ποροφύραν, ὡς τε ἀδρωθῆναι ἐν αὐτῇ.

15 Καὶ βουλεύθησαν ἐποίησαν ἑαυτοῖς, καὶ καθιμέραν ἐβουλεύοντο ἑκατόσιοι ἑξήκοντι, βουλεύόμενοι ἄλλο πάντος περιετὲ πλήθους τῆ δικοσμῆν αὐτούς.

16 Καὶ πεσεύουσιν ἐν ἀνθρώπων τὴν ἀρχὴν αὐτῶν καὶ ἑιαυτὸν, καὶ κυριεύειν πάσης τῆ γῆς αὐτῶν, καὶ πάντες ἀκούουσι τῆ ἐνός, καὶ ἐκ ἐς ἑξὶ φθόρος, ἐδὲ ζῆλος ἐν αὐτοῖς.

17 Καὶ ἐπέλεξεν Ἰούδας τὸν Εὐπρόλεμον υἱὸν Ἰωάννου τῆς Ἀκκῆς, καὶ Ἰάσονα υἱὸν Ἐλεαζάρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς εἰς Ῥώμην σῆσαι αὐτοῖς φιλίαν καὶ συμμαχίαν.

18 Καὶ τὲ ἀγαθὸν τὸν ζυγὸν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι εἶδον τὴν

τὴν βασιλείαν τῶν ἐλλήνων καταδουλομένους τὴν Ἰσραὴλ δουλείαν.

Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ ἡ ὁδὸς πολλὴ σφόδρα, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον.

Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰσρααίων ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς, σῆσαι μεθ' ὑμῶν συμμαχίαν καὶ εἰρήνην, καὶ γραφῆναι ἡμᾶς συμμαχοῦς καὶ φίλους ὑμῶν.

Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον ἐπέπιστολῆς, ἧς ἀντέγραψεν ἐπὶ δέλοις χαλκαῖς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἰερουσαλὴμ εἶν παρ' αὐτοῖς ἐκεῖ μνημόσυνον εἰρήνης, καὶ συμμαχίας.

Καλῶς γένοιτο Ῥωμαίοις καὶ τὰ ἔθνη Ἰουδαίων ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐπὶ τῆς ξηρῆς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ Ῥωμαῖα καὶ ἑθρὸς μακρυωτέην ἀπ' αὐτῶν.

Εάν δὲ ἐνεστὶ πόλεμος ἐν Ῥώμῃ ἠρωτότερα ἢ πάσι τοῖς συμμαχοῖς αὐτῆς ἐν πάσῃ κυρεία αὐτῶν. Συμμαχήσῃ τὸ ἔθνος τῶν Ἰσρααίων, ὡς ἂν ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ αὐτοῖς καρδία πλήρει.

Καὶ τοῖς πολεμοῦσιν οὐ δάσουσιν οὐδὲ ἐπαρῆσουσι σῆτον, ὅπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἐδωξεν Ῥωμαίοις, καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν, οὐθὲν λαβόντες.

Κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐάν ἔθνη Ἰουδαίων συμβῇ ἠρωτότερος πόλεμος, συμμαχήσουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ ψυχῆς, ὡς ἂν αὐτοῖς ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ.

Καὶ τοῖς συμμαχοῦσιν οὐ δοθήσεται σῆτος, ὅπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἐδωξεν Ῥώμῃ· καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ δόλια.

regno Graecorum, servitutem premi Iisraelem.

19 Qui Romam profecti, (erat aurem via supra modum longa) ingressi in curiam sic verba fecere.

20 Iudas Machabaeus & fratres ejus, & respublica Iudaeorum miserunt nos ad vos ut faciamus vobiscum societatem & amicitiam, & ut scribamur socii & amici vestri.

21 Et placuit hic sermo in conspectu eorum.

22 Atque hoc exemplum est epistolae, quam rescriptit in tabulis aereis, miseritque Ierosolyman ut esset apud eos illic monumentum pacis & societatis.

23 Quod faustum ac felix sit Romanis gentique Iudaeorum mari terraque in aeternum, gladii quoque & hostis procul ab eis absint.

24 Quod si bellum ingruerit Romanis prius, aut uli eorum sociis, in omni imperio ipsorum.

25 Arma conficiato gens Iudaeorum prout tempus praescriptum fuerit eis, corde pleno.

26 Neque bellum cientibus commeatum, arma, argentum, naves danto aut subministranto, ut visum fuerit Romanis: sed & mandata eorum servanto, nihil accipientes.

27 Similiter autem si genti Iudaeorum bellum acciderit prius, arma confocianto Romani ex animo, prout ipsis tempus praescriptum fuerit.

28 Nec in bello gerendo adjuvantibus detur commeatus, arma, argentum, naves, ut visum fuerit Romanis: servanti quoque mans data eorum, & quidem absque dolo.

His conditionibus patrum inierunt Romani cum populo Iudaeorum.

Si verò posthæc delibetant hi vel illi addere aut detrachere aliquid, facient ut placuerit ipsis: quidquid aut addiderint aut detraxerint, ratum esto.

Porro de malis quæ Demetrius rex perfecit in eos, scripsimus ei in hæc verba, quare gravasti jugum tuum super amicos nostros & socios Iudæos?

Si ergo iterum interpellaverint nos ad verbum te, faciemus eis iudicium, teq; oppugnabimus terra matrice.

C A P. I X.

Audians autem Demetrius, cecidisse Nicanorem & copias ejus in pralio, addidit mittere secundo Bacchidem & Alcimum in terram Iudææ, & dextrum cornu cum eis. Qui Galgala versus profecti, castra posuerunt in Masloth, qua in Arbelis: qua capta perdidit animas hominum multas.

Mense primo anni centesimi quinquagesimi secundi castrametati sunt ad Ierusalem.

Inde moventes profecti sunt Betean cum viginti millibus virorum, & duobus millibus equitum.

Iudas verò posuerat castra in Eleala, & ter mille viri electi cum eo.

Qui videntes multitudinem tot copiatum, timue-

29 Κατὰ τὰς λόγους τούτους ἔφησαν Ῥωμαῖοι τῷ δήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

30 Ἐὰν δὲ μὴ τοὺς λόγους τούτους βουλευσῶνται οὔτοι καὶ οὗτοι προσδεῖναι ἢ ἀφελῆν, ποιῶνται ἕξ αἰρέσεως αὐτῶν, καὶ ὁ εἶν προσδεῶσιν ἢ ἀφελῶσιν ἔσαι κύρια.

31 Καὶ περὶ τῶν κακῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Δημήτριος σωτελεῖται εἰς αὐτούς, ἐγράψαμεν αὐτῷ λέγοντες· ὅτι τί ἰβάρυμας τὸν ζυγὸν σε ὅππῃ τὰς φίλους ἡμῶν τὰς συμμαχίας Ἰουδαίας;

32 Ἐὰν οὖν ἔτι ἐνύχρωσι καὶ ἄ σέ, ποιήσομεν αὐτοῖς τὴν κρίσιν, καὶ πολεμησόμεν σε ἕξ τῆς θαλάσσης καὶ ἕξ τῆς ξηρᾶς.

K E Φ. Θ.

1 **Κ**Αὶ ἤκουσε Δημήτριος, ὅτι ἔπεισε Νικάνωρ, καὶ αἰδωόμενος αὐτῶν ἐν πολέμῳ, καὶ προσέθετο ἢ Βακχίδω καὶ ἢ Αλκιμον ἐκ δούρεα δαπέσαι εἰς γῆν Ἰουδα, καὶ τὸ δεξιὸν κέρασ μετ' αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν ἢ εἰς Γάλλαλα, καὶ παρενέβαλον ὅππῃ Μαισαλώθ ἢ ἐν Ἀρβήλοισι, καὶ προκατέλαβον ἡ αὐτήν, καὶ ἀπόλωσαν ψυχὰς ἀνθρώπων πολλὰς.

3 Καὶ τοῦ μὲνός τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ δαυτέρου καὶ πεντηκτοσῶ καὶ ἑκατοσῶ παρενέβαλον ἐπὶ Ἰερουσαλήμ.

4 Καὶ ἀπῆραν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Βερεὰν ἐν ἐκκοσι χιλιάσιν ἀνδρῶν καὶ διοχιλία ἵππων.

5 Καὶ Ἰούδας ἦν παρεμβεβληκὸς ἐν Ἐλεαλά, καὶ ἕξ χίλιοι ἄνδρες ἑκκλησιοὶ μετ' αὐτῶν.

6 Καὶ ἶδον τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων, ὅτι πολλοὶ εἰσι.

εἰσι, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ ἐξερρήθησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆ παρεμβολῆς, οὐ κατελείφθησαν ἕξ αὐτῶν ἀλλ' ἢ οὐκ ἀκόσιοι ἄνδρες.

Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι ἀπερρήθη ἡ παρεμβολὴ αὐτῆ, καὶ ὁ πόλεμος ἔθλιβεν αὐτόν· καὶ συνεβίβη τῇ καρδίᾳ, ὅτι οὐκ εἶχε καιρὸν σωμαχαιεῖν αὐτὰς, καὶ ἐξελύθη.

Καὶ εἶπε τοῖς κατὰ λειφθεῖσιν, ἀναστῶμεν καὶ ἀναβῶμεν ὅππῃ τὰς ὑπεναντίας ἡμῶν, εἰ ἄρα διώμυθα πολεμήσομεν αὐτὰς.

Καὶ ἀπέσπερσαν αὐτὸν, λέγοντες, οὐ μὴ διώμυθα, ἀλλ' ἢ σώζωμεν τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς τὸ νῦν, καὶ ἐπιστρέψομεν μετ' τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πολεμητόμεν πρὸς αὐτούς, ἡμεῖς ὀλίγοι.

Καὶ εἶπεν Ἰούδας μὴ μοι χροῖσθε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, φυγεῖν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἔδοξεν δ' ἀνῶμεν ἐν ἀνδρεία χάριν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ἔμὴ καὶ ἀλιπώμεν αἰτίαν τῇ δόξῃ ἡμῶν.

Καὶ ἀπῆρεν ἡ δύναμις ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔφησαν εἰς σωμαχαιεῖσιν αὐτοῖς, καὶ ἐμερίσθη ἡ ἵππος εἰς δύο μέρη, καὶ οἱ σφενδονηταὶ καὶ οἱ ἰσθόται προεπορεύοντο τῆς δυνάμεως, καὶ οἱ ποροταγωνισταὶ πάντες οἱ δυνατοὶ.

Βακχίδης δὲ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, καὶ ἦγχισην ἡ φάλαγγς ἐκ τῶν δύο μερῶν, καὶ ἐφῶνεν ταῖς σάλληξι.

Καὶ ἐσάλλησαν οἱ παρὰ Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ταῖς σάλληξι, καὶ ἐθαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς παρεμβολῶν, καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος συνημμένος ἀπὸ ὀροφῶν ἕως ἑσπερας.

Καὶ

runt valde, & diffuxerunt multi ex castris, non remanserunt ex eis nisi octingentiviri.

7 Ut autem vidit Iuda diffuxisse exercitum suum, cum bello premeretur, fractus animo (non enim habebat tempus cogendi eos) dissolutus fuit.

8 Et dixit iis qui remanserant, Agite dum, ascendamus contra adversarios nostros, si forte poterimus debellare ipsos.

9 Qui dehortabantur illum, dicentes: non poterimus, sed servemus nunc animas nostras, post revertemur cum fratribus nostris, & pugnabimus cum illis: nos vero pauci sumus.

10 Et Iudas, Absit, inquit, ut faciam rem istam, ut fugiam eos: quod si tempus nostrum prope est, moriamur fortiter pro fratribus nostris, neve relinquamus crimen gloriæ nostræ.

11 Tum movit exercitus ad castris, & steterunt ex adverso illorum, diviso equitatu in duas partes, fundibulariisq; & sagittariis exercitum precedentibus, & antesignani omnes potentes erant.

12 Bacchides autem erat in dextero cornu, cum accedente phalange ab utraque parte in eis clangeretur.

13 Clankerunt quoque qui Iudæ aderant & ipsi, commotiq; fuit terra à sonitu castrorum, & commissum prælium durabat à mane usq; ad vesperam.

Et vidit Iudas Bacchidem & robur exercitus ad dextram esse, & convenerunt ad eum omnes qui generoso & alacri animo erant.

Constitutumque fuit dextrum cornu ab eis, & persecuti sunt eos usque ad montem Azoti.

In sinistro autem cornu quum vidissent dextrum, contritum esse, vestigiis cōsecuti sunt Iudā & eos qui cum eo erant, à tergo.

Ita ingravescente pralio quum caderent vulnerati multi ex his & ex illis.

Iudas quoque cecidit, & ceteri fugerunt.

Porro Jonathan & Simon tulerunt Iudam fratrem suum & sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in Modaim.

Et desierunt planxeruntque cum universus Israel planctu magno, & luxerunt dies multos & dixerunt.

Quomodo cecidit potens qui servabat Israelum?

Reliqua sermonum praeiorumque Iudae, tum etiam rerum ab eo stituent gestarum, nec non magnitudinis ipsius non sunt perscriptae: multa enim erant valde.

Post obitum Iudae emergerunt iniqui in omnibus finibus Israel, exortique sunt omnes qui operantur in iniquitiam.

In diebus illis fuit fames magna valde, & defecit regio cum illis.

Bacchides vero elegit viros impios & constituit eos dominos regionis.

Qui exquirebant & investigabant amicos Iudae,

14 Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι Βακχίδης ἐν τῷ περὶ ὄρους ἡ παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιῶσι, καὶ συνηλθον αὐτῷ πάντες οἱ εὐψυχοὶ τῆ καρδία.

15 Καὶ συνεβίβη τὸ δεξιὸν κέρασ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδωκον ὀπίσω αὐτῶν ἕως Ἀζώτου ὄρους.

16 Καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν κέρασ ἴδον ὅτι συνεβίβη τὸ δεξιὸν κέρασ, καὶ ἐπέσρεψα καὶ Ἰούδας Ἰούδα ἐτ' μετ' αὐτῶ ἐκ τῶν ὀπίσθεν.

17 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος, καὶ ἐπέσον. Φραυματίαι πολλοὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ τούτων.

18 Καὶ Ἰούδας ἐπέσε ἐοίλοιποὶ ἔφυγον.

19 Καὶ ἦσαν Ἰωνάθαν ὁ Σίμων Ἰούδα τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτῶ ἐν Μωδαίμ.

20 Καὶ ἔκλαυσαν αὐτὸν καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶσ Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπέθησαν ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπον.

21 Πῶς ἐπέσε δυνατὸς σώζων τὸν Ἰσραὴλ.

22 Καὶ τὰ περιπατὰ τῶν λόγων Ἰούδα καὶ τῶν πόλεμον καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν ὧν ἐποίησε καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐ κατεγράφη· πολλὰ γὰρ ἦν σφόδρα.

23 Καὶ ἐγένετο μετ' τὴν τελευτὴν Ἰούδα, ἔξεκυψαν οἱ ἄνομοι ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις Ἰσραὴλ, ἐάνειτλαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀδικίαν.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐχρηθῆ λιμὸς μέγας σφόδρα, καὶ ἠντομόλησεν ἡ χώρα μετ' αὐτῶν.

25 Καὶ ἐξέλεξε Βακχίδης τοὺς ἀσεβεῖς ἀνδρας, καὶ κατέστησεν αὐτῶς κυρίως τὴν χώρασ.

26 Καὶ ἐξεζήτησεν καὶ ἐξηρεύσεν τὰς φίλας Ἰούδα,

καὶ ἦγον αὐτῶς πρὸς Βακχίδην, καὶ ἐξεδίκεν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνέπειζεν αὐτοῖς.

27 Καὶ ἐγένετο θλίψις μεγάλη ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἣ τις οὐκ ἐγένετο ἀφ' ἧσ ἡμέρας οὐκ ᾤφθη τροφότησ ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἠθροίσθησαν πάντες οἱ φίλοι Ἰούδα, καὶ εἶπον πρὸς Ἰωνάθαν.

29 Ἀφ' οὗ ὁ ἀδελφὸσ σὺ Ἰούδασ τελελεύτηκε, καὶ ἀνὴρ ὁμοιοσ αὐτῶ ἐκ ἔσιν ἐξελθεῖν πρὸς τὰς ἐχθρῶ καὶ Βακχίδην, ἐν τοῖς ἐχθραίνεσι τῶ ἔθνεσ ἡμῶν.

30 Νῦν οὐκ σε ἠρέμισάμεθα σήμερον, τὰ ἔξ' ἀντ' αὐτῶ ἡμῖν εἰσ ἄρχοντα ἐ ἡγοῦμενον, τὸ πολεμισατὸν πόλεμοι ἡμῶν.

31 Καὶ ἐπέδῆξατο Ἰωνάθαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ ἦρησιν, καὶ ἀνίστη ἀντὶ Ἰούδα τῶ ἀδελφοῦ αὐτῶ.

32 Καὶ ἔγνω Βακχίδησ, καὶ ἐζήτησ αὐτὸν ἀποκτείνειν.

33 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸσ αὐτῶ, καὶ πάντεσ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ ἔρημον Θεκωῆ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λάκκου Ἀσφάρ.

34 Καὶ ἔγνω Βακχίδησ τῆ ἡμέρα τῆσ σαββάτων, καὶ ἦλθεν αὐτὸσ καὶ τοῦτο στρατόμα αὐτῶ πῶσαι τοῦ Ἰορδάνου.

35 Καὶ ἀπέστειλε Ἰωνάθαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ ἡγεμενον τοῦ ὄχλου, καὶ παρεκάλεσεν τοὺσ Ναβαταίεσ φίλεσ αὐτῶ παραθέσθαι αὐτοῖσ τὰ ὑποσκόλησ αὐτῶν τὴν πολλήν.

36 Καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ Ἰαμβεῖ ἐκ Μεδάβᾶ, καὶ συνήλαθον Ἰωάννην, καὶ πᾶσα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀπήλαθον ἔχοντεσ.

& adducebant eos ad Bacchidem: qui ultionem sumebat de illis & illudebat eis.

27 Fuitque afflictio magna in Israël, qualis non fuerat ex quo die non est visus Propheta inter eos.

28 Itaque convenerunt omnes amici Iudae & dixerunt Ionathae.

29 Ex quo frater tuus Iudas obiit, nemo par ei est qui exeat ad bellum contra hostes & Bacchidem, contraque inimicos gentis nostrae.

30 Nunc igitur te elegimus hodie, ut sis pro illo nobis princeps & dux ad gerendum bellum nostrum.

31 Accepitque Jonathan eo tempore ducatum, & successit in locum Iudae fratris sui.

32 Quo cognito Bacchides quaerebat eum occidere.

33 Id resciscens Jonathan & Simon frater eius, omnesque qui cum eo erant, fugerunt in desertum Thecoe & castramentati sunt ad aquam lacus Asphar.

34 Quod ubi cognovit Bacchides die sabbathi, venit ipse totisque ipsius exercitus trans Iordanem.

35 Miserat autem Jonathan fratrem suum ducem multitudinis rogatum Nabataeos amicos suos, ut apud ipsos deponerent impedimenta sua quae multa erant.

36 Sed egressi filii Iambri ex Medaba comprehenderunt Iohannem, & omnia quae habebat abstulerunt.

Postea nunciatum fuit Ionathae & Simoni filios Iambri celebrare magnas nuptias, duceretq; sponfam e Nadabath filiam cuiusdam ex magnatibus praeceptis Chanaanorum, cum pompa magna.

Itaque memores Iohannis fratris sui ascenderunt & absconderunt se sub tegumento montis.

Et sustulerunt oculos suos & viderunt, & ecce turba & apparatus multus: & sponfus cum fratribus & amicis suis procedebat illis obviam cum tympanis, musicisque instrumentis & armis multis.

Et insurrexerunt in eos ex insidiis & occiderunt eos, cecideruntque vulnerati multi: reliqui vero fugerunt ad montem, & acceperunt omnia spolia eorum.

Ita conversa sunt nuptiae in luctum & vox musicorum instrumentorum in lamentum.

Sumptaque ultione de sanguine fratris sui redierunt ad paludem Iordanis.

Quod audiens Bacchides venit die sabbathi ad ripas Iordanis cum exercitu multo.

Tum Jonathan ad suos, Surgamus, inquit, & pugnetus pro animabus nostris: non enim est hodie ut nudius tertius.

Ecce enim bellum nobis ex adverso, & a tergo nostro aqua Iordanis hinc inde, & palus & sylva: nec est locus ad declinandum.

37 Μετά δὲ τοὺς λόγους τύττες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰωνάθαν ὃ Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ, ὅτι οἱ υἱοὶ λαμβεῖται αἰῶσιν γάμον μέγαν κὶ ἀγαθὸν τὴν θυγατέρα τοῦ Ναδαβαθ θυγατέρας ἑνὸς τῶν μεγιστάνων μεγάλων τῆς Χαναάν κὶ παροποιπῆς μεγάλης.

38 Καὶ ἐμνήσθησαν Ἰωάννης τὸ ἀδελφὸν αὐτῆ, κὶ ἀνέβησαν κὶ ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν σπέλιω τῆ ὄρει.

39 Καὶ ἦσαν τὲς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν κὶ ἴδον, κὶ ἴδον θρούς ὃ ὑποσκόνη πολλή, κὶ ὀνύμφιος ἐξήλθε ὃ οἱ φίλοι αὐτῆ κὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς σιμάντησιν αὐτῆ κὶ τυμπάνων κὶ μουσικῶν κὶ ὄπλων πολλῶν.

40 Καὶ ἐξάνησθησαν ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῆ ἐνέδρου οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθαν, κὶ ἀπέκτενον αὐτὰς κὶ ἔπεισον θραυματῖαι πολλοὶ κὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐφυγον εἰς τὸ ὄρος, κὶ ἔλαβον πάντα τὰ σπύλα αὐτῶν.

41 Καὶ μεταστράφη ὁ γάμος εἰς πένθος, ὃ ἠφρονὴ μουσικῶν αὐτῶν εἰς θρήνον.

42 Καὶ ἐξέδωκεσαν τὴν ἐκδίκησιν αἵματος ἀδελφῶν αὐτῆ, κὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ ἔλος τῆ Ἰορδάνου.

43 Καὶ ἤκουσεν Βακχίδης, κὶ ἦλθε τῆ ἡμέρῃ τῆς σαββάτων ἕως τῆς κρηπίδων τῆ Ἰορδάνου ἐν δυνάμει πολλῇ.

44 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτῆ, ἀναστῶμεν νῦν κὶ πολεμήσωμεν ὑπὸ τῆς ἡσυχῶν ἡμῶν, οὐ γὰρ ἐστὶ σήμερον ὡς ἔχουσ ὃ ξίτιω ἡμέραν.

45 Ἰδοὺ γὰρ ὁ πόλεμος ὃ ἐναντίας ἡμῶν κὶ ὃ ὀπίθεν ἡμῶν, τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐνθεν κὶ ἐνθεν κὶ ἔλος κὶ ὄρυμνος, οὐκ ἐστὶ τόπος τοῦ ἐκκλίνας.

Non

46 Νῦν οὖν κεκράξατε εἰς τοὺς οὐρανὸν, ὅπως δευασθῆτε ὃ χεῖρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.

47 Καὶ σωθήσεται ὁ πόλεμος κὶ ἐξέτεινεν Ἰωνάθαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ πατράσαι τὸν Βακχίδην, κὶ ἐξέκλιεν ἀπ' αὐτῆ εἰς τὰ ὀπίσω.

48 Καὶ ἐνεπήδησεν Ἰωνάθαν κὶ οἱ μὲν αὐτῆ εἰς τὸν Ἰορδάνην, κὶ διεκολύμβησεν εἰς τὸ πέραν, κὶ οὐ διεβήσθησαν ἐπ' αὐτὰς τὸν Ἰορδάνην.

49 Καὶ διεπέσθησαν παρὰ Βακχίδην τῆ ἡμέρῃ ἐκείνῃ εἰς χιλίους ἀνδρας.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ, κὶ ὠκοδόμησεν πόλεις ὄχυράς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τὸ ὄχυρον τὸ ἐν Ἱερουζῶ κὶ τὸ Ἐμμαοὺ, κὶ τὸ Βαιθουράν, κὶ τὸ Βαθθῆλ, κὶ τὸ Θαμναθα Φαθαθωνί, κὶ τὴν Τεφῶν ἐν τείχεσιν ὑψηλοῖς κὶ πύλαις κὶ μοχλοῖς.

51 Καὶ ἔθετο φρουρὰν ἐν αὐτοῖς τοῦ ἐχθραίνειν τῷ Ἰσραὴλ.

52 Καὶ ὠχύρωσεν τὴν πόλιν τὴν ἐν Βαιθουρά, κὶ τὴν Γάζα, κὶ τὴν Ἄκρα, κὶ ἔθετο ἐν αὐταῖς δυνάμεις κὶ παραθέσεν βροματῶν.

53 Καὶ ἔλαβε τὲς υἱοὺς τῶν ἠγεμένων τῆ χώρας ὀμίαν, κὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ Ἄκρᾳ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐν φυλακῇ.

54 Καὶ ἐν ἔτει ξίτω κὶ πεντηκοστῷ κὶ ἑκατοστῷ μιλίῳ τῷ δευτέρῳ ἐπέταξεν Ἀλκιμος καθαιρεῖν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων τῆς ἐσωτέρας, κὶ καθεῖλε τὰ ἔργα τῶν προφητῶν, κὶ ἐπῆρατο τοῦ καθαιρεῖν.

55 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήρη Ἀλκιμος, κὶ ἐνεποδίδω τὰ ἔργα αὐτοῦ κὶ ἀπεφράγη τὸ στόμα αὐτῆ κὶ παρελύθη, κὶ ἐκ ἐδύνατο ἐτι λαλῆσαι λόγον, κὶ

46 Nunc igitur clamate in caelum ut servemini a manu inimicorum vestrorum.

47 Commissisque praelio extendit Ionathan manum suam ut ferret Bacchidem, sed declinavit ab eo retrosum.

48 Tum insiliit Jonathan & qui cum eo erant, in Iordanem, & tranarunt in ulteriorem ripam: illi vero non traecerunt Iordanem ad eos.

49 Ceciderunt ex militibus Bacchidis eo die circiter mille viri.

50 Post Ierosolymam revertit, edificavitque urbes munitas in Iudra, & munitiorem quae est in Iericho, & Emmaum, & Beth-horon, & Bethel, & Thamnatha Pharathon & Tephon muris celsis, & portis, & vallibus.

51 Posuitque praesidia in eis, quae inimicitias exercerent cum Israelitis.

52 Munivit quoque urbem Bethsuram, & Gasaram, & arcem, posuitque in eis milites & commestum.

53 Acceptisque filios principum regionis illius obfidem, collocavit in arce Ierosolymis in custodia.

54 Anno centesimo quinto quagesimo tertio, mense secundo iussit Alcimus dirui murum aulae sanctuarii interioris: idem diruit opera prophetarum, coepertaque diruere.

55 Quo tempore percussus fuit Alcimus, & impedita opera ipsius adeout obstruulo ipsius ore, & affectus paralyti, neque loqui quicquam amplius potuerit, ne-

que percipere de domo sua.

Atque ita mortuus est Alcimus illo tempore cum cruciati magno.

Porro videns Bacchides mortuum esse Alcimum, reversus est ad regem: ita quievit terra Iudaa annos duos.

Post consilium inierunt omnes iniqui, dicentes: Ece Ionathan, quisq; apud eum sunt in quiete habitant confidenter: nunc ergo adducemus Bacchidem, qui eos omnes comprehendat una nocte.

Itaq; profecti communitatunt cum eo consiliu istud.

Qui movit ut veniret cum exercitu multo & misit clanculum epistolae omnibus fociis qui in Iudaa, ut comprehenderent Ionatham, eosque qui cum eo erant: sed non potuerunt, quoniam innotuerat eis consilium ipsorum.

Comprehenderunt autem ex hominibus regionis, auctoribus illius sceleris ad quinquaginta viros, & occiderunt illos.

Postea secessit Ionathan & Simon quique cum eo erant in Bethbasi, quae in deserto: edificavitque diruta ejus, & firmaverunt eam.

Quod ut cognovit Bacchides congregavit universam multitudinem suam, iisque qui ex Iudaa erant ut ad se venirent denunciavit.

Profectusque castra locavit contra Bethbasi, quam oppugnavit diebus multis, fecitque machinas.

Ionathan vero relicto Simone fratre in urbe, exiit in regionem cum numero aliquo.

Et percussit Odoarthem

ἐν ταύλαδαι περι τῆ οἴκου αὐτῆ.

Καὶ ἀπέθανεν Αλκιμος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μετὰ βασιάνου μεγάλης.

Καὶ εἶδε Βακχίδης ὅτι ἀπέθανεν Αλκιμος, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἠσυχασεν ἡ γῆ ἰσραὴλ ἑτη δύο.

Καὶ ἐβουλεύσαντο πάντες οἱ ἀνομοί, λέγοντες· ἰδοὺ Ἰωνάθαν ὁ οἱ παρ' αὐτῆ ἐν ἡσυχίᾳ κατοικῶσι πεποιοῦτες, νῦν οὖν ἄξομεν τὸν Βακχίδην, καὶ συλλήψεται αὐτοὺς πάντας ἐν νυκτὶ μιᾷ.

Καὶ ποροθύητες συωβελείσαντο αὐτῷ.

Καὶ ἀπήρετῆ ἐλθεῖν μετὰ δυνάμειος πολλῆς, καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολάς λαθεῖν πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτῆ τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως συλλάβωσι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τοὺς μετ' αὐτῆ, καὶ οὐκ εἰδὲναντο, ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐτῶν.

Καὶ συωλεύθησαν τὰ πρὸς τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας, καὶ ἀρχηγῶν τῆς κακίας εἰς παντήκωντα ἀνδρας, καὶ ἀπέκλειαν αὐτούς.

Καὶ ἐξοχώρησεν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτῆ εἰς Βαιθβασὶ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὠκοδόμησεν τὰ καθηρημένα αὐτῆς, καὶ ἐσπερέωσαν αὐτήν.

Καὶ ἔγνω Βακχίδης καὶ συωήγαγε πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐκ τῆ Ἰουδαίας παρήγγειλε.

Καὶ ἐλθὼν παρεβέβαλεν ἐπὶ Βαιθβασὶ, καὶ ἔπος λέμισεν αὐτῆν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησε μηχανάς.

Καὶ ἀπέλιπεν Ἰωνάθαν Σιμόνα τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐξῆλθεν ἐν ἀριθμῷ.

Καὶ ἐπάταξεν Ὀδοαρρῆν, καὶ τὰς ἀδελφούς αὐτῆ,

αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς Φασιρῶν ἐν τῷ σκηνῶματι αὐτῶν.

Καὶ ἐξήρατο τύπτεν καὶ ἀναβαίνειν ἐν δυνάμει, καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐνεπέρισαν τὰς μηχανάς.

Καὶ ἐπολέμισαν πρὸς τὸν Βακχίδην καὶ συνέβη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐθλίβον αὐτὸν σφόδρα, ὅτι ἦν ἡ βουλὴ αὐτῆ καὶ ἡ ἐφοδὸς αὐτῆ κενή.

Καὶ ὠργίσθη θυμῷ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀνόμοις, τοῖς συμβουλεύσασιν αὐτῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀπέκλειαν ἐξ αὐτῶν πολλὰς, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν αὐτῆ.

Καὶ ἐπέγνω Ἰωνάθαν καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, τοῦ συωθέσθαι πρὸς αὐτὸν εἰρήνην, καὶ ἔδοξε αὐτοῖς τὴν αἰχμαλωσίαν.

Καὶ ἀπεδέξατο καὶ ἐποίησε καὶ τὰς λόγους αὐτῆ, καὶ ὤμωσεν αὐτῷ καὶ ἐζητήσασιν αὐτῷ καὶ πᾶσι τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆ.

Καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἣν ἤχμαλώτισεν τὸ πρότερον ἐκ γῆς ἰσραὴλ, καὶ ἔδοξε πρέσβεις ἀπὸ ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν αὐτῆ, καὶ ἐπροσέειπεν ὅτι ἐλθεῖν εἰς τὰ ὄρια αὐτῶν.

Καὶ κατίπαυσεν ῥομφαία ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ὠκισεν Ἰωνάθαν ἐν μαχμάς, καὶ ἤρατο Ἰωνάθαν κρίνειν τὸν λαόν, καὶ ἠφάνισεν τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ . . 1 .

Καὶ ἐν ἑτει ἑξήκωσθ καὶ ἑκατοσθ ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τῷ Ἀντιόχῳ ὁ Ἐπιφανῆς, καὶ κατέ-

& fratres ejus, filiosq; Phasiron in tabernaculo ipsorum.

Cumque coepisset exire & progredi cum copiis, Simon, quiq; cum eo erant, egressi ex urbe incenderunt machinas.

Et oppugnavit Bacchidem, qui contritus fuit ab illis, & afflictus valde, quoniam consilium ejus & expeditio vana erant.

Quamobrem iratus fuit animo viris iniquis, qui consulerant ei ut veniret in regionem, & occidit ex eis multos, deliberavitque abiire in terram suam.

Id ubi cognovit Ionathan misit ad eum legatos de pace cum eo componenda, deque reddendis captivis.

Quod ille accipiens fecit secundum sermones ejus, & juravit ei se non quaesitum ei malum ullo die, rum vitae suae.

Et reddidit ei captivos quos ceperat antea ex terra Iudaa, reversusque abiit in terram suam, nec addidit amplius venire in fines ipsorum.

Ita cessavit gladius ex Israel, & Ionathan habitavit in Machmas, coepitque Ionathas judicare populum, & delevit omnes impios ex Israel.

C A B . . X .

Anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander filius Antiochi Epiphaneis, & oc-

cupata Prolemaide, cum recepissent eum, regnavit illic.

Quod ubi audivit rex Demetrius congregavit copias multas valde, & egressus est ei obviam in praeliū.

Misit quoque Demetrius ad Ionathan epistolam verbis pacificis, ita ut magnificaret eum.

Dixerat enim, antequam pacem componere cum eo priusquam ipse componat cum Alexandro contra nos.

Recordabitur enim omnium malorum que commiximus in eum, & in fratres ejus, & in gentem ipsam.

Quocirca dedit ei potestatem congregandi copias, comparandique arma, & ut esset ipse focus belli: obides quoque, qui erant in arce, jussit tradi ei.

Veniens autem Ionathas Ierosolimam legit epistolam illas, audiente universo populo, etiam iis qui in arce erant.

Qui timuerunt timore magno, quum audivissent regem ei potestatem dedisse congregandi copias.

Tradideruntque, qui erant ex arce Ionathani obides, quos reddidit parentibus ipsorum.

Tunc habitavit Ionathas Ierosolimam, coepitque adificare & instaurare eam.

Et edixit operis ut existerent muros & montem Sion per circuitum ex lapidibus quadratis ad munitionem: idque illi fecerunt.

Et fugerunt alienigenae qui erant in munitionibus, quas exciterat Baachides.

λάβειο Πτολεμαίδα, και ἐπιδέξαντο αὐτόν, καθ' ἑβασίλευσεν ἐκεῖ.

Και ἤκουσε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς, καὶ σιγήσας δυνάμεις πολλὰς σφόδρα, καὶ ἐξήλθεν εἰς σωάντησιν αὐτῷ εἰς πόλεμον.

Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπιστάτης λέγων εἰρήνικος, ἵνα σε μεγαλύναι αὐτόν.

Εἶπε γὰρ προσφθεσάμενος πρὸς αὐτὸν, ἵνα μὴ αὐτὸν θείναι αὐτὸν, καὶ Ἰωνάθαν ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ εἶπε, ἵνα μὴ ἀλεξάνδρου καθ' ἡμῶν.

Μνησθῆσεται γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἃν σωματέλεσαμεν πρὸς αὐτόν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν σωμαγαγεῖν δυνάμεις καὶ κατασκευάζειν τὰ ὄπλα, καὶ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον αὐτῷ, καὶ τὰ ἄμπρα τὰ ἐν τῇ ἀκρῇ εἰσπε παραδόναι αὐτῷ.

Καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀνήγγιλλας τὰς ἐπιστάτας εἰς τὰ ὄρα πάντος τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀκρῆς.

Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν ὅτι ἤκουσαν, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐξουσίαν σωμαγαγεῖν δυνάμεις.

Καὶ παρέδωκεν οἱ ἐκ τῆς ἀκρῆς Ἰωνάθαν τὰ ἄμπρα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰς τοῖς γυνδύσιν αὐτῶν.

Καὶ ὠκοίησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆν καὶ καινίζειν τὸ ὄπλον.

Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα, οἰκοδομεῖν τὰ τείχη καὶ τὸ ὄρος Σιών κυκλῶν ἐν λίθων τετραγώνων εἰς ὄχρυσον, καὶ ἐποίησαν οὕτως.

Καὶ ἔφυγον οἱ ἀλλοθροεῖς οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὄχυρῶμασιν, οἷς οἰκοδόμησε Βακχιδης.

Καὶ

Καὶ κατέλιπεν ἕκασος τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆ.

Πλὴν ἐν Βαιθσέρα ἐπελείφθησαν τινες τῶν καταλιπόντων τὴν γῆν, καὶ τὰ ἄρματα, ἢν γὰρ αὐτοῖς φυγαδούθημιον.

Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐπαγγελίας ὅσας ἀπέστειλε Δημήτριος τῷ Ἰωνάθαν, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ τὴν πάλαιον καὶ τὰς ἀνεργασίας αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ τὸς κόμης, οὓς ἔχον.

Καὶ εἶπε, μή κέρησομεν ἀνδρα τοιοῦτον ἕνα; καὶ νῦν ποιήσομεν αὐτὸν φίλον καὶ σύμμαχον ἡμῶν.

Καὶ ἔγραψεν ἐπιστάτας καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ καὶ τὰς λόγους τούτους, λέγων.

Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τῷ ἀδελφῷ Ἰωνάθαν χαίρειν.

Ἀκηκόαμεν περὶ σε, ὅτι ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχυρὸς καὶ ἐπιτήδειος εἶ, καὶ εἶναι ἡμῶν φίλος.

Καὶ νῦν καθὼς ἀκαμῶν σε σήμερον ἀρχιερεῖα τῶν ἔθνους σου, καὶ φίλον βασιλέως καλεῖσθαι, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πορφύραν καὶ σέφανον χρυσοῦν, καὶ φρονεῖν τὰ ἡμῶν ἵνα σωτηρίην φιλίαν πρὸς ἡμᾶς.

Καὶ ἐνδύσατο Ἰωνάθαν τὴν ἀγίαν στολὴν τῷ ἐβδόμῳ μῶνι ἔτους ἐξηκαστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξ ἑσπέρης τῆς σκηνωπηγίας, καὶ σωμαγαγε δυνάμεις, καὶ κατέσκηυσεν ὄπλα πολλὰ.

Καὶ ἤκουσα Δημήτριος τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐλυπήθη καὶ εἶπε.

Τί τῆτο ἐποίησαμεν ὅτι προσέφθεκεν ἡμᾶς ὁ Ἀλέξανδρος τὸν φίλιον καὶ θεοφίλον Ἰουδαίοις εἰς σήμερον;

Γράψω

Relictoque unusquisque loco suo abiit in terram suam.

Duntaxat Bethsura remanserant quidam ex iis qui dereliquerant legem & praerupta: erat enim eis refugium.

Audiverat interea rex Alexander promissiones, quas misit litteris Demetrius fecisset Ionathae: narrant enim ei praedia, & res strenuas quas ipse gesserat, & fratres ipsius, laborisque quos pertulerant.

Itaque dixit, num invenimus unum aliquem virum talem? nunc igitur faciamus eum amicum & socium nostrum.

Scriptisque litteras, quas ei misit, continentes hanc sententiam.

Rex Alexander fratri Ionathae salutem.

Audivimus de te quod sis vir potens viribus, & idoneus ut sis nobis amicus.

Quamobrem nunc constituimus te summum Sacerdotem, atque amicum regis voceris (simulque misit ei purpuram & coronam auream) & ut sentias nobiscum, conservesque amicitiam erga nos.

Atque ita induit Ionathan sacram stolum septimo mense anni centesimi sexagesimi, in festo tabernaculorum, congregavitque copias, & paravit arma multa.

Quibus rebus auditis Demetrius indoluit, & dixit,

Quid fecimus quod ante verterit nos Alexander amicitiam, collitendo cum Iudaeis ad firmamentum suis

Scrībam eis & ego verba exhortationis dignitatisque & donorum, ut sint mihi auxiliō.

Misit ergo ad eos litteras in hac sententiam: rex Demetrius genti Iudaeorum salutem.

Servastis vos pacta nobiscum inita, mansistis in amicitia nostra nec defecistis ad hostes nostros: audivimus & gavisi sumus.

Nunc igitur perseverate adhuc conservare erga nos fidem & reddemus vobis bona pro iis quae fecistis nobis.

Tribuemusque vobis immunitates multas, & dabimus munera.

Et jam nunc absolvo vos, remittoque omnibus Iudaeis tributa, & pretium salis, & coronas.

Nec non tertiam partem seminis, & dimidiam fructus arborum, quem mihi convenit percipere, remitto ab hoc die & deinceps, ne accipiat a terra Iudae, aut a tribus praefecturis ei additis, a Samaritide Galilaeaque, ab hodierno, inquam, die in tempus aeternum.

Ierusalem quoque, sit sancta & immunis, cum finibus suis, & a decimis & a vectigalibus.

Dimitto etiam potestatem arcis, quae Ierosolymis, & concessio pontifici ut constituat in ea viros quoscunque elegerit ipse ad custodiendum eam.

Adhuc omnia Iudaeorum capita, quae captiva abducta sunt, ex Iudaea in eorum regnum meum.

24 Γράψαι αὐτοῖς κατὰ λόγους παρακλησῶς καὶ ἔφους καὶ δομάτων, ὅπως ὧσι σω ἰμοὶ εἰς βοήθειαν.

25 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ τῶν λόγων τούτων βασιλεὺς Δημήτριος τὰ ἔθνη τῆς Ἰουδαίων χαίρειν.

26 Ἐπεὶ σωτηρήσατε τὰς πόδας ἡμῶν σωθήκατε, καὶ ἐνεμείνατε τῇ φιλίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐ προσήχησάτε τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἠκούσαμεν καὶ ἐχάρημεν.

27 Καὶ νῦν ἐμείνατε ἔτι τῷ σωτηρήσει ἡμῶν, ὡς ἴσιν, καὶ ἀνταποδώσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ, ἀνθ' ὧν ποιεῖτε μὴ ἡμῶν.

28 Καὶ ἀφήσομεν ὑμῖν ἀφέματα πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δόματα.

29 Καὶ νῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφήμι πάντας τὰς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς φόρου καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀλδο, καὶ ἀπὸ τῆς σελάνων.

30 Καὶ ἀντὶ τῶν ξίτων ἀπορῶς, καὶ ἀντὶ τῶν ἡμίσης τῆ καρπῆ τῶν ξυλίνων ἐπιπέλαλλονός μοι λαβεῖν, ἀφήμι ἀπὸ τῆ σήμερον καὶ ἐπέκεινα, τῆ λαβεῖν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ τῶν ξιῶν νόμων τῶν προσιδυμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆ Σαμαρείτιδος καὶ Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆ σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸ αἰῶνα χρόνον.

31 Καὶ Ἰερουσαλήμ ἡ ἁγία καὶ ἀφειμένη, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, αἱ δικάται καὶ τὰ τέλη.

32 Ἀφήμι καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆ ἀρκῆς τῆς Ἰερουσαλήμ, καὶ δίδωμι τῶν ἀρχιερέων, ὅπως ἀν κητὰ σῆση ἐν αὐτῇ ἀνδρας, ὅς ἀν ἐπιλέξῃται αὐτὸς τῶ φυλάσσει αὐτήν.

33 Καὶ πᾶσαν ψυχὴν Ἰουδαίων τὴν αἰχμαλωτισθεῖσαν ἀπὸ γῆς Ἰουδα εἰς πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφήμι

ἀφήμι ἐλευθέρων δωρεάν· & πάντες ἀφιέτωσαν τὰς φόρους & τῆς κληῶν αὐτῆς.

34 Καὶ πᾶσαι αἱ ἑορταὶ καὶ τὰ σάββατα καὶ νεμνυαίαι, καὶ ἡμέραι ἀποδείξιμῆναι, καὶ ἔρεις ἡμέραι πρὸ ἑορτῆς, καὶ ἔρεις ἡμέραι μετ' ἑορτῆς, ἔστωσαν πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἀτελείας & ἀφίσεως πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

35 Καὶ οὐχ ἕξει ἐξουσίαν οὐδεὶς πρᾶσσειν καὶ παρενοχλεῖν τινα αὐτῆς περὶ πάντος πράγματός.

36 Καὶ προγορηθήτωσαν τῆς Ἰουδαίων εἰς τὰς δεκάμεκας τῆ βασιλείας εἰς ξιάνκτα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ δοθήσεται αὐτοῖς ξένια ὡς καθεύκει πᾶσαις ταῖς δυνάμεσι τῆ βασιλείας.

37 Καὶ κατασταθήσεται ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς ὄχυράμασι τῆ βασιλείας ἑξὶς μεγάλοις, καὶ ἐν τούτων κατασταθήσεται ἐπὶ χρειῶν τῆς βασιλείας τῆς οὖσων εἰς πᾶσιν· καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχοντες ἔστωσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ παραδέδωσαν τοῖς νόμοις αὐτῶν, καθὰ καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐν γῇ Ἰουδαίας.

38 Καὶ τοὺς ἔρεις νόμους τοὺς παραθέντας τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς χώρας Σαμαρείας, παραθήτωσιν τῇ Ἰουδαίᾳ πρὸς τὸ λογιᾶσθαι τῶ χρέεσσι ὑφ' ἑνα, τῶ μὴ ὑπακούσασθαι ἄλλης ἐξουσίας ἀλλ' ἢ τῶ ἀρχιερέως.

39 Πτολεμαῖδα καὶ τὴν προσκυροῦσαν αὐτῇ δέδωκα καὶ δόμα τοῖς ἁγίοις, τοῖς ἐν Ἰερουσαλήμ, εἰς τὴν προσήκυσαν ἀπάντη τοῖς ἁγίοις.

40 Κατὰ δίδωμι καὶ ἐνιαυτὸν δεκαπέντε χιλιάδας σίκλων ἀργυρίου ἀπὸ τῶ λόγων τῆ βασιλείας, ἀπὸ τῆς τόπων τῶν ἀνηκόντων.

manumittogratia: omnesque dimittunt tributata etiam pecorum suorum.

Item omnia festa & sabbatha & novilunia, omnisque dies stati, & tres dies ante festum, & tres dies post festum, sint omnes dies immunitatis & remissionis omnibus Iudaeis qui sunt in regno meo.

Ne cuiquam liceat agere aut turbare quemquam eorum de ullo negotio.

Præterea describantur Iudaeorum in copias regis ad triginta millia virorum, quibus dabuntur stipendia ut convenit omnibus copiis regis.

Item praeficiantur ex illis munitionibus regis majoribus, & ex illis constituantur ad usus regni, in quibus fide opus est: & qui eis praesunt etiam principes constituantur ex illis, vivantque secundum leges suas, quemadmodum praecipit rex in terra Iuda.

Et tres praefecturae quae ad Iudaeam pertinent ex regione Samaritiae, assignantur Iudae in recensione, ut sub uno sint nec obediunt alij potestati quam summi sacerdotis.

Ptolemaidem vero ejusque territorium dedi dono sanctuario, quod Ierosolymis, ad convenientem sumptum sanctuarii.

Item ego de quotannis quingena millia siclorum argenti ex rationibus regis, ex locis ad ipsum pertinentibus.

Ac quequid superest quod non rediderunt qui fuerunt à negotiis, ut prioribus annis, ita nunc & deinceps consumetur in opera domus.

Insuper quinque millia scilorum argenti, quæ accipiam ex negotiis sanctuarii, à rationibus annis, hæc quoque remittuntur, quia peccatæ ad sacerdotes qui ministerio funguntur.

Et quicunque fugerint in templum, quod est Ierosolymæ, quique in cunctis finibus ejus debitores sint regaliam penititionum, aut ullius rei præterea, absolvantur, etiam quæcumque habent in regno meo dimittantur ipsis.

Porro ad adificanda & reparanda opera sanctuarii, etiam sumptus suppeditabuntur ex rationibus regis.

Tum ad adificandos muros Ierosolymæ, eamque undique muniedam, & ad excitandos muros qui in Iudæa, sumptus quoque suppeditabitur ex rationibus regis.

Ut verò audivit Ionathas & populus istos sermones non crediderunt eis, neque admiserunt, quia recordati sunt mali maximi quod fecerat in Israël: nam afflixerat eos valde.

Sed placuit eis magis Alexander, qui primus cum illis de pace egerat: itaque in bello socii ejus fuerunt omnibus diebus.

Igitur congregavit Alexander rex copias magnas, & castra posuit ex adverso Demetrii.

Cōgressisq; prælio duobus regibus fugit exercitus

41

Καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον οὐκ ἀπέδιδον οἱ δὲ πρὸς χρεῖων, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις ἔτισιν, ἀπὸ τῶν κωδῶσυσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς οἴκου.

42

Καὶ ἐπὶ τούτοις πεντακισχίλιους σίκλους ἀργυρίου οὗς ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν χρεῶν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ ἐνιαυτῶν, καὶ ταῦτα ἀφίεται διὰ τὸ ἀνήκειν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῖσι.

43

Καὶ ὅσοι ἐὰν φύγωσιν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτοῦ, ὀφείλοντες βασιλικὰ καὶ πᾶν πρῶγμα, ἀπολελυθῶσαν, & πᾶντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

44

Καὶ τὰ οἰκοδομηθῆναι καὶ τὰ ἐπιμανθῆναι τὰ ἔργα τῶν ἁγίων καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τῶν λόγων τοῦ βασιλέως.

45

Καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ & ὀχυρῶσαι κυκλόθεν, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη τὰ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

46

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωαβὰν & ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτοις, οὐκ ἐπίστῶσαν αὐτοῖς οὐδὲ ἐπεδέξαντο, ὅτι ἐπεμνήσθησαν τῆς κακίας τῆς μεγάλης ἧς ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ· καὶ ἔθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα.

47

Καὶ εὐδόκησαν ἐν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι αὐτὸς ἐγένετο αὐτοῖς ἀρχηγὸς λόγων εἰρηνικῶν, καὶ σωματῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας.

48

Καὶ σιωπήσῃ Ἀλεξάνδρῳ ὁ βασιλεὺς δυνάμεις μεγάλαις, καὶ παρένεβαλεν εἰς ἐναντίας Δημητρίου.

49

Καὶ σιωπήσῃ ὁ πόλεμος οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ ἔφυ-

γῃ

γῃ ἢ παρεμβολὴ Δημητρίου, καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἔλασεν ἐπ' αὐτῆς.

Καὶ ἐσπερώσε τὸν πόλεμον σφόδρα ἕως ἔδου ὁ ἡλιος, καὶ ἔπεσεν ὁ Δημήτριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Καὶ ἀπέστειλεν Ἀλέξανδρος πρὸς Πτολεμαῖον βασιλεῖα Αἰγυπτίου πρὸς εἰς χεῖρας τῶν λόγων τούτους, λέγων.

Ἐπεὶ ἀνέστρεψα εἰς γῆν βασιλείας μου, καὶ ἐπέδισα ἐπὶ θρόνου πατέρων μου, καὶ ἐκράτησα τῆς ἀρχῆς, καὶ σιωπήσῃ τὸν Δημήτριον, καὶ ἐκράτησα τὴν χώραν ἡμῶν.

Καὶ σιωπήσῃ πρὸς αὐτὸν μάχην, καὶ σιωπήσῃ αὐτὸς, & ἡ παρεμβολὴ ἀπὸ ὑφ' ἡμῶν, & ἐκαθήσασιν ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτῆς.

Καὶ νῦν εἴπωμαι πρὸς ἐαυτοὺς φίλια, καὶ νῦν δός μοι τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι, καὶ δώσω σοὶ δόματα καὶ αὐτὴν ἄξια σου.

Καὶ ἀπεκρίθη Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, λέγων, ἀγαθὴ ἡμέρα ἐν ἡ ἀνέστρεψας εἰς γῆν πατέρων σου, καὶ ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτῆς.

Καὶ νῦν ποιήσω σοὶ ἔργα φίλια, ἀλλ' ἀπάντησον εἰς Πτολεμαῖδα, ὅπως ἴδωμαι ἀλλήλους, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι καθὼς εἴρηκας.

Καὶ ἐξῆλθε Πτολεμαῖος εἰς Αἰγυπτίου αὐτὸς καὶ Κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθον εἰς Πτολεμαῖδα ἔτους δευτέρου καὶ ἑξηκοστοῦ ἑκατοσῶ.

Καὶ ἀπήνησεν αὐτῶν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδοτο αὐτῶν Κλεοπάτρῃ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸν γάμον αὐτῆς ἐν Πτολε-

Demetrii, quem persecutus est Alexander cum pravaulisset eis.

Acerimeque pugnavit usque dum occubisset sol, & cecidit Demetrius in die illo.

Postea missis ad Ptolemaum regem Aegypti legatis Alexander in hanc sententiam dixit.

Postquam reversus in terram regni mei, confedi in throno patrum meorum & potius imperio contrivi Demetrium, obtinuiq; regionem nostram.

Nam commissi cum me pugnam, in qua contritus est ipse & exercitus ipsius a nobis, confedimusque in throno regni ejus.

Nunc ergo incam' inter nos amicitiam, & jam da mihi filiam tuam uxorem, eroque gener tuus, & dabo dona tibi ipsique digna te.

Cui respondit Ptolemaus in hæc verba, Felix dies quo reversus es in terram patrum tuorum, & confedisti in throno regni eorū.

Nunc autem faciam quæ scripsisti, sed occorre ad Ptolemaidem, ut videamus invicem, eroque focer tuus quemadmodum dixisti.

Egressus itaque Ptolemaus ex Aegypto ipse & Cleopatra filia ejus venerunt Ptolemaidem, anno centesimo sexagesimo secundo.

Vbi occurrit ei Alexander rex, cui dedit filiam suam, fecitque nuptias ejus

Ptolemaide, ut reges solent, magnificē.

Scripterat autem Alexander rex Ionathani, ut sibi obviam veniret.

Qui profectus cum gloria Ptolemaidem occurrit ibi duobus illis regibus, & dedit illis argentum & aurum amicisq̄ue eorum ac dona plurima, & invenit gratiam coram illis.

Ibi convenerunt contra eum viri pessilentes ex Iffraē: viri nequam ut accusarent eum, sed non attēdit eis rex.

Quin praecepit rex ut exiretur Ionathan vestibus suis, & indueretur purpurā, quod ita factum est.

Sed & sedem ei tribuit apud se, & dixit principibus suis, exite cum eo in mediam urbem & promulgate ne quis acculet eum de ullo negotio, neve quis turbet illum de ulla re.

Quum autē accusatores vidissent gloriam ejus, pro ut promulgatum fuerat, eunq̄ue purpura indutum esse, diffugerunt omnes.

Rex verò honore affectum, & conscripsit eum inter primos amicos, fecitq̄ue eum ducem & principatus participem.

Post reversus est Ionathan Ierosolimam cum pace ac lætitia.

Porrò anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii à Creta in terram majorum suorum.

Quod audiens Alexan-

μαίδι, καθώς οἱ βασιλεῖς, ἐν δόξῃ μεγάλη.

59 Καὶ ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰω-
νάθαν, ἐλθεῖν εἰς σιμωάντησιν αὐτοῦ.

60 Καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ εἰς Πτολεμαίδα, καὶ ἀ-
πῆνθησεν τοῖς δυοῖν βασιλεῦσι, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν καὶ
δόματα πολλὰ, καὶ εἰρεχάειν ἑσπέρτιον αὐτῶν.

61 Καὶ ἐπιπυλῆθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ
ἐξ Ἰσραὴλ, ἄνδρες παράνομοι ἐν τηχεῖν καὶ αὐτῶν, καὶ
οὐ προσέχεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς.

62 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐξέδυσαν Ἰω-
νάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν πορ-
φύραν, καὶ ἐποίησεν οὕτως.

63 Καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ,
καὶ εἶπε τοῖς ἀρχουσιν αὐτοῦ, ἐξέλθετε μετ'
αὐτοῦ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ κηρύξατε τοῦ
κυρίου ἐν τηχεῖν κατ' αὐτοῦ περὶ μηδέος
πράγματος, καὶ μηδεὶς αὐτῶν παρενοχλείτω
περὶ παντὸς λόγου.

64 Καὶ ἐχόρευτο ὡς ἴδον οἱ ἐν τηχεῖν οἱ τὴν δόξα
αὐτῶν, καθὼς ἐκήρυξαν, καὶ περιβεβλημένον
αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἐφόρον πάντες.

65 Καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψεν
αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν στρα-
τηγὸν καὶ μετ' ἀρχῆν.

66 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἰερουσαλὴμ μετ' εὐ-
ρήνης καὶ εὐφροσύνης.

67 Καὶ ἐν ἔτει πέντε καὶ ἑξήκωσ' καὶ ἑκατο-
σῶ ἦλθε Δημήτριος υἱὸς Δημητρίου ἐκ Κρήτης εἰς Ἰ-
γὴν τῶν παλαιοῶν αὐτοῦ.

68 Καὶ ἦκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐλυ-
πήθη

πήθη σφόδρα, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν.

69 Καὶ κατέστη Δημήτριος Ἀπολλωνίου τὸν ὄντα
ἐπὶ κοίτης Συρίας, καὶ σιμωαγεδύναμιν μεγάλην,
& παρενέβαλεν ἐν Ἰαμνείᾳ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰω-
νάθαν τὸν ἀρχιερέα λέγων.

70 Σὺ μονώτατος ἐπαίρη ἐφ' ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ
ἐρηθίβην εἰς καταγέλωτα καὶ εἰς ονειδισμὸν ὄχλου
καὶ ὄχλου τῆς Ἰουδαίας ἐφ' ἡμᾶς ἐν τοῖς ἕρεσι.

71 Νῦν οὖν εἰπέ μοι ἐπὶ ταῖς δυνάμεσί σου,
κατάβηθι πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον, & συγκριθώ-
μεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μέγ' ἐμοῦ ὄχι δύναμις ἤν-
ωπέων.

72 Ερώτησον καὶ μάθε τίς εἰμι & οἱ λοιποὶ οἱ βο-
ηθῆντες ἡμῖν, καὶ λέγουσιν, οὐκ ἔστι οὐκίαν εἰς πο-
δὸς καὶ πρόσωπον ἡμῶν, ὅτι δις ἐφοπώθησαν οἱ
πατέρες σου ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

73 Καὶ νῦν οὐ δύωσιν ὑποστῆναι τὴν ἵππων καὶ δύ-
ναμιν τοιαύτην ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου οὐκ ἔστι λίθος,
οὐδὲ κόχλαξ, οὐδὲ τόπος τῶν φυγεῖν.

74 Ὡς δὲ ἠκούσεν Ἰωνάθαν ἡμῶν λόγων Ἀπολλωνίου,
ἐκινήθη τῇ θρασύᾳ, καὶ ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀν-
δρῶν, καὶ ἐξῆλθεν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ σιμωήτη-
σεν αὐτῶν Σίμαν ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν ἐπὶ βοήθειαν
αὐτοῦ.

75 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππῳ, καὶ ἀπέκλει-
σαν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι φρούρα Ἀπολλω-
νίου ἐν Ἰόππῃ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν.

76 Καὶ φοβηθέντες ἦνοιξαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ
ἐκυρίωσεν Ἰωνάθαν Ἰόππης.

77 Καὶ ἦκουσεν Ἀπολλωνίος, καὶ παρενέβαλε
χιλίαν ἵππων καὶ δύναμιν πολλήν.

der rex supra modum tristis reddit Antiochiam.

At Demetrius ducem constituit Apollonium Syriæ cavæ præfectum, qui coactio magis exercitu castra metatus est iamnia, mittēque ad Ionathanem pontificem qui diceret.

Tu solus effers te contra nos, ego autem fui ludibrio & contemptui propter te: & quare potestatis exeres contra nos in istis montibus?

Nunc igitur si confidis exercitibus tuis, descende ad nos in campum, & certabimus ibi inter nos: nam penes me robur civitatum.

Interroga & discere quis ego sim ceterisque auxiliatores nostri, qui dicunt non posse consistere pedes vestros in conspectu nostro, quia bis fusi sunt patres tui in terra sua.

Nunc itaque non poteris sustinere equitatum & exercitum huiusmodi in campo, ubi neque lapis est, neque fovea, neque locus effugiendi.

Ut verò Ionathan audivit hos sermones Apollonii, commotus animo, elegit decem millia virorum, & profectus est Ierosolyam, cui occurrit Simon frater ipsius in auxilium ipsius.

Et castra posuit ad Ioppem, quem excluderant cives, erat enim præsidium Apollonii Ioppes: itaq; oppugnavit eam.

Territi autem cives aperuerunt ei portas: ita iterum potitus est Ionathan Ioppes.

Quod audiens Apollonius cum ter mille equitibus & exercitu multo.

Profectus est Azotum quasi facturus iter per eam, simulque processit in campum, propterea quod haberet ipse multitudinem equitatus cui confidebat.

Quem persecutus a tergo Jonathan ad Azotum commiserit exercitus praelium: reliquerat autem Apollonius in se milites equites occulte post eos.

Cognovit autem Jonathan post se in insidiis esse, qui circumdederant castra ipsius & vibrabant jacula sua in populum a mane usque ad vesperam.

Populus vero stabat sicut mandaverat Jonathan, nam defugati erant equorum.

Tum Simon trabens exercitum suum congressus est ad vallem, (equitatus enim animo defecerat) contritiq; fuerunt ab eo & fugerunt.

Equites autem dispersi per campum fugerunt Azotum, & ingressi sunt Bethdagon tanquam idoli sui salutis causa.

Sed Jonathan incensa Azoto cum uribus circumvicinis, accepit spolia eorum, fanum quoq; Dagonis eorum qui eo confugerant incendit igne.

Fueruntque qui gladio occiderant eum his qui igne perierant ferme octo milia virorum.

Inde movit Jonathan de castris posuit ad Alcalonem, cuius cives ei obviam prodierunt admodum honorifice.

78 Καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἀζωτον ὡς δ' ἰοδύων, καὶ ἄμα προήγγη εἰς τὸ πεδίον, ὅθεν τὸ ἔχει αὐτὸν πληθὺς ἵππου ὅτι πεποιθέναι ἐπὶ αὐτῇ.

79 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτῶν εἰς Ἀζωτον, καὶ σωῆσαν αὐτοὺς παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον· καὶ ἀπέλιπεν Ἀπολλώνιος χιλίαν ἵππων ἐν κρυπῶν κατόπισθεν αὐτῶν.

80 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι ἔσι ἐεδρὸν κατόπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτοῦ τὴν παρεμβολήν, καὶ ἔξενίανξαν τὰς χίλιας εἰς τὸν λαὸν ἐκ περὶθεν ἕως ἑσπέρας.

81 Ὁ δὲ λαὸς εἰσήκει καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν.

82 Καὶ εἰλκυσεν Σίμων τὴν δίαιμιν αὐτοῦ, ὅτι σωῆσε πρὸς τὴν φάσγαν· ἢ γὰρ ἵππου ὅτι ἔξελύθη καὶ σωστρίβησαν ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ ἐφυγον.

83 Καὶ ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφυγον εἰς Ἀζωτον, καὶ εἰσῆλθον εἰς Βηθδαγὼν τὸ ἐιδωλεῖον αὐτῶν τῶν σαθηταί.

84 Καὶ ἐνεπίρσειεν Ἰωνάθαν τὴν Ἀζωτον καὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλω αὐτῆς, καὶ ἔλαβεν τὰ σῦλλα αὐτῶν, καὶ τὸ ἴσρην Δαγῶν, καὶ τοὺς συμφυγόντας εἰς αὐτὸ ἐνεπύρσειεν πυρὶ.

85 Καὶ ἐλήθοντο οἱ περὶ πόλις μαχαίρα σωτοῖς ἐμπειροθεῖσιν εἰς ἀνδρας ὀκτακχιλίους.

86 Καὶ ἀπῆρην ἐκείθεν Ἰωνάθαν, καὶ παρετίβαλεν ἐπὶ Ἀσκαλωνα, καὶ ἔξηλθον οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἐν δόξῃ μεργάλη.

Kal

Καὶ ἐπίστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ σὺν τοῖς πατρὶσιν αὐτοῦ ἔχοντες σῦλλα πολλὰ.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ προσέειπε δοξάσασθαι τὸν Ἰωνάθαν.

Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῶν ὑπὸ χρυσῆν, ὡς ἔδωκεν αὐτῶν τὴν Ἀκκαρῶν, καὶ πάντα τὰ ὄνειρα αὐτοῦ εἰς κληροδοσίαν.

ΚΕΦ. ΙΑ.

ΚΑὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἠθροισεν δυνάμεις πολλὰς ὡς τὴν ἄμμον τὴν περὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ πλοῖα πολλὰ, καὶ ἐζήτησεν κατακρατῆσαι τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου δόλφ, καὶ προδεῖναι αὐτὴν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ.

Καὶ ἔξηλθεν εἰς Συρίαν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ ἠνοιγον αὐτῶν οἱ δὲ τῶν πόλεων, καὶ συνήντων αὐτῶν, ὅτι ἐντολὴ ἦν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συναντῆν αὐτῶν διὰ τὸ περὶ τὸν αὐτοῦ ἔσθ.

Ὡς δὲ εἰσεπορεύετο εἰς τὰς πόλεις, ὁ Πτολεμαῖος, ἀπέτασεν τὰς δυνάμεις φρουρὰν ἐν ἐκάστῃ πόλει.

Ὡς δὲ ἤγγισεν Ἀζώτου, ἔδειξαν αὐτῶν τὸ ἱερόν Δαγῶν ἐμπειρομένον, καὶ Ἀζωτον καὶ τὰ περιτόλια αὐτῆς καθρημένα, καὶ τὰ σώματα ἐρριμμένα, καὶ τοὺς ἐμπειρομένους οὐδὲν ἐπύρσειεν ἐν τῷ πολέμῳ· ἐποίησαν γὰρ θημανίας αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

Kal

Ita Jonathan rediit Ierosolymam unaque, ii qui secum erant habentes spolia multa.

His auditis Alexander rex addidit honorare Jonathanem.

Et misit ei fibulam auream, ut mos est dari cognatis regis, deditque ei Accaronem, omnique terminos eius hereditatis iure possidendam.

CAP. XI.

Interea rex Aegypti coactis copiis multis in mare arenam qua est ad oram maris, navibusque plurimis conatus est occupare regnum Alexandri per dolum, illudque adjicere regno suo.

Egressus itaque venit in Syriam verbis pacificis, eius portas aperuerunt & obviam prodierunt cives, qui mandaverat Alexander rex ut ei obviam prodiretur propterea quod locus ipsius esset.

Quom vero civitates inaccessibiles essent Ptolemaus collocavit milites praesidii causa in qualibet civitate.

Vt autem prope Azotum venit ostenderunt ei templum Dagonis incensum, ipsamque Azotum & suburbana eius destructa, & corpora projecta hominumque exustus quos exusserat Jonathan in bello: fecerant enim tumultus eorum in via ipsius.

Et narraverunt quae fecerat Ionathan ad criminandum eum, cum interrim rex sileret.

Occurrit autem Ionathan regi ad Ioppen cum gloria, salutareruntq; invicem, & dormierunt ibi.

Deinde profectus Ionathas cum rege ad fluvium uel que qui Eleutherus vocatur rediit Ierosolymam.

Rex autem Ptolemaeus potitus urbibus maritimis usque ad Seleuciam maritimam cogitabat de Alexandro pessime.

Et misit legatos ad Demetrium regem cum his mandatis, Veni pacificamur inter nos pactum, daboque tibi filiam meam quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui.

Poenitet enim me quod dederim ei filiam meam, conatus enim est occidere me.

Et criminatus est eum eo quod concupivisset ipse regnum ejus.

Igitur ablata ab eo filiam suam dedit Demetrio, & alienatus est ab eo: ita factae sunt inimicitiae eorum.

Ptolemaeus autem ingressus Antiochiam duo capti diademata circumposuit Asiae & Aegypti.

Tunc Alexander rex erat in Cilicia, quia deficiebant illorum locorum incolae.

Sed audiens Alexander, aggressus est illum bello:

Και διηγήσαντο τῷ βασιλεῖ ἃ ἐποίησεν Ἰωνᾶθαν εἰς τὸ ψογήσαι αὐτόν, καὶ ἐσίγησεν ὁ βασιλεὺς.

Καὶ συνήτησεν Ἰωνᾶθαν τῷ βασιλεῖ εἰς Ἰόππῳ μετ' ὁδοῦ, καὶ ἰσάσαντο ἀλλήλους, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ.

Καὶ ἐπορεύθη Ἰωνᾶθαν μετὰ τῷ βασιλεῶς ἕως τῷ ὄσημου τῷ καλουμένῳ Εὐλυθέρου, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐκυρίδουσε τῶν πόλεων τῆς ὠχθάλιας ἕως Σελυκίας τῆς παραθαλάσσιας, καὶ διελογίζετο πῶς Ἀλεξάνδρου λογισμὸς ὄντο.

Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, λέγων, δεῦρο συσθῆμιθα πρὸς ἑαυτοὺς Ἰουδαίῳ, καὶ δώσω σοι τὴν θυγατέρα μου ἣν ἔχει Ἀλέξανδρος, καὶ βασιλεύσῃς τῆς βασιλείας τῷ πατρὸς σου.

Μεταμεμέλημαι γὰρ δούς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐζήτησε γὰρ ἀποκτείνειαί με.

Καὶ ἐψόγησεν αὐτὸν χάριν τοῦ ἐπιθυμήσαι αὐτὸν τῷ βασιλείῳ αὐτῷ.

Καὶ ἀφελόμενος αὐτῷ τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Δημήτριῳ, καὶ ἠλλοιώθη τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐφάνη ἡ ἄχρα αὐτῶν.

Καὶ εἰσῆλθε Πτολεμαῖος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ περιέθετο δύο ἰσθῆματα πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ, τὸ τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου.

Ἀλέξανδρος δὲ ὁ βασιλεὺς ὡς ἐν Κιλικίᾳ καὶ τῆς κειρὸς ἐκεῖνης, ὅτι ἀπεστάτην οἱ ἀπὸ τῶν τόπων ἐκεῖνων.

Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτόν

τὸν πολέμῳ, καὶ ἐξήγαγε Πτολεμαῖος τὴν δύναμιν, καὶ ἀπήνησεν αὐτῷ ἐν χειρὶ ἰχυρᾷ, καὶ ἔξωπώσατο αὐτόν.

Καὶ ἔφυγε Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀραβίαν, τῷ σκοπεσθῆναι αὐτὸν ἐκεῖ· ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὑψώθη.

Καὶ ἀφείλε Ζαβδιὴλ ὁ ἀραβὶ τὴν κεφαλὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπέστειλε τῷ Πτολεμαῖῳ.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασι ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

Καὶ ἐβασιλεύσε Δημήτριος ἔτους ἑβδόμου καὶ ἑξηκοσῶ καὶ ἑκατοσῶ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συσῆγαγε Ἰωνᾶθαν τῷ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, τῷ ἐκπολεμήσαι τὴν ἀκραν τὴν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὴν μηχανὰς πολλὰς.

Καὶ ἐπορεύθησάν τινες μισῶντες τὸ ἔθνος αὐτῶν ἄνδρες παράνομοι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ ὅτι Ἰωνᾶθαν περικαθῆται τὴν ἀκραν.

Καὶ ἀκούσας ἀργίῳ ὡς δὲ ἤκουσεν, εὐθέως ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἔγραψεν Ἰωνᾶθαν, τῷ μὴ περικαθῆναι τὴν ἀκραν καὶ τῷ ἀπανετῆσαι αὐτὸν αὐτῷ συμμίσην εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ταχίστω.

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνᾶθαν, ἐκέλευσε περικαθῆναι, καὶ ἐπέλεξε τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τῷ κινδύνῳ.

Καὶ λαβὼν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἕτερα ἕννια πλείονα, ἐπορεύθη πρὸς

Ptolemaus autem educto exercitu occenrit ei manu valida fuditque illum.

Et fugit Alexander in Arabiam ut protegeretur illic: rex vero Ptolemaus exaltatus est.

Siquidem Zabdiel Arabs ablatum caput Alexandri misit Ptolemao.

Rex vero Ptolemaus mortuus est die tertio, & qui erant in munitionibus perierunt ab iis qui erant in munitionibus.

Ita regnavit Demetrius anno ceterisimo sexagesimo septimo.

In diebus illis congregavit Ionathan eos qui erant in Iudaea, & oppugnavit arcem quae erat Ierosolymis, fecitque contra eam machinas multas.

Tum profecti sunt quidam ofores gentis suae, viri nequam, ad regem, & nuntiaverunt ei Ionathanem obsecrante arcem.

Qui re audita iratus fuit, ut vero audivit statim movens venit Ptolemaidem: scriptisque Ionathae ut omnia obsidione veniret sibi obviam quam celerrime Ptolemaidem ad colloquium.

Ionathan autem simulac hunc nuncium accepit, iussit obsidionem continuari, & eligens seniores Israelitarum sacerdotibus, expofuit se ipsam periculo.

Sumptoque argento, auro, veste aliisque, multis muncribus profectus est ad eum

gem Ptolemaidem, & invenit gratiam coram eo.

Ibi criminari sunt eum quidam iniqui ex eadem gente.

Nihilominus rex ei fecit quemadmodum fecerant ei antecessores ipsius, exaltavitque eum in conspectu omnium amicorum suorum.

Et confirmavit ei Pontificatum & quoscunque alios prius habuerat honores, fecitque ut esset primorum amicorum dux.

Jonathan autem rogavit regem ut Iudæam immunitatem à tributis faceret, & tres toparchias & Samaritiam, promissitque ei talenta trecenta.

Id placuit regi adeo, ut scripsit Ionathani epistolas de his omnibus in hunc modum.

Rex Demetrius Ionathæ fratri salutem, & genti Iudæorum.

Exemplum epistolæ, quam scripsimus Latheni cognato nostro de vobis, scripsimus etiam ad vos, ut videtis.

Rex Demetrius Latheni patri salutem.

Genti Iudæorum, amicis nostris quique iura nobiscum pacta conservant, decrevimus benefacere, propter benevolentiam ipsorum.

Asignamus ergo ipsis & fines Iudææ, & tres prefecturas, Aphazema & Lydam & Ramathem, quæ adjectæ sunt ipsis ex Samaritudine: omniaque adeo ad ipsas attinentia, assignamus, inquam, sacrificantibus Ie-

τὸν βασιλέα εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἐρεῖ χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Καὶ ἐνετύχαινον καὶ αὐτὸς τινες ἄνομοι τῆς ἐκείνου ἔθνης.

Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθὼς ἐποίησαν αὐτῷ οἱ πατέρες, καὶ ὑψώσεν αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

Καὶ ἔθηκεν αὐτῷ τὴν ἀρχιεροσύνην καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε τίμιμα τὸ πρότερον, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ παρῶν τῶν φίλων ἡγεῖσθαι.

Καὶ ἤξιώσεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα ποιῆσαι τὴν Ἰουδαίαν ἀφορολόγητον καὶ τὰς τρεῖς τοπαρχίας καὶ τὴν Σαμαρείτην, καὶ ἐπήγειλατο αὐτῷ τάλαντα ἑκατόσια.

Καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψε τῷ Ἰωνάθαν ἐπιστολάς περὶ πάντων τούτων ἐχρύσας τὸ βιβλίον τῶν τετον.

Βασιλεὺς Δημήτριος Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔθνη Ἰουδαίων.

Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἔγραψαμιν λαθένει τὰ σύλχευσι ἡμῶν περὶ ὑμῶν, γράψαμεν ἔπειτα πρὸς ὑμᾶς ὅπερ εἰδήσει.

Βασιλεὺς Δημήτριος λαθένει τῷ πατρὶ χαίρειν.

Τῷ ἐθνεὶ τῶν Ἰουδαίων φίλοις ἡμῶν καὶ σωτηρῆσι τὰ πρὸς ἡμᾶς δίκαια ἐρίναμιν ἀγαθοποιήσασιν, χάριν τὴν αὐτῆς ἐνοίας πρὸς ἡμᾶς.

Ἐσάκαμιν οὖν αὐτοῖς τέσσαρα ὄρια τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὰς τρεῖς νόμους Αφαιρέμα, καὶ Λύδδαν, καὶ Ραμαθεμ, αἱ τινες προσετίθησαν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ πάντα τὰ συγκυροῦντα αὐτοῖς παῖσι τοῖς θυσιάζουσιν εἰς Ἱερουσόλυμα.

λυμα, ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ὧν ἐλάμβανεν ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτοῦ τὸ πρότερον κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ἡρηνημάτων τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἀκρυδίων.

Καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ νῦν τῆς δεκάτης καὶ τῆς τετῶν τῶν ἀνηκόντων ἡμῖν, καὶ τὰς τοῦ ἀλλοῦ λίμνας, καὶ τοὺς ἀνήκοντας ἡμῖν σεφάιους, πάντα ἐπαρκῶς παρέμεν αὐτοῖς.

Καὶ οὐκ ἀθέλωται οὐδ' ἐν τούτων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

Νῦν οὖν ἐπιμελεῖσθε τοῦ ποιῆσαι τούτων ἀντίγραφον· καὶ δοθήτω Ἰωνάθαν, καὶ τεθήτω ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ.

Καὶ εἶδε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ὅτι ἠσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐδ' ἐν αὐτῷ ἀνδραγχείαι, καὶ ἀπέλυσε πάσης τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον τόπον, πλην τῶν ξένων δυνάμεων ὧν ἐξενολόγησεν ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Ἐθῶν, καὶ ἠχθράναν αὐτῷ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Τρυφῶν δὲ ἦν τῶν παρὰ Ἀλεξάνδρου τὸ πρότερον, καὶ εἶδεν ὅτι πᾶσαι αἱ δυνάμεις καταγογγύζουσι τῷ Δημήτρι, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Εἰμαλικαίη Ἀραβα, ὃς ἔφερε τὸν Ἀντίοχον τὸν παῖδα τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Καὶ προσήδραθεν αὐτῷ, ὅπως παρεδοί αὐτὸν αὐτῷ, ὅπως βασιλεύσει ἀπὸ τῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγεν αὐτῷ ὅσα συνετέλεσε Δημήτριος, καὶ ἔχθραν ἢ ἐχθραίνεσθαι αὐτῷ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἐμείνεν ὅμοι ἡμεῖς πολλὰς.

rosolyms pro regalibus tributis quæ rex accipiebat prius quotannis ex frugibus terræ & fructibus arborum.

Aliaque ad nos attinentia ex decimis & ex tributis attinentibus ad nos, & scilicet stagis, & spectantes ad nos coronas, hæc omnia sufficienter concedimus illis.

Et nihil horum rescindatur ex hac hora & in omne tempus.

Nunc igitur curate confici horum exemplum: quod detur Ionathæ & ponatur in monte sancto in loco celebri.

Videns autem Demetrius rex quiescere terram in conspectu suo, neque quicquam sibi obistere, dimisit omnes milites suos quemque in locum suum, præter externos milites, quos coegerat ex insulis gentium: quapropter licites illi facti sunt omnes milites patrum ipsius.

Tryphon vero, qui prius fuerat patrum Alexandri, cum videret omnes milites murmurare contra Demetrium, profectus est ad Imaicæ Arabem, qui nutrebat Antiochum puerulum Alexandri.

Quicum assidue agebat, ut traderet eum sibi, qui regnaret loco patris sui, & indicavit ei quacunque fecerat Demetrius, item inimicitias quas exercebant cum eo milites: mansitque illic dies multos.

Interea misit Ionathan ad Demetrium regem ut eijceret eos qui erant in arce Ierosolyma, colique qui in munitionibus: nam oppugnabant Israelem.

Contra misit Demetrius ad Ionathanem, dicens, non ista tantum faciam tibi & genti tuae, sed honore afficiam te gentemque tuam, si oportunitatem nactus fuero.

Nuncigitur reate facies, si mihi mih i viros, qui auxilio sint in bello: nam defecerunt omnes milites mei.

Iraq; misit ei Ionathan ter mille viros robore praestantes Antiochiam, qui venerunt ad regem, gavisusq; est rex adventu eorum.

Et convenerunt cives in mediam civitatem, ad centum viginti millia virorum, qui volebant regem interficere.

Quum autem rex fugisset in aulam, cives occuparunt vias urbis, & coeperunt oppugnare eum.

Tunc vocavit rex Iudaeos in auxilium qui convenerunt ad ipsum omnes pariter, & dispersi per urbem, omnes simul occiderunt in urbe die illo ad centum millia.

In censaque urbe, captivae spoliis multis eo die liberaverunt regem.

Videntes autem cives Iudaeos obtinere urbem pro libidine, in fiamati animis

41 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα ἵνα ἐκβάλη τὰς ἐν τῇ ἀκρᾷ ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν, ἵσταν γὰρ πολυμῆντες ἦσαν Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν, λέγων, οὐ μόνον ταῦτα ποιήσω σοι ὡς πατὴρ ἔδειξεν σοι, ἀλλὰ δόξα δόξασω σε καὶ τὸ ἔθνος σου, ἐὰν ἐν κερταίᾳ τύχῃ.

+3 Νυνὼ οὖν ὀρθῶς ποιήσεις ἄποστείλας μοι ἀνδρας οἰσυμαχήσασιν, ὅτι ἀπέστησαν πᾶσαι αἰδωαὶ μεις μου.

44 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν ἀνδρας ἑξήκοντους δυνατοὺς ἰσχυροὺς αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εὐφράνθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφοδῶ αὐτῶν.

45 Καὶ ἐπισυνέχθησαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς μέσον τῆς πόλεως εἰς δώδεκα μυριάδας ἀνδρῶν καὶ ἐβόλοντο ἀνελεῖν τὸν βασιλέα.

+6 Καὶ ἐφυγε ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αὐλήν, καὶ καταλάβοντο οἱ ἐκ τῆς πόλεως τὰς διόδους τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο πολυμῆν.

47 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἰουδαίους ἐπιβοήθειαν, καὶ ἐπισυνέχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες ἅμα, καὶ διεσάρησαν ἐν τῇ πόλει πάντες ἅμα, καὶ ἀπέκλειναν ἐν τῇ πόλει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς μυριάδας δέκα.

48 Καὶ ἐσπύρεισαν τὴν πόλιν, καὶ ἐλάβρασαν σκύλα πολλὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἔσωσαν τὸν βασιλέα.

49 Καὶ ἴδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅτι κατεκράτησαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως ὡς ἐβόλοντο, καὶ ἠδένησαν

νησαν ταῖς θύραις αὐτῶν, καὶ ἐπέκρουσαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ δέησας, λέγοντες.

Δὸς ἡμῖν δεξιὰς, καὶ παυσάτωσαν οἱ Ἰουδαῖοι πολυμῆντες ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν.

Καὶ ἔρριψαν τὰ ὄπλα, καὶ ἐποίησαν εἰρήνην, καὶ ἐδουξάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ βασιλέως ὡς ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ, καὶ ἐπέσρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἔχοντες σκύλα πολλὰ.

Καὶ ἐκάθηζε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου τοῦ βασιλείας αὐτῆ, καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτῆ.

Καὶ ἐψύσατο πάντα ὅσα εἶπε, καὶ ἠλλοξιώθη πρὸς Ἰωνάθαν, καὶ οὐκ ἀνταπέδωκε καὶ τὰς εὐνοίας αὐτῆ ἀνταπέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἔθλιβεν αὐτὸν σφόδρα.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψε Τρύφων καὶ Ἀντιόχος μετ' αὐτῆ παιδάριον νεώτερον, καὶ ἐβασίλευσε καὶ ἐπέθετο διαδέμα.

Καὶ ἐπισυνέχθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἰδωαὶ μεις αὐτῆ ἀπεσκόρπισε Δημήτριος, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτόν.

Καὶ ἐφυγε καὶ ἔσπεώθη, καὶ ἔλαβε Τρύφων τὰ θηρία, καὶ κατεκράτησεν Ἀντιόχειαν.

Καὶ ἔγραψεν Ἀντιόχος ὁ νεώτερος πρὸς Ἰωνάθαν λέγων, ἱστημί σοι τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ καθίστημί σε ἐπὶ τῶν τεσσάρων νόμων ὡς εἶναι σε τῶν φίλων τοῦ βασιλέως.

Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ χρυσάματα καὶ δακτυλίαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἔξουσίαν πίνειν ἐν χρυσάμασι, καὶ εἶναι ἐν πορφύρᾳ, καὶ ἔχειν κόρυμβον χρυσοῦν.

Καὶ Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησε

clamaverunt ad regem cum deprecatione, dicentes.

50 Cedo nobis dextram & cessent Iudaei oppugnare nos & urbem.

51 Tunc abiecit armis fecerunt pacem, gloriamque adepti sunt Iudaei coram rege & coram omnibus qui erant in regno eius, reversisque sunt Ierosolymam cum spoliis multis.

52 Et sedit Demetrius in folio regni sui, quiescitque terra coram eo.

53 Mentisq; omnia quaecunque dixerat alienatus est a Ionatha, nec reddidit ei pacem benevolentiae, quam ei ostenderat, gratiam: sed afflixit eum valde.

54 Postea verò revertit Trypho, & cum eo Antiochus, puerulus junior, qui regnavit imposito diademate.

55 Et convenerunt ad eum omnes copiae quas disperserat Demetrius, quae pugnarunt in eum.

56 Qui cum fufus effugisset, Trypho, captis belluis, obtinuit Antiochiam.

57 Tum scripsit Antiochus junior Ionathae in haec verba, confirmo tibi pontificatum, & praeficio te quatuor praefecturis, & ut sis ex amicis regis.

58 Misitque ei vasa aurea & suppellectilem, & dedit ei potestatem bibendi ex vasis aureis & gettandi purpuram & habendi fibulam auream.

59 Sed & Simonem fratrem ejus constituit duces

Abstraxi Tyri usque ad fines
Ægypti.

Profectusque Jonathan
peragrabat trans fluvium,
& in urbibus congregata-
que sunt ad eum omnes co-
piaz Syriæ in auxilium, &
venit Ascalonem, ubi ei
obviam processerunt cives
honorificè.

Et abiit inde Gazam,
quem excluderunt Gazen-
tes: itaque obfedit eam &
incendit suburbana ejus in-
grediaturque est ca-

Deinde rogantibus Ga-
zenfibus Ionathanem de-
dit eis dextram: accipis-
que filijs principum eorum ob-
fidibus misit eos Ierosoly-
mam, & peragravit regio-
nem Damascum usque.

Post auditum Ionathas
advenisse principes Deme-
trii in Cades, quæ est in Ga-
lilee, volentes removere i-
psum à negotiis.

Itaque occurrit eis, fra-
trem autem suum Simonẽ
reliquit in regione.

Et castra posuit Simon
ad Bethsuram & oppugna-
vit eam dies multos post-
quam conclusisset eam.

Et rogarunt eum ut dex-
tram acciperet quam de-
dit eis ejecitque eos inde,
& capta urbe posuit in ea
præsidium.

Jonathan autem & ex-
ercitus ejus castra habuerit
ad aquam Genesar, sum-
mòque mane (inde) profec-
ti sunt ad campum Nator.

στρατηγὸν ἄπο τῆ κλιμακος Τύρου ἕως τῶν ὀρίων
Αιζόπῃου.

Καὶ ἔβηλθεν Ἰωνάθαν, καὶ διεπορεύετο πέραν
τῆ κοιταμῆ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ἠθροίσθησαν πρὸς
αὐτὸν παῖσαι δυνάμεις Συρίας εἰς συμμαχίαν, καὶ
ἦλθεν εἰς Ασκάλωνα, καὶ ἀπῆνθησαν αὐτῷ οἱ ἐκ τῆ
πόλεως ἐνδόξως.

Καὶ ἀπῆλθεν ἐκείθεν εἰς Γάζαν, καὶ ἀπέκλεισαν
οἱ ἄπο Γάζης, ὅτι περιεκαθίτε περι αὐτὴν, καὶ ἐν-
επύρρισε τὰ περιπόλια αὐτῆς πυρὶ, καὶ ἐσπύλωσεν
αὐτὰ.

Καὶ ἔβησαν οἱ ἄπο Γάζης τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἔ-
δωκεν αὐτοῖς δεξιάς· καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς ἀρχόν-
των αὐτῶν εἰς ὄμηρα, καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ διῆλθε τὴν χώραν ἕως Δα-
μασίου.

Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι παρῆσαν οἱ ἄρχοντες
Δημητρίου εἰς Κάδης τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ μεθ' υ-
νέμεως πολλῆς, βουλόμενοι μετασῆσθαι αὐτὸν
τὸν χρεῖαι.

Καὶ συνήνησεν αὐτοῖς, τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτῆ Σί-
μωνα κατέλιπεν ἐν τῇ χώρᾳ.

Καὶ παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Βαιθούρα, καὶ ἔπο-
λέμει αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, καὶ συνέκλεισεν
αὐτὴν.

Καὶ ἤξιώσαν αὐτὴν τῆ δεξιάς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς καὶ ἔβηλθεν αὐτῆς ἐκείθεν, καὶ κατέλαβε τὸ
πόλιον, καὶ ἔθετο ἐπ' αὐτῆ φρούραν.

Καὶ Ἰωνάθαν καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῆ παρενέβα-
λον ἐπὶ τὸ ὕδωρ Γεννησαρ, καὶ ἄρθρισαν τὸ περὶ
εἰς τὸ πεδίον Νασώρ.

Kal

Καὶ ἰδοὺ παρεμβολὴ ἀλλοφύλων ἀπῆνθη
αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔβηλθεν ἐνεδρον ἐπ'
αὐτὸν ἐν τοῖς ὕρεσιν, αὐτοὶ δὲ ἀπῆνθησαν ἐν
ἐναντίας.

Τὰ δὲ ἐνεδρα ἔβηθησαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν,
καὶ συνήλθον πρὸς πόλεμον.

Καὶ ἔφυγον οἱ παρὰ Ἰωνάθαν πάντες, οὐδ' εἰς
κατελείφθη ἀπ' αὐτῶν, πλὴν Μαθηθίας ὁ τοῦ
Ἀβεσαλώμου καὶ Ἰούδας ὁ τῷ Χαλφί, ἄρχοντες τῆ
στρατίας τῶν δυνάμεων.

Καὶ διέρρηξεν Ἰωνάθαν τὰ ἰμάτια αὐτῆ, καὶ
ἐπίθηκε γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ προσ-
πέτατο.

Καὶ ὑπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς πολέμῳ, καὶ ἐ-
βοώσατο αὐτοὺς καὶ ἔφυγον.

Καὶ ἰδοὺ οἱ φεύγοντες οἱ παρ' αὐτῆ, καὶ ἐπέστρε-
ψαν πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐδύνακον μετ' αὐτοῦ ἕως Κάδης,
ἕως τῆ παρεμβολῆς αὐτῶν, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ.

Καὶ ἔπεσε ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ εἰς ἀνδρας ἑξακιστὸν, καὶ ἀπέστρεψεν Ἰω-
νάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. β.

Καὶ εἶδεν Ἰωνάθαν ὅτι ὁ καιρὸς αὐτῷ συνε-
ργεῖ, καὶ ἐπέλεξε ἀνδρας, καὶ ἀπέστειλεν εἰς
Ρώμω σῆσαι καὶ ἀνανεώσαται τὴν πόλιν αὐτοῦ
αἰλίαν.

Καὶ πρὸς Σπαρτιάται, καὶ τόπους ἐτέρους ἀ-
πέστειλεν ἐπιστολάς καὶ τὰ αὐτὰ.

Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ρώμω, καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὸ βουλατήριον καὶ εἶπον, Ἰωνάθαν ὁ ἀρχε-
ρεὺς

68 Sed ecce alienigenarum
exercitus occurrit ei in
campo illo, qui collocave-
rant infidias in montibus:
ipsi autem occurrerunt eis
ex adverso.

69 Exurgentes autem qui
erant in infidiis à locis
suis, commiserunt prælium.

70 Fugeruntque omnes, qui
aderant Ionathæ, ne unus
quidem relictus fuit ex eis,
præter Matthathiam filium
Abshaloni, & Iudam filium
Chalphi, duces copiarum
militarium.

71 Tunc discidit Jonathan
vestes suas impoluitque ter-
ram capiti suo et prostratus
est.

72 Dein reversus contra eos
in prælium fudit eos & fu-
gerunt.

73 Quod cum vidissent mi-
lites ejus fugientes, reverte-
runt ad ipsum & persecuti
sunt eum eo (hostes) usque in
Cades, usque ad castra eo-
rum ibique castra fecerunt.

74 Et ceciderunt ex alieni-
genis eo die ad tres mille
viri, Jonathan autem re-
versus est Ierosolymam.

C A P. XL.

1 Videns autem Iona-
than se juvari op-
portunitate tempo-
ris, delectos viros misit
Romam, qui confirmarent
& renovarent eum eis a-
micitiam.

2 Item ad Spartiatas, & in
loca alia misit litteras in e-
andem sententiam.

3 Profecti ergo Romam
& ingressi senatum di-
xerunt, Jonathan posui-

fec & gens Iudeorum misit nos ut renovetis amicitiam secum & societatem sicut antea.

Tum dederunt eis litteras ad locorum singulorum praesides, qui deducerent eos in terram Iuda cum pace.

Et hoc est exemplum litterarum quas scripsit Ionathan Spartiatis.

Jonathan pontifex, & seniores gentis sacerdotifque nec non reliquos populi Iudeorum Spartiatis fratribus salutem.

Adhuc antea missa fuerunt litterae ad Oniam pontificem à Dario regnante apud vos, quae declarant vos esse fratres nostros, ut exemplum subiectum continet.

Excepit autem Onias virum illum qui missus fuerat honorifice, postquam accepisset litteras, in quibus explanatè agebatur de societate & amicitia.

Nos igitur quamvis his non indigeamus, consolationem habentes ex libris sacris qui sunt in manibus nostris.

Tentavimus tamen mittere qui vobiscum fraternitatem & amicitiam renovarent, ne abalienaremur à vobis: multa enim tempora praeterierunt ex quo misistis ad nos.

Nos ergo quovis tempore indefinenter in festis aliisque convenientibus diebus recordamur vestri, in his quo offerimus sacrificiis, & in precibus, ut decet & convenit recordari fratrum.

Letamur quoque de gloria vestra.

ρὺς καὶ τὸ ἔθνος ἡμεῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλεν ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν αὐτοῖς καὶ τὴν συμμαχίαν καὶ τὸ κρῶτερον.

4 Καὶ ἔδωκεν ἑπιστολὰς αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς καὶ τόπον, ὅπως προπέμψωσιν αὐτοὺς εἰς γῆν Ἰουδα μείνῃ εἰρήνης.

5 Καὶ τὸτο τὸ ἀντίγραφον ἡμεῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔγραψεν Ἰωνάθαν τοῖς Σπαρτιάταις.

6 Ἰωνάθαν ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γερουσία τῆς Ἐθνοῦς, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λοιπὸς δῆμος ἡμεῶν Ἰουδαίων Σπαρτιάταις τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν.

7 Ἐτι κρῶτερον ἀπέσταλθησαν ἑπιστολαὶ πρὸς Ονίαν τὸν ἀρχιερέα πρὸς Δαρείου τοῦ βασιλεύοντος ἐν ὑμῖν, ὅτι ἐστὶ ἀδελφοὶ ἡμεῶν, ὡς τὸ ἀντίγραφον ὑπόκειται.

8 Καὶ ἐπέδξατο Ονίας τὸν ἀνδρα Ἰάπυρα ἀγαμέλλον ἐν δόξῳ, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς ἐν αἷς διεσαφείτο περὶ συμμαχίας καὶ φιλίας.

9 Καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπροσδεῖς τέτων ὄντες, παράκλησιν ἔχοντες τὰ βιβλία τὰ ἄλλα τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμεῶν.

10 Ἐπειράθημεν ὑποσεῖλαι τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφότητα καὶ φιλίαν ἀνανεώσασθαι πρὸς τὸ μὴ ἄλλοξίωθῆναι ὑμῶν. πολλοὶ γὰρ καιροὶ διήλθον ἀφ' οὗ ἀπέστειλατε πρὸς ἡμᾶς.

11 Ἡμεῖς οὖν ἐν παντὶ καιρῷ ἀδιαλείπτως ἐν ταῖς ἑσπέραις καὶ ταῖς λοιπαῖς καθηκέσαις ἡμετέροις μνησκόμεθα ὑμῶν, ἐφ' ὧν προσφέρομεν θυσιῶν καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς, ὡς δεόν ἔστι καὶ πρόπον μνημονεύειν ἀδελφῶν.

12 Ἐγφραϊνόμεθα δὲ ἐπὶ τῇ δόξῃ ὑμῶν.

Ἡμᾶς

13 Ἡμᾶς δὲ ἐκύκλωσαν πολλοὶ θλίψεις & πόδες μοι πολλοί, καὶ ἐπολέμησαν ἡμᾶς οἱ βασιλεῖς οἱ κύκλω ἡμεῶν.

14 Καὶ οὐκ ἐβουλόμεθα οὖν παρεροχλεῖν ὑμῖν ἐν τοῖς λοιποῖς συμμαχίαις καὶ φίλοις ἡμεῶν ἐν τοῖς πολεμοῖς τέτοις.

15 Ἐχομεν γὰρ τὴν ἐκούσαν βόηθειαν βοηθῆσαν ἡμῖν, καὶ ἐρύσθημεν ὑπο τῆς ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

16 Ἐπέδξαμεν οὖν Νυμῆνιον Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρον Ἰάσονος, καὶ ἀπέσταλκαμεν πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν τὴν κρῶτεραν.

17 Ἐνετείλαμεν οὖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς πορεύθῃναι καὶ ἀπαρῶσθαι ὑμᾶς, καὶ ὑποδεῖναι ὑμῖν τὰς παρ' ἡμῶν ἐπιστολὰς περὶ ἀνανεώσεως καὶ ἀδελφότητος ἡμῶν.

18 Καὶ νῦν καλῶς ποιήσετε ἀντιφωνήσαντες ἡμῖν πρὸς ταῦτα.

19 Καὶ τὸτο τὸ ἀντίγραφον ἡμεῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλεν Ονιάρης.

20 Βασιλεὺς Σπαρτιατῶν Ονία ἱερεὶ μείλαω χαίρειν. Ἐγρέθη ἐν γαστρῇ περὶ τε ἡμεῶν Σπαρτιατῶν καὶ Ἰουδαίων, ὅτι εἰσὶν ἀδελφοὶ, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐκ γένους Ἀβραάμ.

22 Καὶ νῦν ἀφ' οὗ ἐγνωμεν ταῦτα, καλῶς ποιήσετε γράφοντες ἡμῖν περὶ εἰρήνης ὑμῶν.

23 Καὶ ἡμεῖς δὲ ἀντιγράφομεν ὑμῖν, τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ἡ ὑπαρξίς ὑμῶν ἡμῖν ἔστι, ὅτι ἡμῶν ὑμῖν ἔστι ἐν γελόμεθα οὖν ὅπως ἀπαγγέλωσιν ὑμῖν καὶ ταῦτα.

24 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι ἐπέστρεψαν οἱ ἄρχοντες

K

Ac nos quidem circumdederunt multae afflictiones, multaque bella, quibus oppugnaverunt nos reges qui sunt in circuitu nostro.

14 Sed nolimus vobis molesti esse neque reliquos sociis & amicis nostris in bellis istis.

15 Habemus enim à caelo auxilium quo adjuvi & ab hostibus liberati sumus, & inimici nostri humiliati sunt.

16 Delegimus igitur Numenium Antiochi filium, & Antipatrum Iasonis filium, quos misimus ad Romanos renovatum cum illis amicitiam & societatem priorem.

17 Ergo eis mandavimus ut etiam ad vos proficiscerentur & salutarent vos, redderentque vobis litteras nostras de renovatione fraternitatis nostrae.

18 Quare rectè feceritis, si ad haec nobis responderitis.

19 Atque hoc exemplum litterarum quas misit Oniades.

20 Rex Spartiarum Onias summo sacerdoti salutem. Repertum est in scripturis Spartiatis & Iudaeos fratres esse, ex genere Abraham.

22 Nunc ergo ex quo ista cognovimus, rectè feceritis si nobis scribetis de pace vestra.

23 Nos verò rescribimus vobis iumenta vestra & bona vestra nostra esse, & contra nostra vestra esse: mandavimus igitur ut nuntiet vobis in hac sententiam.

Audiens autem Ionathā revertisse duces Demetrii

com exercitu multo maiore quam antea, ad bellum sibi inferendam.

Movit Ierosolyma, obviamque illis processit in regionem Amathitin: neque enim eis spacium dabit invadendi regionem suam. Et misit speculatores in castra eorum, qui reversi pontiarunt ita constituisse ipsos intrare in eos nocte.

Porro quam sol occubisset, precepit Jonathan suis ut vigiliis agerent, essentque in armis parati ad pugnam per totam noctem, emissis quoque excubitores circum castra.

Audientes autem adversarii paratum esse Jonathanem cum suis ad pugnam, timuerunt animosque percussit fuerunt & accenderunt pyras in castris suis.

Jonathan vero quis, cum ipso erant id nesciebant, donec mane vidissent lumina accensa.

Tunc infectus est eos Jonathan a tergo, sed non comprehendit eos: trajecerant enim Eleutherum fluvium.

Itaque declinavit Jonathan ad Arabas qui vocantur Zabedei, & percussit eos cepitque spolia eorum.

Inde movens venit Damascum & peragravit totam regionem illam.

Simo vero egressus peragravit regionem Ascalonem usque & vicinas munitiones: inde declinans Joppen reversus, occupavit eam.

(Audiverat enim eos velie munitionem tradere Demetrianis) possitque ibi presidium custodire causa.

Δημητρίου μηδυνάμεως πολλῆς ἰσχύϊ τὸ πρῶτον ῥον τὲ πολεμήσασιν πρὸς αὐτόν.

25 Καὶ ἀπήρην ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπήνησεν αὐτοῖς εἰς τὴν Ἀμαθίτιν χώραν οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνοχὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν αὐτῆ.

26 Καὶ ἀπέστειλε κατασπόπους εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῆ, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι ἔτιω τάσσονται ἐπιπρῶσθαι ἐπ' αὐτούς τὴν νύκτα.

27 Ὡς δ' ἔδου ὁ ἥλιος ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτῷ γρηγορεῖν καὶ ἐπὶ τοῖς ὅπλοις, καὶ ἐτοιμάζειν αὐτοὺς εἰς πόλεμον δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ ἔξέβαλε προφύλακας κύκλω τῆς παρεμβολῆς.

28 Καὶ ἠκούσαν οἱ ὑπεναντίοι ὅτι ἠτοίμασαι Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτῷ εἰς πόλεμον, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐπήρην τὴν καρδίαν αὐτῆ, καὶ ἀνέκρουσε πυρρὰς ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῆ.

29 Ἰωνάθαν δ' ἐκαὶ οἱ παρ' αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ὥρας, ἔβλεπον γὰρ τὰ φῶτα καίόμενα.

30 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτούς, διέβησαν γὰρ τὸ ἔλπιον ποταμόν.

31 Καὶ ἐξέκλιεν Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς Ἀραβίας τοὺς καλυμένους Ζαβεδαίους, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὰ σπύλα αὐτῶν.

32 Καὶ ἀναζευξάς ἦλθεν εἰς Δαμασκόν, καὶ διώδασεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ.

33 Καὶ Σίμων ἐξῆλθεν, καὶ διώδασεν ἕως Ἀσκαλωνος, καὶ τῶν πλησίων ὀχυρωμάτων, καὶ ἐξέκλιεν εἰς Ἰόππην καὶ προκατέλαβεν αὐτήν.

34 Ἦκουσε γὰρ ὅτι βούλοισι τὸ ὄχυρον παρεδῆναι τοῖς παρὰ Δημητρίου, καὶ ἔδωκε φρουρὰν ὅπως φυλάσσῃ αὐτήν.

Καὶ

Καὶ ἐπίστρεψεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐξεκκλησίασεν τὰς πρεσβυτέρους τὰ λαὸν καὶ ἐβουλεύσατο μετ' αὐτῶν τὴν οἰκοδομήσασιν ὀχυρώματα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

36 Καὶ προσυψώσασιν τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ, καὶ ὑψώσασιν ὕψος μέγα ἀπὸ μίσην τῆς ἀκρῆς καὶ τῆς πόλεως εἰς τὸ ὄχι χαρίζων αὐτὴν τὴν πόλεως, ἵνα ἢ αὐτὴ καὶ μόνος ὅπως μήτε ἀγοράζωσι μήτε πωλάωσι.

37 Καὶ συνήχθησαν τὰ οἰκοδομῆν τὴν πόλιν, καὶ ἤρτισεν τὸ τεῖχος τὸ καμάριον τὸ ἐξ ἀπηνιῶτε, καὶ ἐπεσκεύασαν τὸ καλεῖμενον Χαφναθά.

Καὶ Σίμων οἰκοδόμησεν τὴν Ἀδιθὰ ἐν τῇ σιφίλᾳ, καὶ ὠχύρωσεν θυρᾶς καὶ μοχλῆς.

39 Καὶ ἐζήτησε Τρύφων βασιλεύσασιν τῆς Ἀσίας καὶ περιβέβηται τὸ ὄχι δῆμα, καὶ ἐκείνην χεῖρα ὅτι Ἀντίοχον τὸν βασιλῆα.

40 Καὶ ἐφοβήθη μήποτε οὐκ ἐάσῃ αὐτὸν Ἰωνάθαν καὶ μή ποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐζήτησε ὄρον τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἰωνάθαν τὸν ἀποπέσασιν αὐτόν, καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.

41 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν στεσάρρακοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐπιλελεγμέναις εἰς παράταξιν, καὶ ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.

42 Καὶ εἶδε Τρύφων ὅτι πάρας Ἰωνάθαν καὶ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἐκείνην χεῖρα ἐπ' αὐτὸν ἐλαβήθη.

43 Καὶ ἐπέδξατο αὐτόν ἐν δόξῳ, καὶ συνέστησεν αὐτόν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόμας, καὶ ἐπέταξε ταῖς δυνάμεισιν αὐτῷ ὑπακούειν αὐτῷ ὡς ἑαυτῷ.

44 Καὶ εἶπε πρὸς Ἰωνάθαν, ἵνα τί ἐπολεῖς πάντα τὴν λαὸν τῆτον πολέμου μὴ ἐνεσηκότος ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἀπέβηλον αὐτούς εἰς τὰς οἰκοὺς αὐ-

Κ 2

Pöst reversus Ionathas congregavit seniores populi & consultavit cum illis de extruendis munitionibus in Iudaea.

Deque erigendis muris Ierosolyma, & de erigendo muro alto ac magno inter arcem & civitatem, ad separandam eam à civitate, ut esset ipsa scorum, ne possent emere aut vendere.

Et convenerunt ad reparandam civitatem, cumque appropinquasset murum torrentis qui ab ortu solis, referretur locum Chaphnatha vocatur.

Et Simon edificavit Adada in planitie, munivitque eam portis & vestibulis.

Interim Trypho conabatur regnum Asia obtinere, sibi; diadema circumponere & extendere manum in Antiochum regem.

Sed verebatur ne forte Ionathan non sineciet ipsum: & ne bellum inferret ei, itaque querebat si qua ratione Ionathanum comprehenderet: sed ad perdendum eum: movens ergo venit in Bethsan.

Ionathan quoque egressus ei obviam cum quadraginta millibus virorum selectorum ad praelium venit in Bethsan.

Videns autem Trypho Ionathanem advenisse cum exercitu multo, veritus est in ipsum manus extendere.

Quamobrem excepit eum honorifice & commendavit eum omnibus amicis suis, deditque ei munera, precepit etiam militibus suis ut ipsi obediret quæquam admodum sibi.

Et dixit Ionathas. Quare vexasti omnem hunc populum, cum nullum nobis bellum sit?

Nunc igitur dimittite eos

domum, paucisque viris delectis qui te comitentur, veni mecum. Ptolemaidem, quam tibi dabo ut & reliquas munitiones, reliquasque copias, & omnes qui praeiunt negotiis, ut reverentius abeam. huius enim rei gratia adiut.

Qui fidem ei habens fecit quemadmodum dixerat, dimisitque milites qui abierunt in terram Iuda.

Retinuit autem secum viros ter mille, quorum duo millia amandavit in Galilaeam, mille vero cum eo iverunt.

Sed quum ingressus esset Jonathan Ptolemaidē, clausurunt Ptolemaidenfes portas, & comprehēderunt eū, omnēque qui ingressi fuerant cum eo interfecerunt gladio.

Tunc misit Trypho copias, & equitatum in Galilaeam, campūque magnum ad perdendum omnes comites Ionathae.

At illi ubi cognoverunt comprehensum esse Ionathanem & perisise cum suis, hortati se invicem profecti sunt conglobati parati ad praelium.

Videntes autem persecutores ipsos de anima dimicaturos, revertuntur, atque ita omnes venerunt cum pace in terram Iuda.

Luxeruntque Jonathan & eos qui cum eo fuerant, & timuerunt valde: luxit quoque universus Israel lucē magno.

Potō autem quae stierunt gentes quae in circuitu conterece ipsos.

Dicebant enim, non habent principem neque ad-

46

Καὶ ἐμπιστεύσας αὐτῷ ἐποίησεν καθὼς εἶπε, καὶ ἐξαπέστειλε τὰς δυνάμεις καὶ ἀπήλθον εἰς γῆν Ἰούδα.

47

Κατέλιπε δὲ μὴ ἑαυτὸν ἀνδρας τριχιλίου, ὡν διχιλίου ἀφῆκεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, χίλιοι δὲ σωῆλλον αὐτῷ.

48

Ὡς δὲ εἰσῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς Πτολεμαΐδα, ἀπέκλεισαν οἱ Πτολεμαεῖς τὰς πόλεις, καὶ συνέλαβον αὐτόν, καὶ πάντας τὰς εἰσελθόντας μετ' αὐτῶν ἀπέκλεισαν ἐν ῥομφαίᾳ.

49

Καὶ ἀπέστειλε Τρύφων δυνάμεις καὶ ἵππων εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὸ πεδίον τὸ μέγα, τὰ ἀπολέσσει πάντας τὰς πόλεις Ἰωνάθαν.

50

Καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι σωελήφθη Ἰωνάθαν καὶ δραπετῶν, καὶ οἱ μὴ αὐτῶν, καὶ παρεκάλεσαν ἑαυτοὺς, καὶ ἐπορεύοντο σωεραμμένοι ἐτοιμοὶ εἰς πόλεμον.

51

Καὶ ἴδον οἱ διώκοντες ὅτι περὶ ψυχῆς αὐτοῦ ἔστι, καὶ ἐπέστρεψαν ἐπὶ ἑαυτοὺς πάντες μετ' ἐπιρήνης εἰς γῆν Ἰούδα.

52

Καὶ ἐπέθησαν τῷ Ἰωνάθαν καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν, καὶ ἐφραβήθησαν σφόδρα, καὶ ἐπέθησε πᾶς Ἰσραὴλ πένθος μέγα.

53

Καὶ ἐζήτησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν ἐκβῆσαι αὐτούς.

54

Εἶπαν γὰρ οὐκ ἔχουσιν ἄρχοντα ἐβοηθοῦντα· οὐκ

εὐὸ πολεμήσωμεν αὐτούς, & ἐξαφῆκεν ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσωον αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ιγ.

ΚΑὶ ἤκουσε Σίμων ὅτι σωήγαγε Τρύφων δούναμι πολλὴν τῷ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα καὶ ἐκβῆσαι αὐτήν.

Καὶ εἶδε τὸν λαόν ὅτι ἔστιν ἐν φόβῳ καὶ ἐμφοβῳ, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθροισεν τὸν λαόν.

Καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτοὶ οἶδαί εἰ ὅσα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου, καὶ ὁ οἶκος τῆ πατρὸς μετέποιήσαμεν περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἀγγίων, καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰς ἐνοχολίας αὐτῶν εἶδουμιν.

Τούτου χάριν ἀπώλοντο οἱ ἀδελφοὶ μου πάντες χάριν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ κατελείφθη ἐγὼ μόνος.

Καὶ νῦν ἡ μοι γένοιτο φείσασθαι με τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ καιρῷ θλίψεως, οὐ γὰρ εἰμι κρείσσων τῶν ἀδελφῶν μου.

Πλὴν ἐνδικῶσα περὶ τῶν ἔθνῳ μου, καὶ περὶ τῶν ἀγγίων καὶ περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων ἡμῶν, ὅτι σωήθησαν πάντα τὰ ἔθνη ἐκβῆσαι ἡμᾶς ἐξ ἧρας χάριν.

Καὶ ἀνεζωοπύρησε τὸ πνεῦμα τῶν λαῶν ἡμῶν ἀκούσαι τῶν λόγων τῶν τούτων.

Καὶ ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· σὺ εἰ ἡμῶν ἡγέμερος ἀντὶ Ἰούδα καὶ Ἰωνάθαν τῶν ἀδελφῶν σου.

Πολέμησον τὸν πόλεμον ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἀνείπησ ἡμῖν ποιήσωμεν.

Καὶ σωήγαγε πάντας τὰς ἀνδρας τὰς πόλεις

autorem: nunc igitur optugnemus eos & tollamus ex hominibus memoriam eorum.

CAP. XIII.

Interea Simon audivit Tryphonem congregasse magnum exercitum ad veniendum in terram Iuda, & ad conterendum eam.

Videns autem populum in terrore atque metu esse ascendit Ierofolymam, & congregavit populum.

A dhortatusque eos dixit illis, Vos scitis quanta ego & fratres mei, & domus patris mei fecerimus pro legibus & sanctuario: pugnasque & angustias quas subimus.

Huius rei gratia perierunt fratres mei omnes propter Israel, & reliquus sum ego solus.

Nunc ergo abit ut parcam animam: nullo tempore afflictionis non enim melior sum fratribus meis.

Verum vindicabo gentem meam, & sanctuarium & uxores liberorumque nostrorum: quoniam congregatae sunt gentes ad conterendum nos hostili animo.

Ita denuo excitavit spiritum populi simulac audiverunt sermones istos.

Qui responderunt voce magna dicentes, Tu es dux noster pro Iuda & Ionatha fratre tuo.

Gere bellum nostrum, & omnia quaecumque dixeris nobis faciemus.

Igitur congregavit omnes viros bellatores, &

acceleravit perficere muros Ierosolymæ, & manivit eā circumcincta.

Misiboue Ionathanem Abſalomis filio cum exercitu idoneo Ioppen, eiecit eos qui erant in urbe, ibi- dea que manſit in ea.

Ceterum Trypho movit Ptolemaide cum exercitu mul'o ut invaderet terram Iudæ, & Ionathan cum eo erat in custodia.

Simon vero castra fecit in Adida è regione campi.

Cognoscens autem Trypho Simonem successisse in locum Ionathæ fratris sui commissurumque secum pugnam: misit ad eum legatos, dicens:

Pro pecunia illa quam debet Ionathan in ararium regis ob negotia quæ habuit detinetur enim.

Nunc igitur mitte argenti talenta centum, & duos filios ipsius obsides, ne dimittis deficiat à nobis, & dimittemus eum.

Sciebat autem Simon ipsos dolose secum loqui, nihilominus misit & pecuniam & pueros, ne magnam apud populum inimicitiam subiret, qui dicturi fuissent: Quia non mihi pecuniam & pueros, ideo petit.

Misit ergo pueros & ceterum talenta: at ille fecellit, nec dimisit Ionathanem.

Postea cum venisset Trypho ad invadendum regionem & ad obtinendum eam circumflexit iter Adotam versus: Simon vero cum exercitu suo contra tendebat quocumque locorum ille proficisceretur.

μισαί, & ἐτάχυνε τὴν τελείαν τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν.

Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὴν Ἀβεσσαλόμω & μετ' αὐτῆς δύναμιν ἰκανὴν εἰς Ἰόππαι, καὶ ἐξέβαλε τὰς ἔντας ἐν αὐτῇ ἰσχυμένους ἐκεῖ ἐν αὐτῇ.

Καὶ ἀπῆρε Τρύφων ἄπο Πτολεμαίδος μεθυσμένος πολλῆς εἰσελθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ Ἰωνάθαν μετ' αὐτῆς ἐν φυλακῇ.

Σίμων δ' ἐπαρῆνε βαλεῖν ἐν Ἀδιδά κατ' ἄρστυον τοῦ πεδίου.

Καὶ ἐπέγνω Τρύφων ὅτι ἀνέστη Σίμων ἀντὶ Ἰωνάθαν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτι σινάπηεν αὐτῶν μέγλει πόλεμον, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρὸς βίβλους, λέγων.

Περὶ ἀργυρίου οὗ ὄφειλεν Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικὸν δι' αἷμα εἶχε χρεῖας σινάχου αὐτόν.

Καὶ νῦν ἀπόστειλον ἀργυρίου τάλαντα ἑκατὸν καὶ δύο ἧστ' ἡῶν αὐτῶν ὄμνη, ὅπως μὴ ἀφθεῖς ἀποσατήσῃ ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἀφίσμεν αὐτόν.

Καὶ ἔγνω Σίμων ὅτι δόλω λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν, καὶ ὠμίπει τὸ ἀργύριον καὶ τὰ παιδάρια, μή ποτε ἐχθραὶ ἀρημεγάλω πρὸς τοὺς λαοὺς, λέγων.

Ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτῶν τὸ ἀργύριον καὶ τὰ παιδάρια καὶ ἀπώλετο.

Καὶ ἀπέστειλε τὰ παιδάρια & τὰ ἑκατὸν τάλαντα, καὶ διεψεύσατο καὶ οὐκ ἀφῆκε τὸν Ἰωνάθαν.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθε Τρύφων τῆς ἐμβαταῖσιν εἰς τὴν χώραν, & ἐκρίβη αὐτὴν καὶ ἐκύκλωσεν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀδωρα, καὶ Σίμων & ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἀντιπαρήχθη αὐτῶν εἰς πᾶσι τόπων οὗ αὐτὸς ἐπορεύετο.

ΟΙ δὲ ἐν τῆς ἀκρας ἀπέστειλλον πρὸς Τρύφωνα πρεσβυτάς καταπαύδοντας αὐτόν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτούς διὰ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀποστῆλαι αὐτοῖς βροχάς.

Καὶ ἠτοίμασε Τρύφων πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτῆς ἐλθεῖν ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ὡχρῶν πολλή σφοδρα, καὶ οὐκ ἦλθε διὰ τὴν χύνα, καὶ ἀπῆρε καὶ ἦλθε εἰς Γαλααδίτιν.

Ὡς δ' ἐήγγυε τῇ Βασκαμᾷ, ἀπέκλεινε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

Καὶ ἐπέστρεψε Τρύφων καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Καὶ ἀπέστειλε Σίμων, καὶ ἔλαβε τὰ ὄσα Ἰωνάθαν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ἔθαψεν αὐτὰ ἐν Μωδεῖν ὡς οὐκ ἔσθ' ὁ πατήρ αὐτοῦ.

Καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν ὡς Ἰσραὴλ κοπετὴ μέγας, καὶ ἐπένησαν αὐτὸν ἡμέρας πολλὰς.

Καὶ ὠκοδόμησε Σίμων ὅπ' ἦ τάφος τῆς πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὴν τῆ ὀρασὶ λίθῳ ἕξασ' ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ ἔμπεραθεν.

Καὶ ἔστησεν ἐπ' αὐτὰ ἐπὶ πυραμίδας, μίαν κατ' ἑναντι τῆς μᾶς τῆς πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ τοῖς τεσσάρων ἀδελφοῖς.

Καὶ ταῦταις ἐποίησιν μηχανήματα περιθεῖς σύλους μεγάλας, καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς σύλοις πανοπλίαις εἰς ὄνομα αἰώνιον καὶ παρά ταῖς πανοπλίαις πλοῖα ἐπιγαλυμένα εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων ἧστ' ἰσχυμένων τὴν θάλασσαν.

Ὅστις ὁ τάφος οὗ ἐποίησεν ἐν Μωδεῖν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ὁ δὲ Τρύφων ἐπορεύετο δόλω μετ' Ἀντιόχου τῆ βασιλέως τῆ νεωτέρου, καὶ ἀπέκλεινε αὐτόν.

Qui autem in arce erant miserunt ad Tryphonem legatos qui urgerent eum ut celeriter ad ipsos veniret per desertum, mitteretque ipsis comineatum.

Itaque paravit Trypho universum equitatum suum ad iter illa nocte, eratque nix multa valde, adeo ut non veniret propter nivem, sed abiit & venit in Galaaditin.

Quomodo, appropinquasset Bascama, occidit Ionathanem, qui sepultus est ibi.

Deinde reversus Trypho abiit in terram suam.

Simon vero missis nuntiis accepit ossa Ionathæ fratris sui, & sepelivit ea in Modein urbe inajotam suorum.

Planxeruntque cum oēs Israélite plāu magno, & luxerunt cum dies multos.

Deinde Simon extruxit super sepulchrum patris sui & fratrum suorum monumentum insigni altitudine, lapide polito à tergo & à fronte.

Statuitque super ea septem pyramidas, unam contra alteram, patri & matri & quatuor fratribus.

His addidit à se factas machinas circumponens columnas magnas, fecit queque super columnas omnia genera armorum ad nomen æternum, & apud arma illa naves sculptas, quæ ab omnibus mare navigantibus spectarentur.

Hoc est sepulchrum quod fecit in Modein in hunc usque diem.

Trypho autem Antiochum regem juniorem dolose circumventum occidit.

Regnansque pro eo im-
posuit sibi diadema Asia,
& fecit plagam magnam in
terris.

Simon vero instauravit
munitiones Iudaeae, circum-
muniens eas turribus altis
& muris magnis & portis
ac viciibus, posuitque an-
nonas in munitionibus.

Adhuc delectos viros
Simon misit ad Demetrium
regem rogatum ut conceder-
et immunitatem regioni,
quoniam omnia acta Try-
phonis direptiones fuerat.

Cui per legatos Deme-
trius rex in hanc sententiam
respondit, scripta epistola
huiusmodi.

Rex Demetrius Simoni
pontifici & amico regum &
senioribus gentisque Iuda-
eorum salutem.

Coronam auream & ve-
stem quam militis accepi-
mus, paratimque iunus face-
re vobiscum magnam pa-
cem, scribereque procura-
toribus negotiorum, ut vos
bis immunitates concedat.

Et quaecumque vobiscum
pacti sumus, pacta sunt, mu-
nitionesque quas extruxi-
stis habeatis.

Remittimus quoque
errores & peccata com-
missa in hunc usque diem,
praeterquam coronam quam
debeatis, & siquid aliud tri-
buti nomine solvendum vo-
bis, ne amplius solvatur.

Quod si qui vestrum a-
pti sunt ut scribantur inter
nostros inscribantur, sitque
inter nos pax.

Anno centesimo septu-
agesimo sublatum est iugum
gentium ab Israel.

32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῆς, καὶ περιέθετο
θρόνον τῆς Ἀσίας, καὶ ἐποίησε πληγὴν μεγάλην
ἐπὶ τῆς γῆς.

33 Καὶ ὠκοδόμησε Σίμων τὰ ὀχυρώματα τῆς Ιου-
δαίας, καὶ περιτείχεσε πύργους ὑψηλοὺς καὶ τεί-
χους μεγάλους καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς, καὶ ἔθετο
βρώματα ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

34 Καὶ ἐπέλεξε Σίμων ἀνδρας, καὶ ἀπέστειλε πρὸς
Δημητρίον τὸν βασιλέα τοῦ ποιῆσαι ἄφρονι τῆ χώ-
ρᾳ, ὅτι πάσαι αἱ πράξεις Τρύφωνος ἦσαν ἀπράγαί.

35 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰς Δημήτριος βασιλεὺς καὶ
τὲς λόγους τούτους, καὶ ἀπεκριθὴ αὐτὰς, καὶ ἔει-
πεν αὐτὰς ἐπιστῆναι τοιαύτως.

36 Βασιλεὺς Δημητρίος Σίμωνι ἀρχιερεὶ καὶ φίλῳ
βασιλέων καὶ προσβυτέροις καὶ ἔθνεσι Ιουδαίων
χαίρειν.

37 Τὸν σέφανον τὸν χρυσῶν, καὶ τὴν βαίνω ἢν ἀ-
πέστειλατε κεκομισμένα, καὶ ἔτοιμοὶ ἔσμεν τοῦ
ποιεῖν ὑμῖν εἰρήνην μεγάλην, καὶ γράφειν τοῖς ἐπι-
τῶν χρειῶν τῆ ἀφίενα ὑμῖν ἀφέματα.

38 Καὶ ὅσα ἐσῆκαμεν πρὸς ὑμᾶς ἔσκηκε, καὶ τὰ ὀ-
χυρώματα ἀ ὠκοδομήκατε ὑπαρχέτω ὑμῖν.

39 Ἀφίεμεν δὲ ἀγνοήματα καὶ τὰ ἀμάρτηματα,
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ σέφανον ὃν ὠφείλετε,
καὶ εἴ τι ἄλλο ἔτελωνεῖτο ἐν Ἱερουσαλήμ, μηκέτι
τελωνεῖσθε.

40 Καὶ εἰ τινες ἐπὶ κείνοι ὑμῶν γραφῆται εἰς τοὺς
πρὸς ἡμᾶς ἐγράφεσθαι, καὶ γνώσθω ἀνά μισον
ἡμῶν εἰρήνην.

41 Ἐτους ἑβδωμηκοσὺ καὶ ἑκατοσὺ ἦρθη ὁ ζυγὸς
τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς Ἰσραήλ.

Καὶ

Καὶ ἤρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν ἐν ταῖς συγ-
γραφαῖς καὶ συναλλάγμασιν ἔτους πρώτου ἐπὶ
Σίμωνος ἀρχιερέως μεγάλου καὶ στρατηγῶ ἑ ἡγεμέ-
νου Ιουδαίων.

43 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ
Γάζαν, καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὴν παρεμβολαῖς, ἑ ἑ-
ποίησεν ἐλεπόλεις καὶ προσήγαγε τῇ πόλει, καὶ
ἐπάταξε πύργον ἓνα καὶ κατελάβετο.

44 Καὶ ἐξήλλοντο οἱ ἐν τῇ ἐλεπόλει εἰς τὴν πόλιν,
καὶ ἐχύετο κίνημα μέγα ἐν τῇ πόλει.

45 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἐν τῇ πόλει σὺν ταῖς γυναῖξιν
καὶ τοῖς τέκνοις ἐπὶ τὸ τεῖχος διεβήσαντες τὰ ἰμα-
τια αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλη ἀξιούντες
Σίμωνα δεξιὰς αὐτοῖς δεῖναι.

46 Καὶ εἶπον μὴ ἡμῖν χρεῖσθαι καὶ τὰς πωνηρίας ἡμῶν,
ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλεός σου.

47 Καὶ σωεῖσθαι Σίμων αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐπολέμη-
σεν αὐτὰς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὰς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ
ἐκαθάρισε τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἦν τὰ ἰδωλα, καὶ ἔ-
σως εἰσῆλθεν εἰς αὐτὰς ὑμῶν καὶ εὐλογῶν.

48 Καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν,
καὶ κατόπισεν ἐκεῖ ἀνδρας οἱ τινες τὸ νόμον ποιοῦ-
σι καὶ προσωχέρονσεν αὐτὴν, καὶ ὠκοδόμησεν ἐ-
αυτῶν ἐν αὐτῇ οἰκησιν.

49 Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἀκροῦς ἐν Ἱερουσαλήμ ἐκωλύοντο ἐκ-
πορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀ-
γοράζειν καὶ πωλεῖν, καὶ ἐπέινασαν σφόδρα, καὶ
ἀπώλοντο ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ τῇ λιμῇ.

50 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Σίμωνα δεξιὰς λαβεῖν, καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἐξέβαλεν αὐτὰς ἐκεῖθεν, καὶ ἐ-
καθάρισε τὸ ἄκραν ἀπὸ τῶν μισμάτων.

L

Coepitq; populus Israël
scribere in syngraphis &
contractibus, Anno primo
Simone principe sacerdotum
magno & stratego ac
duce Iudaeorum.

In illis diebus castra fecit
Simon ad Gazam, & corona
cinxit eam, factisque ma-
chinas, quas elepóleas vo-
cant, urbi admovit turrim-
que quandam conculsit &
cepit.

Exilentibus autem qui
in helepoli erant in urbem,
fuit motus magnus in civi-
tate.

Itaque conscenderunt
qui erant in urbe cum uxori-
bus & liberis murum, scis-
sis vestibus & clamorunt
voce magna rogantes Simo-
nem ut sibi dextram daret.

Et dixerunt, ne nobis
utatis pro malitiis nostris,
sed pro misericordia tua.

Ita flexus ab eis Simon
non oppugnavit eos, sed
ejecit eos ex urbe, & mun-
davit domos in quibus erat
idola, atque ita ingressus est
ea hymnis celebrans Deum
& benedicens.

Quin ejecit ex ea omnē
immunditiam, & collocatis
ibi viris, qui factis legem
observarent, munivit eam
& edificavit sibi in ea do-
mum.

Porrò arcis praefidarii
Ierosolymae, prohibeban-
tur egredi, & ingredi in re-
gionem, emergere ac ven-
dere: itaq; esurierunt val-
de, adeo ut multi ex eis fa-
mepirerent.

Quamobrem clamantur
ad Simonem ut dextras as-
ciperet & dedit eis eiecitur
eos illinc, & mundavit a-
cem ab inquinamentis.

Ingressusque est in eam vigesimo tertio mensis (secundo anno centesimo septuagesimo primo, cum laude rami sive palmarum, & cum cinyris & cum cymbalis & cum nablis & cum hynnīs & cum canticis, eo quod contritus esset hostis magnus ex Israel.

Constituitque quotannis agitari diem illum cum letitia.

Et munivit montem templi qui prope arcem, habitavitque ipse ibi cum suis.

Videns autem Simon Iohannem filium suum virum esse, constituit eum ducem copiarum omnium, & habitavit in Gazaris.

C A P . XIII.

K E Φ . Ι Δ .

Anno centesimo septuagesimo secundo congregavit Demetrius rex copias suas & profectus est in Mediā ad contraendum sibi auxiliū quod debellaret Tryphonem.

Audiens autem Arsaces rex Persidis ac Mediæ venisse Demetrium in fines suos misit unum ex principibus suis ad comprehendendum ipsam in vivum.

Qui profectus percussit exercitum Demetrii & comprehendit eum adduxitque ad Arsacem & posuit eum in custodia.

Qui vivitque terra Iudæ omnibus diebus Simonis qui studuit commodis gentis suæ sic ut placuerit eis potestas ejus & gloria ejus omnibus diebus.

Ad omnem gloriam ipsius accessit quod Ioppe ca-

Και εισήλθεν εις αυτην τη ηβιτη η και αδι τδ δδυτέρου μλωδς ετους ενδς η εβδομκοςου η εκατοςου μετ αιέσεως η βαίων η εν κινύραις η εν κυκεάλοις η εν νάβλαις η εν ύνοις η εν ωδαίς, οτι σωυξείβη εχθρός μέγας εξ Ισραήλ.

Και έσησε κατ' ενιαυτόν τδ άγιον την ημέραν ταύτλω μετ' ευφροσίνης.

Και προσωχίεσσε τδ έρος ιερού τδ ωδρατήν άκραν, η ωκει εκει αυτος η οι παρ' αυτε.

Και ειδε Σίμων τον Ιωάννη υιον αυτε, οτι άνηρ εστι, η εδωτο αυτον ηγέμενον τηδ' δυνάμειων πασών, η ωκει εν Γαζάροις.

ΚΑΙ εν ετει δδυτέρω, η εβδομκοςω, η εκατοςω σωήγαγυ Δημηξιος ο βασιλεύς τας δυνάμεις αυτε, η έπορεύθη εις Μήδειαν τδ επιπάσαιδαι βοήθειω αυτε, όπως πολεμήση τον Τρύφωνα.

Και ηκουσεν Αρσάκης ο βασιλεύς της Περσίας η Μηδείας, οτι ηλθε Δημηξιος εις τα όρια αυτε, η επέστειλεν ένα τηδ' αρχόντων αυτε συλλαβεϊν αυτον ζώντα.

Και έπορεύθη η επάταξε τ' παρεμβολήν Δημηξίε, η σιέλαβειν αυτον η ηγαγυ αυτον προς Αρσάκην, εδωτο αυτον εν φυλακή.

Και ησύχησεν η γη Ιούδα πάσαις τας ημέρας Σίμωνος η εζήτησεν αγαθά παδ' εδτει αυτε, εηρεσεν αυτοίς η ελασία αυτε η η δόξα αυτε πάσαις τας ημέρας.

Και μετ' πάσης της δόξης αυτε έλαβε την Ιόππην

την εις λιμένα, η επόισεν εισοδον ταις νήσοις της θαλάσσης.

Και επλάτυνε τα όρια παδ' εθνει αυτε, η εκράτισε της χώρας.

Και σωήγαγυ αιχμαλωσίαν πολλήν, η εκυρίδωσι Γαζαρών η Βαιθούρων ε της άκρας, η εζήρε τας ακαθαρσίας εξ αυτης, η ουκ ην ο άνι κείμενος αι παδ'.

Και ησαν γεωργενίες την γην αυτηδ' μετ' ειρήνης, ε η γη εδιδου τα γηνίματα αυτε, η τα ξύλα τηδ' πεδίων τον κάρποι αυτηδ'.

Πρεσβύτεροι εν ταις πλατείαις κάθλωτο, πάντες περι αγαθών εκοιτολογεντο, η οι νεανίσκοι ενεδύσαντο δόξας η σολας πολέμου.

Ταις πόλεσιν εχρήγησε βρώματα, η εταξεν αυτας εν σκεύειν οχυρώσεως εως οτου ώνομάωθη τδ όνομα της δόξης αυτε εως άκρη τ' γης.

Εποίησε την ειρήνην επι τ' γης ε ευφράνη Ισραήλ ευφροσύλω μεγάλη.

Και εκάθισεν εχσος υπο την άμπελον αυτε η τ' σκελη αυτε, η εν ην ο εκφοβών αυτες.

Και εζέλιπεν ο πολεμηδ' αυτοους επι της γης, η οι βασιλείς σιμετριβισαν εν ταις ημέραις εκίναις.

Και εσηρσε πάντας τους ταπεινούς τδ λαου αυτου, τον νόμον εζιζήτησε, η εζήρε πάντα άνομον η πονηρόν.

Τα άγια εδδξασε, η επλήθυσε τα σκεύη τηδ' αγίων.

Και ηκέωθη εν Ρώμη, οτι απέθανεν Ιωνάθαν η εως Σπάρτης η ελυπήθησαν σφόδρα.

pta ut esset portus, aditum fecerit ad insulas maris.

Et dilatatis finibus gentis suæ obtinuit regionem.

Congregavitque captivos multos, rerum potitus Gazaris & Bathuris & in arce: unde sustulit immunditias, nec erat qui resisteret ei.

Tum colebant tellurem cum pace, terraque dabat proventus suos, & arborum camporum fructum suum.

Senes in plateis sedebant, omnes de bonis conferebant sermones, & juvenes inducebant vestes gloriofas stolisque bellicas.

Civitatibus suppeditabat annonas, & instruebat eas instrumentis ad munitionem idoneis, eoque, ut celebratum fuerit nomen ejus gloriosum usque ad extremum terræ.

Faciebat pacem in terræ, gaudebatque Israel gaudium magnum.

Et sedebat unusquisque subter vitem suam & ficulam suam, nec erat qui exterreret eos.

Nam defecerat oppugnans eos in terra, & reges contriti fuerunt in diebus illis.

Et confirmabat omnes humiles populi sui, legem exquirebat, & tollebat e medio omnes iniquos ac malignos.

Sanctuarium honorabat, & multiplicabat vasa sacrarii.

Ceterum Romani ac Spartani cum audivissent mortuum esse Jonathanem contristati sunt valde.

Ut verò audiretūt Simo- nem fratrem ejus factum. et sic pro eo Pontificem, & obtinere regionem urbēq; quam in ea sunt.

Scripterunt ad eum tabulis aereis ad renovandum eum eo amicitiam & societatem, quam pacti fuerant cum Iuda & Ionatha fratribus ejus.

Quae lectae sunt coram ecclesia Ierosolymis.

Atque hoc est exemplū litterarum, quas miserunt Spartiarum. Spartiarum principes & civitas Simoni sacerdoti magno & senioribus reliquos; populo Iudaeorum fratribus salutem.

Legati missi ad populum nostrum nuntiaverunt nobis de gloria vestra & honore, & utique sumus adventu eorum.

Itaque rescriptimus quae ab illis dicta in consiliis populi sic: Numenius Antiochi F. & Antipater Iasonis F. legati Iudaeorum venerunt ad nos renovatam quam nobiscum habebant amicitiam.

Et placuit populo excipere viros illos honorifice referrique exemplum sermonum horū in acta publica, ut monumentum habeat populus Spartiarum: positi exemplum horum scriptimus Simoni pontifici.

Postea misit Simon Numenium Romam habentē clypeum aureum magnum pondere minarum mille ad in eūdā cum eis societate.

Quum autem audisset populus sermones istos

17

Ὡς δὲ ἤκουσαν ὅτι Σίμων ὁ ἀδελφός αὐτῶ γεννηθέν ἀντὶ αὐτῶ ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπικρατεῖ τῆς χώρας ἐπὶ τῶν πόλεων ἤδη ἐν αὐτῇ.

18

Ἐγενεσαν πρὸς αὐτὸν δέλοις χαλκαῖς τὴ ἀνανεώσασι πρὸς αὐτὸν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν ἣν ἐσησαν πρὸς Ἰουδαίαν καὶ Ἰωνάθαν τὰς ἀδελφὰς αὐτῶ.

19

Καὶ ἀνεγενώθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησίας ἐν Ἰερουσαλήμ.

20

Καὶ τῆτο τὸ ἀντίγραφον ἤδη βασιλεῶν ὧν ἀπέσειλαν οἱ Σπαρτιαταὶ Σπαρτιατῶν ἀρχοντες καὶ ἡ πόλις Σίμωνι ἱερεὶ μεγάλῳ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τῶ λοιπῶ δῆμῳ ἤδη Ἰουδαίων ἀδελφοῖς χεῖρει.

21

Οἱ πρεσβύται οἱ ὑπασαλένεις πρὸς τὸν δῆμον ἠρῶν, ἀπήγγειλαν ἡμῖν περὶ τῆς δόξης ὑμῶν ἐ τιμῆς, ἐ ευφράνθημεν ἐπὶ τῇ ἐφοδῶ αὐτῶ.

22

Καὶ ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπὲρ αὐτῶ εἰρημίαν ἐν ταῖς βούλαις τῆ δῆμου οὕτως· Νουμῆνιος Ἀνιόχου καὶ Ἀντίπατρος Ἰάσωνος πρεσβύται Ἰουδαίων ἔλθοσαν πρὸς ἡμᾶς ἀνανεούμενοι τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν.

23

Καὶ ἤρρεσε τῶ δῆμῳ ἐπιδέξασθαι τὰς ἀνδρας ἐν δόξῳ, καὶ τὴ θέσθαι τὸ ἀντίγραφον ἤδη λόγων αὐτῶ ἐν τοῖς ἀποδεδειγμένοις τῆ δῆμου βιβλίοις, τὴ ἐχειν μνημόσυον τὸν δῆμον ἤδη Σπαρτιατῶν· τὸ δὲ ἀντίγραφον τούτων ἐγράψαμεν Σίμωνι τῶ ἀρχιερεῖ.

24

Μετὰ ταῦτα ἀπέσειλε Σίμων τὸν Νουμῆνιον εἰς Ρώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσοῦν μεγάλην ὀκταῖς μιλῶν χλίων εἰς τὸς ἡσση πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν.

25

Ὡς δὲ ἤκουσαν ὁ δῆμος τῶν λόγων τούτων, ἐ-

πον,

πον, τῖνα χεῖρι ἀποδόσομεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶ;

Ἐσήριε γὰρ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ καὶ ὁ οἶκος τῆ πατρὸς αὐτῶ, ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἔστησαν αὐτῶ ἐλευθερίαν, ἐ κατήρασαν ἐν δέλοις χαλκαῖς, καὶ ἔθετο ἐν σήλαις ἐν ὄρει Σιών.

Καὶ τῆτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς· ὀκτωκαιδεκάτη ἐλῆλ, ἔτους δευτέρου καὶ ἐβδόμου κκοσοῦ καὶ ἑκατοσοῦ, ἐ τῆτο τρίτον ἔτος, ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερεῶς ἐν Σαραμείλ.

Ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλης ἱερέων καὶ λαῶ καὶ ἀρχόντων ἔθνους καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς χώρας ἐγενώρισαν ἡμῖν, ἐπεὶ πολλαῖς ἐχρηθῆσαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ.

Σίμων δὲ ὁ υἱὸς Ματθῆθίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰαρίβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἐαυτοὺς τῶ κινδύῳ καὶ ἀντίστησαν τοῖς ὑπανηίοις τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῆ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξη μεγάλη ἐδέξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν.

Καὶ ἤθροισαν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐχρηθῆ αὐτοῖς ἀρχιερεὺς, καὶ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβαιῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τοῦ ἐκρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐκτείνειν χεῖρας ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν.

Τότε ἀνέστη Σίμων, καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἐαυτοῦ, καὶ ὥπλοδότησε τοὺς ἀνδρας τῆς δυναμῆος τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια.

dixerunt, Quam gratiā reddemus Simoni & filiis ejus?

Confirmavit enim ipse & fratres ejus & domus patris ejus Israelitas, hostesq; ipsorum debellatos pro pulsarūt ab eis, itaq; decreverunt ei libertatem, idque conscripserunt in tabulis aereis, quas imposuerunt columnis in monte Sion.

Et hoc est exemplum scripturae, decimo octavo Elul, anno centesimo septuagesimo secundo, qui est tertius annus, Simone pontifice in Sarameil.

In congregatione magna sacerdotum & populi principumque gentis & seniorum regionis notum se fecit nobis, quandoquidem saepenumero fuerunt praelia in regione.

Simon verò Matthatiae filius, ex posteris Iosab & fratres ejus exposuerunt se se periculo, & resisterunt adversariis gentis suae, ut perfaret sanctuarium ipsorum & lex, gloriaque magna affererunt gentem suam.

Et congregavit Ionathā gentem suam, & factus est eorum pontifex, & appositus fuit ad populum suum.

Post voluerunt inimici eorum invadere terram ipsorum, obterereque regionem eorum, & extendere manum in sanctuarium eorum.

Tunc surgens Simon pugnavit pro gente sua, & expendit pecunias multas de suo, armavit viros exercitus gentis suae, & dedit eis stipendia.

Munivit quoque urbes Iudææ cum Bethûra, quæ in finibus Iudææ, ubi fuerat arma hostium antea, posuitque illic præsidium Iudæorum.

Sed & Ioppen munivit quæ ad mare, & Gazaram quæ in finibus Azoti, ubi hostes prius habitaverant, collocavitque ibi Iudæos & quæcumque accommoda ad harum urbium rectam administrationem posuit in eis.

Videns autem populus adæ Simonis & gloriam qua cogitabat afficere gentem suam, constituerunt eum duces suum & pontificem, propterea quod ipse hæc omnia fecisset & iustitiam & fidem quam cõservavit genti suæ, Iudens omni modo exaltare populum suum.

In diebus ipsius ea rerum ipsius prosperitas fuit ut gentes sustulerit ex terra ipsorum, eosque qui in civitate David Ierosolyma, qui fecerant sibi arcem, ex qua procedentes contaminabant quæ in circuitu sanctuarii, faciebantque; plagam magnam casto cultui.

Et collocavit in ea homines Iudæos, munivitque eam ad securitatem cum regionis tucivitatis, & exaltavit muros Ierosolymorum.

Et rex Demetrius confirmavit ei pontificatum secundum hæc.

Fecitque eum ex amicis suis, & honoravit eum honore magno.

Audiverat enim Iudæos appellari à Romanis amicos & socios & fratres, obviâque processisse legatis Simonis honorificè.

32 Καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν Βαιθσοῦραν τὴν ἐπὶ τῆς ὀρίων τῆς Ἰουδαίας, οὗ ἦν τὰ ὄπλα τῆς πολεμίων τὸ πρότερον, ἔθηκετο ἐκεῖ προύραν ἀνδρας Ἰουδαίους.

34 Καὶ Ἰόππῳ ὠχύρωσε τὴν ὄρει τῆς Θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζρα τὴν ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀζώτου ἐν ἡφίκου οἱ πολεμιοὶ τὸ πρότερον ἐκεῖ, καὶ κατώκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὸ τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθηκετο ἐν αὐτοῖς.

35 Καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πρᾶξιν τῆς Σίμωνος καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτῆ, καὶ ἔθηκετο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν καὶ ἀρχιερέα, ὅθεν τὸ αὐτὸ πεποιθέναι πάντα ταῦτα, καὶ τὸ δικαιοσύνην καὶ τὸ πῶς ἦν σωθήρησε τῷ ἔθνει αὐτῆ, καὶ ἐζήτησε παντὶ βροτῶ ὑψώσασθαι τὸ λαὸν αὐτῆ.

36 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆ εὐδοκίῃ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆ, ἔθηκετο ἵνα ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῆ, καὶ ἵες ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ τῆς ἐν Ἰερουσαλήμ, οἱ ἐποίησαν ἐαυτοῖς ἀκρὰν ἕξ ἧς ἔξεπορεύοντο καὶ ἐμύαινον κύκλῳ τῶν ἁγίων, καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν ἡ ἀφεία.

37 Καὶ κατώκισεν ἐν αὐτῇ ἀνδρας Ἰουδαίους, καὶ ὠχύρωσεν αὐτῆ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὑψώσε τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

38 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἐπέσειν αὐτῆ τὴν ἀρχιεροσύνην καὶ ταῦτα.

39 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτῆ, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν δόξῃ μεγάλῃ.

40 Ἦκουσε γὰρ ὅτι προσηγορεύοντο οἱ Ἰουδαῖοι ὑπὸ Ῥωμαίων φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ ἀδελφοί, καὶ ὅτι ἀπήνησαν τοῖς πρεσβυταῖς Σίμωνος ἐν δόξῳ.

Καὶ

Καὶ ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ ἔθους Σίμωνος ἡγόμενον καὶ ἀρχιερέα εἰς τὸ αἶψα ἕως τῆ ἀναστῆναι ποροφίτῳ πτόν.

42 Καὶ τῆ ἔθους ἐπὶ αὐτῶν ἐραῖνηδον, καὶ ὅπως μέλοι αὐτῶν πρὸς τῶν ἁγίων κατιστάσαι αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ὄπλων καὶ ἐπὶ τῶν ὀρηματῶν.

43 Καὶ ὅπως μέλοι αὐτῶν πρὸς τῶν ἁγίων, καὶ ὅπως ἀκούηαι ὑπὸ πᾶσιν, καὶ ὅπως γραφῶναι ἐπὶ τῶν ὀνόματι αὐτῆ πᾶσαι συγγραφαὶ ἐν ἡ χώρα, καὶ ὅπως περιβάλλῃ ποροφύρα καὶ χρυσοφορῆ.

44 Καὶ ἔκ ἐξῆσαι ἐδενὶ τῆ λαὸ καὶ τῶν ἱερῶν ἀθρησησηται πύτων καὶ ἀνιειπεῖν τοῖς ὑπὸ αὐτοῦ ρηθησομένοις, καὶ ἐπισυρῆσαι συσροφὴν ἐν τῇ χώρῃ ἀνδρῶ αὐτῆ, καὶ περιβάλλεω ποροφύρα καὶ ἐμποροπῆδω ποροπῆν χρυσῆν.

45 Ὅς δ' ἂν παρά ταῦτα ποιήσῃ ἡ ἀθετήση τι τῶν ἁγίων, ἔοχος ἔσαι.

46 Καὶ εὐδόκησε πᾶς ὁ λαὸς θεῶς Σίμωνι καὶ ποιήσασθαι τῆς λόγους τέτες.

47 Καὶ ἐπιδέξατο Σίμων καὶ εὐδόκησεν ἀρχιερατεῖν καὶ ἔθους ἐραῖνηδον καὶ ἐθναρχεῖ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱερῶν καὶ τῶν ποροσῆση πᾶντων.

48 Καὶ τῆ γραφὴν ταύτην εἶπον θεῶς ἐν δέλοις χειλεῶς, καὶ ἔθους αὐτῆς ἐν πρὸς βόλῳ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐποσημῶ.

49 Τὰ δὲ ἀνήγραφα αὐτῆ θεῶς ἐν τῶν γαζοφυλακίῳ, ὅπως ἔχη Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆ.

Et placuisse Iudæis Sacerdotibusque ut esset Simon dux & Pontifex in æternum, donec exurgeret propheta fidelis.

Item ut esset eorum imperator, & ut curam gereret sanctorum cõstituerunt eos super opera & super regionem & super arma, & super munitiones.

Item ut cura illi sit sanctorum, utque obediatur ei ab omnibus, & ut scribantur sub nomine ejus omnes syngraphæ in regione, & ut induatur purpura aurumque gestet.

Nec liceat ulli ex populo aut sacerdotibus rescindere quicquam horum, aut cõtradicere iis quæ abs illo dicentur, aut cogere conventum in regione sine illo, aut indui purpura ornative fibula aurea.

Qui verò cõtra hæc fecerit aut resciderit quicquam horum, reus erit.

Sic placuit universo populo statuere Simoni & facere secundum sermones istos.

Quæ recipiens Simon placuit ei pontificatu fungī esseque imperatorem & ethnarcham Iudæorum ac sacerdotum & præesse omnibus.

Tum scripturam hanc iusserunt poni in tabulis ætatis, quas collocarent in ambitu sanctuarii, in loco celebri.

Exempla verò eorum poni in gazophylacio, ut haberet Simon & filii ejus.

ΚΕΦ.

CAP. XV.

Porro Antiochus filius Demetrii regis misit litteras ex insulis maris Simoni sacerdoti ac ethnarchae Iudaorum totique genti, quae hanc sententiam continebant.

Rex Antiochus Simoni sacerdoti summo ac ethnarchae gentique Iudaorum salutem.

Quandoquidem viri pestilentis potiti sunt regno patrum nostrorum, volens vindicare regnum illud, ut restitutum illud in eum statum quo erat prius, collegi copias multas & comparavi naves bellicas.

Volo autem descensum facere in regionem ut eos adortiar qui vastarunt regiorum nostram quique desolarunt urbes multas in regno illo.

Nunc igitur confirmo tibi omnes immunitates quas attribuerunt tibi reges qui ante me, & quaecunque alia dona remiserunt tibi.

Item permitto tibi quae de re propria noia monetia regioni tuae.

Ierusalem & sanctuarium esse libera, omniaque aima que comparasti, nec non munitiones quas extinxisti qualique obtinues, maneat tibi.

Item quicquid debetur regi & quod ei penderetur ab hoc in omne tempus remittuntur tibi.

Quum autem potius regno nostro honorabimus te gentemque tuam & templum honore magno, ita ut

1 **Κ**ΑΙ ἀπέστειλεν ὁ Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου τοῦ βασιλέως ἐπιστολάς ἅπασαν τῶν νήσων τῆς θαλάσσης Σίμωνι ἱερεῖ καὶ ἐθνάρχῃ τῶν Ἰουδαίων καὶ παντὶ τῷ ἔθνεϊ, καὶ ἦσαν περὶ ἐρχομαί τ' ἔσοπον Ἰούτων.

2 Βασιλεὺς Ἀντίοχος Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ καὶ ἐθνάρχῃ καὶ ἔθνεϊ Ἰουδαίων χαίρειν.

3 Ἐπειδὴ ἄνδρες λοιμοὶ κατεκράτησαν τῆς βασιλείας τῶν πατέρων ἡμῶν, βούλομαι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως ἀποκατάσσω αὐτὴν ὡς ἦν πρότερον· ἔξενολόγησα δὲ πλῆθος δυνάμεων καὶ κατεσκευάσα πλεία πολεμικά.

4 Βούλομαι δὲ ἐκβῆναι καὶ τὴν χώραν, ὅπως μείλω τοὺς κατεφθαρκότας τὴν χώραν ἡμῶν καὶ τὰς ἠρημωκότας πόλεις πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ.

5 Νῦν οὖν ἰσημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἀ ἀφῆκάν σοι οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλλα δόματα ἀφῆκάν σοι.

6 Καὶ ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κῆρυγμα ἰδίων νόμων κατὰ τὴν χώραν σε.

7 Ἰερουσαλήμ δὲ καὶ τὰ ἅγια ἔξω ἐλεύθερα καὶ πάντα τὰ ὅπλα ὅσα κατεσκευάσασαι, καὶ τὰ ὄχυρά σου ἅπαντα ἀφῆκόν σοι.

8 Καὶ πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν καὶ τὰ ἐσόμματα βασιλικά, ἅπασαν τῶν καὶ εἰς τὴν ἀπῆλθα χρόνον ἀφῆκόν σοι.

9 Ὡς δ' ἂν κρατήσωμεν τὴν βασιλείαν ἡμῶν, δόξασμεν σε καὶ τὸ ἔθνος σου καὶ τὸ ἱερόν δόξῃ μετὰ γὰρ,

γὰρ, ὡς τε φάνεραν χυρέας τὴν δόξαν ὑμῶν ἐν πάση τῇ γῇ.

10 Ἐποὺς τετάρτου καὶ ἑβδομηκαστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἔξω ἦλθαν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν πατέρων αὐτῶν, ἔσσω ἦλθον πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὡς τε ὀλίγους ἔξω τὰς καταλειφθείσας σὺν Τρύφωνι.

11 Καὶ ἐδύωξεν αὐτὸν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθε φεύγων εἰς Δωρὰ τὴν ἐπὶ τῇ θαλάσσης.

12 Εἶδε γὰρ ὅτι σωθήσεται ἐπὶ αὐτὸν τὰ κακά, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν αἱ δυνάμεις.

13 Καὶ παρένεβαλεν Ἀντίοχος ἐπὶ Δωρὰ, καὶ σὺν αὐτῷ δώδεκα μυριάδες ἀνδρῶν πολεμικῶν καὶ ὀκτακισχίλια ἵππων.

14 Καὶ ἐκύκλωσε τὴν πόλιν, ἔτα πλεία δὲ τῆς θαλάσσης σὺν ἦσαν, καὶ ἐθλίβε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς γῆς ἔσσω τῆς θαλάσσης, ἔσσω εἶασον ἐδῆνα ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι.

15 Καὶ ἦλθε Νουμῆνιος καὶ οἱ παρ' αὐτῶν ἐκ Ρώμης ἔρχοντες ἐπιστολάς τοῖς βασιλεῦσι καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγγράφιο τὰδε.

16 Λεύκιος ἵππατος Ρωμαίων Πτολεμαίῳ βασιλεῖ χαίρειν.

17 Οἱ πρεσβυταὶ ἡμῶν Ἰουδαίων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν ἔσσω σύμμαχοι, ἀνανεύοντες τὴν ἔσσω ἀρχῆς φιλίας καὶ συμμαχίας, ἀπεσταλέμενοι ἀπὸ Σίμωνος τῆ ἀρχιερέως καὶ τῶν δήμων ἡμῶν Ἰουδαίων.

18 Ἡνεγκαν δὲ ἀσπίδα χρυσοῦν ἀπὸ μῶν χιλίων.

19 Ἡρῆσαν οὖν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ ταῖς χώραις, ὅπως μὴ ἐκλήθησων αὐτοῖς κακά, καὶ μὴ πολεμήσων αὐτὰς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἔσσω τὴν χώραν αὐτῶν, ἔσσω μὴ συμμαχήσασιν τοῖς πολεμῆσιν αὐτῶν.

manifesta fiat gloria vestra in univërta terra.

10 Anno centesimo septuagesimo quarto egresso Antiocho in terrâ patrum suorum, convenerunt ad eum omnes copiae, sicut et paucæ remanserunt cum Tryphone.

11 Qui cum Antiochus rex ipsum persequeretur fuga se recepit Doram quæ ad mare.

12 Videbat enim congesta esse in se mala quæ dereliquerant eum copiae.

13 Itaque castra fecit Antiochus ad Doram, habens secum centum viginti milia virorum bellatorum, & octo millia equitum.

14 Qui cum urbem circumdedissent, navisque à mari accessissent, vexavit urbem terra marique, nec sivit quenquam egredi aut ingredi.

15 Interea venit Numerius cæsarque comes Romæ, habentes litteras ad reges & provincias, in quibus hæc scripta erant.

16 Lucius consul Romano rum Prolemaeo regi salutem.

17 Legati Iudæorum amici nostri & focii venerunt ad nos renovatum eam quæ ab initio fuit amicitiam & societatem, missi à Simone pontifice populoque Iudæorum.

18 Et attulerunt clypeum aureum minarum mille.

19 Placuit igitur nobis scribere regibus & provinciis ne studeant eis malefacere, neve oppugnet eos aut urbes eorum aut regionem eorum, tum etiam ne arma consocient cum iis qui oppugnant eos.

Porrò visum fuit nobis accipere clypeum ab illis. Si ergò aliqui pestilentes fuerunt è regione ipsorum ad vos, tradite eos Simoni pontifici, ut puniat eos secundù legem ipsorù.

Atque hæc scripsit Demetrio regi, & Attalo, & Ariarathæ, & Arsacæ.

Et in omnes regiones, & Samplamæ, & Spartiatii, & in Delum, & in Myndò, & in Sicyonem, & in Cariam, & in Samum, & in Pamphyliam, & in Lyciam & in Halicarnassum, & in Rhodum, & in Phaselidem, & in Coo, & in Siden, & in Aradum, & in Gortynam, & Cnidum, & Cyprum, & Cyrenen.

Exemplum autem eorum scripserunt Simoni pontifici.

Antiochus verò rex castra posuit ad Doram secundò, admovens contra ei manus & machinas parans, conclusitq; Tryphonem ne egredi aut ingredi posset.

Misitque ei Simon auxilio delectorum virorum duo millia, & argentum & aurum & instrumenta multa.

Que noluit accipere, sed rescidit omnia quæ pactus fuerat cum eo prius, & alienabatur ab eo.

Et misit ad cum Athenobium unum ex amicis suis qui cum illo sermones conferret ac diceret: vos tenetis Ioppem & Gazaram & arcem quæ est Ierosolymis civitates regni mei.

20 Εδοξε δὲ ἡμῖν δέξασθαι τὰ ἀπίδα παρ' αὐτῶν.

21 Εἰ τινες οὐδ' λοιμοὶ διαπεφύρασιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς, παραδοτε αὐτοὺς Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸν νόμον αὐτῶν.

22 Καὶ τὰ αὐτὰ ἔγραψε Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀτιάλῳ, Ἀεραράθῃ, καὶ Ἀρσάκῃ.

23 Καὶ εἰς πᾶσας τὰς χώρας, καὶ Σαμφάμῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Δῆλον, καὶ εἰς Μύνδον, καὶ εἰς Σικυῶνα, καὶ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἀλικαρνασσὸν, καὶ εἰς Ρόδον, καὶ εἰς Φασηλίδαν, καὶ εἰς Κῶν, καὶ εἰς Σίδον, καὶ εἰς Ἀραδὸν, καὶ εἰς Γόρτυναν, καὶ Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ Κυρήνην.

24 Τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψαν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

25 Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ Δωδρα ἐν τῇ δευτέρᾳ, προσάγων δεξὰ πάντος αὐτῆ τὰς χεῖρας καὶ μηχανὰς ποιοῦμενος, καὶ σιμύλλεισεν τὸ Τρύφωνα τῆ μὴ εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων διὰ χιλίους ἄνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχῆσαι αὐτῷ, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σπυρίκηνα.

27 Καὶ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ δέξασθαι, ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα σιμύλλειτο αὐτῷ τὸ πρότερον, & ἠλλοξίωτο αὐτῷ.

28 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Ἀθλιώβιος ἓνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησάμενον αὐτῷ λέγων. Ὑμεῖς καθ' ἑαυτοὺς τῆς Ἰόππης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς ἀκρῆς τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλεις τῆς βασιλείας μου.

Ta

29 Τὰ ὅρια αὐτῶν ἠρημάσατε, καὶ ἐποίησατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆ γῆς, καὶ ἐκυριεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

30 Νῦν οὖν παραδοτε τὰς πόλεις αἷς κατελάβετε, καὶ τὰς φάρας τῶν τόπων ὧν κατεκυριεύσατε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆ Ἰουδαίας.

31 Εἰ δὲ μὴ, δότε ἐν' αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τὸ καίσαφθορᾶς ἧς καλεφθάρκατε, καὶ τῶν φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακόσια· εἰ δὲ μὴ, παρεσχυόμενοι ἐκπύλεμῃσομεν ὑμᾶς.

32 Καὶ ἦλθεν Ἀθλιώβιος φίλος τῷ βασιλεῖ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν Σίμωνος καὶ κυλικεῖον καὶ χρυσομάτων καὶ ἀργυρομάτων, καὶ παρῆσαν σινικανὴν, καὶ ὄξισατο, καὶ ἀπήγαγεν αὐτῷ τὰς λόγους τῷ βασιλεῖ.

33 Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ, οὔτε γῆν ἄλλοξίαν εἰλήφαμεν, οὔτε ἄλλοξίων κερδήκαμεν, ἀλλὰ τὴ κληρονομίαν τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἐν τινὶ καιρῷ ἀκρίτως κατεκεράθη.

34 Ἡμεῖς δὲ καιρὸν ἔχοντες ἀντεχόμεθα τῆ κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν.

35 Περὶ δὲ Ἰόππης καὶ Γαζάρων ὧν αἰτιεῖς, αὐταὶ ἐποίησαν ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην καὶ τῶν χωρῶν ἡμῶν, τοῦτων δώσομεν τάλαντα ἑκατὸν· εἰ ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἀθλιώβιος λόγον.

36 Ἀπέστρεψε δὲ καὶ εἰς πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγαγεν αὐτῷ τὰς λόγους τὰς τῆς δόξης Σίμωνος καὶ πάντα ὅσα εἶδε, & ὄργισθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴν μεγάλην.

37 Τρύφων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφυγεν εἰς Ὀρθωσιάδα.

M 2

Fines eorum desolatis, fecitque magnam plagam in terra, reu' positum in multis locis regni mei.

Nunc igitur tradite urbes quas cepistis, tributumque locorum ubi i'erum positum estis extra fines Iudææ.

Sin minus, date pro illis quingenta talenta argenti, & pro vastatione quam in istis tributisque urbium alia talenta quingenta: alioqui bellum vobis inferemus.

Veniens autem Athenobius amicus regis Ierosolymam vidit gloriam Simonis & repositorium calicum cum vasis aureis & argenteis, apparatusque multum ita ut obfuscesceret: & res nuntiavit ei sermones regis.

Cui respondens Simon dixit, neque terram alienam occupavimus, neque aliena detinemus, sed hereditatem patrum nostrorum, quæ ab hostibus nostris aliquo tempore iniuste detenta fuit.

Nos verò tempus nacti vendicamus hereditatem patrum nostrorum.

De Ioppe autem Gazaraque, quæ petis (ipsæ fecerunt in populo plagam magnam in regione) nostra) pro his dabimus talenta centum: sed non respondit ei Athenobius verbum.

Reversus autem cum exanderentia ad regem res nuntiavit ei sermones istos & gloriam Simonis, omniaque quæ viderat: quomodo rem iratus fuit rex ira magna.

Ceterum Trypho descendens navem fugit Orthosiadam.

Tum constituit rex Cenedebzum praefectū regionis maritimae, & eique dedit copias pedestres & equestres.

Et mandavit ei ut castra moveret adversus Iudaeam, item mandavit ei ut extrueret Cedronem & muniret portas, & ut bellum populo inferret: rex autē persequēbatur Tryphonem.

Cenedebzus adveniens Iamnam cepit lacessere populum & invadere Iudaeam & captivum ducere populum & occidere.

Extrudatque Cedronem collocavit ibi equites & copias peditum, qui excursio- nibus vias Iudaeae infestas rent, quemadmodum praeseparat ei rex.

CAP. XVI.

Quamobrem ascendens Iohannes de Gazaris nuntiavit Simoni patri suo quae per- ficebat Cenedebzus.

Tunc advocavit Simon duos filios suos seniores Iudaeae & Iohannem quibus dixit: Ego & fratres mei & domus patris mei bellum gessimus cum hostibus Iudaeae ab adolescentia in hoc diurnum usque diem, idque a deo feliciter sub manibus nostris successit ut persaepe liberaverimus Iudaeam.

Nunc vero senii, vos autem idonei estis aetate per Dei misericordiam: efflore pro me & fratre meo, egredisq; propugnate gentem nostram auxilium autem a coelo ad- esto vobis.

Ita illi delectis ex regio- ne viginti millibus virorum

38 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κενδεβαῖον στρα- τηγὸν τῆς παραλίας, καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἵππι- κὰς ἔδωκεν αὐτῷ.

39 Καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβολεῖν καὶ κερσο- πον τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν Κεδρῶν ἐν ὄχρῳσιν τὰς πύλας, καὶ ὅπως πολεμη- σή τὸν λαόν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τὸν Τρύφωνα.

40 Καὶ παρεγγυήθη Κενδεβαῖος εἰς Ἰάμναια, καὶ ἤρ- ξατο τὴν ἐρεθίζειν τὸν λαόν, καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀιχμαλωτίζειν τὸν λαόν, καὶ φονεῖν.

41 Καὶ ὠκοδόμησε τὴν Κεδρῶν, καὶ ἔταξεν ἐκείνῃ π- πτεῖς καὶ δυνάμεις ὅπως ἐμποροῦντο οἱ ἐξ ὁδοῦ ὡ- σι τὰς ὁδούς τῆς Ἰουδαίας καθὰ συνῆταξεν αὐτῷ ὁ βα- σιλεὺς.

Κ Ε Φ. ΙΣ.

1 ΚΑὶ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι πατρὶ αὐτοῦ ὅτι συνετέλει Κενδε- βαῖος.

2 Καὶ ἐκέλευσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδαν καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τῆς πατρὸς μου ἐπολεμήσαμεν τῶν πολεμίων Ἰσραὴλ ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εὐδοκῆθη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ πλεονακίς.

3 Νῦν δὲ γεγήρακα, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῷ ἔλεει ἰσ- κανοί ἐστε ἐν τοῖς ἔτεσι· γίνεσθε ἀπὸ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀ- δελφοῦ μου, καὶ ἐξελθόντες ἱσχυραχθεῖτε ὑπὸ τῶν ἔθνων ἡμῶν, ἢ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ βοήθειαι ἔσω μὴ ὑμῶν.

4 Καὶ ἐπέλεξε ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀν- δρῶν

δρῶν πολεμιστῶν καὶ ἵππεις, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν Κενδεβαῖον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μωδεῖν.

Καὶ ἀναστάντες τὸ πρῶτον ἐπορεύοντο εἰς τὸ πε- δῖον, καὶ ἰδὲ δυνάμεις πολλαὶ εἰς σιμῶντιναιον αἰ- τοῖς πεζικῇ καὶ ἵππεις, καὶ ἦν χιμαῖρρος ἀνα- μέσον αὐτῶν.

Καὶ παρενέβαλε καὶ κερσοπὸν αὐτῶν αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν· καὶ εἶδε τὸν λαόν διελόμενον ὄχρῳ- ρῶσιν τὸν χιμαῖρρου, καὶ διεπέρασε πρῶτος, καὶ ἴδον αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ διεπέρασαν καθ' ὅπως αὐτοῦ.

Καὶ διεῖλε τὸν λαόν καὶ τὴν ἵππειν ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν· ἢ δὲ ἵππος τῶν ὑπεναστῶν πολλὴ σφόδρα.

Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἰσχυρῶν σάλπιγγι, καὶ ἔβο- πώθη Κενδεβαῖος, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔ- πεσον ἐξ αὐτῶν ἑξαμυριάδες πολλοί· οἱ δὲ κατα- λειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὄχρῳσμα.

Τότε ἔξαμυρίαδην Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννη· Ἰω- ἀννης δὲ κατέδιωξεν αὐτοὺς ἕως ἦλθεν εἰς Κεδρῶν ἦν ὠκοδόμησε.

Καὶ ἔφυγον ἕως εἰς τὰς πύργους τῶν ἐν τοῖς ἀρ- γροῖς Ἀζώται, καὶ ἐνεπύρσειεν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ ἔπε- σον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας διχιλίους, καὶ ἀπίστρεψεν εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης.

Καὶ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου ἦν καθυσαμένως στρατηγὸς εἰς τὸ πεδῖον Ἰεριχώ, καὶ ἔχεν ἀργύριον καὶ χρυσίον πολλόν.

Ἦν γὰρ Γαμβρὸς τῆς ἀρχιερέως.

Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἠβουλήθη

bellatorū & equitibus pro- fecti sunt contra Cenedeb- zum, & pernoctarunt in Mo- dein.

5 Inde mane surgentes pro- fecti sunt in campum, & ecce exercitus multus tam equestris quam pedestris illis obviam venit, sed tor- tens erat inter ipsos.

6 Castraque posuit ex ad- verso ejus ipse & populus ip- sus: videns autē populum timentem trajicere torren- tem, trajecit primus: quod cū viderent milites ipsius trajecerunt post eum.

7 Tum divisit populum, equites in medio peditum collocans, equitatus autem adversariorum erat multus valde.

8 Clankeruntque sacris tubis, ita fuso Cenedebo e- jusque exercitu ceciderunt ex illis faucibus multi: residui vero fugerunt in munitionem.

9 Tunc vulneratus est Iudas frater Iohannis: Iohannes autē persecutus est eos donec venisset Cedronem, quam extruxerat Cenedebzus.

10 Illi verò fugerunt usque ad turres quae in agris Azot- itis, quam incendit ignis, cecideruntque ex eis circiter duo millia virorum, & reversus est in terram Iudaeae cum pace.

11 Porro Ptolemus Aegypti filius constitutus erat, praefectus in campo Iericho, habebatque argen- tum & aurum multum.

12 Erat enim gener pontificis.

13 Elatumque fuit cor ejus adeo ut voluerit potius re-

gione: itaque confilia in-
it fraudulenta contra Si-
monem & filios ipsius ut
tolleret eos.

Simon autem obibat ci-
vitates quæ in regione, cu-
ram gerens administrationis
eius earum, & descendit in
Iericho ipse & Matthathias
& Iudas filii ejus, anno cen-
tesimo septuagesimo septi-
mo, mense undecimo, qui
Sabat vocatur.

Ibi excepit eos Abubi
filius in munitionibus quæ
Doc appellatur, quam ex-
truxerat, cum dolo, fecitque
eis convivium magnam, &
abscondit ibi viros.

Quam largius
bibisset Simon & filii ejus,
exurgens Ptolemæus cum
suis sumplerunt arma, & in-
vaserunt Simonem in con-
vivio, occideruntque ipsum
& duos filios ipsius, & quos-
dam ex pueris ipsius.

Et fecit prævaricationem
magnam, reddiditque mala
pro bonis.

Scriptitque hæc Ptole-
mæus, & misit regi quæ sibi
mitteret copias in auxilium,
se enim traditurum ei re-
gionem ipsorum & urbes.

Alios verò misit Gaza-
ram qui de medio tollerent
Iohānem: & chiliarchas ad
se accersivit per litteras ut
daret ipsis argentum & au-
rum & munera.

Et alios misit qui occu-
parent Ierusalem: & mon-
astem templi.

Præcurrens autem qui-
dam Gazara nuntiavit Iohā-
nanni perisse patrem ipsius
& fratres ipsius, nec non
missos esse qui ipsum quo-
que occiderent.

κατακράτησαι τὴν χώραν, καὶ ἐβουλεύετο δόλω καὶ
Σίμωνος ἢ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἄραι αὐτῆς.

14 Σίμων δὲ ἐπὶ ἐφοδίων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ
χώρα καὶ φρονίζων τὴν βασιλείαν αὐτῶν, καὶ κατέβη
εἰς Ἱερὴχὸν αὐτὸς καὶ Ματθαθίας καὶ Ἰούδας ἢ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ἔτους ἐβδ ομνησοῦ καὶ ἑκατοσοῦ ἐν μηνὶ ἐνδε-
κάτῳ, οὗτος ὁ μὴν σαβᾶτ.

15 Καὶ ὑπεδέξατο αὐτῶν ὁ τῶν Ἀβέβου εἰς τὸ ὄχημα
μάτιον τὸ καλεῖται Δὸκ μὴ δόλου ὁ ὠκοδόμησε,
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον μέγαν, καὶ ἐνέκρυψεν ἐκεῖ
ἄνδρας.

16 Καὶ ὅτε ἐμεθύθη Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ἔξανέ-
σθη Πτολεμαῖος καὶ οἱ παρ' αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν τὰ ὄ-
πλα αὐτῶν, καὶ ἐπεισήλθοσαν πρὸς Σίμονα εἰς τὸ συμ-
πόσιον, καὶ ἀπέκλειναν αὐτὸν καὶ τὰς δύο υἱοὺς αὐτῶν,
καὶ τίναν τῶν παιδαρίων αὐτῶν.

17 Καὶ ἐποίησεν ἀθίσιαν μεγάλην, καὶ ἀπέδωκε
κατὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

18 Καὶ ἔγραψε ταῦτα Πτολεμαῖος, καὶ ἀπέστειλε
πρὸς βασιλεῖ ὅπως δώσει αὐτῷ δυνάμεις εἰς βο-
ήθειαν, καὶ παρεδῶ αὐτῶν τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τὰς
πόλεις.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρους εἰς Γάζαρα ἄραι τὸν
Ἰωάννην, καὶ τοῖς χιλιάρχοις ἀπέστειλεν ὀπισθοῦς
παραχρῆμα πρὸς αὐτὸν, ὅπως δώσῃ αὐτοῖς ἀργυρί-
ον καὶ χρυσίον καὶ δόματα.

20 Καὶ ἑτέρους ἀπέστειλε καὶ λαβείναι τὴν Ἱερου-
σαλήμ καὶ τὸ ὄρος τῆς ἱερῆς.

21 Καὶ προδραμών τις ἀπήγγειλεν Ἰωάννη εἰς
Γάζαρα, ὅτι ἀπώλετο ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἀπέσαλκε καὶ σὲ δραπετεῖναι.

Καὶ

Καὶ ἀκούσας ἔξῃση σφόδρα, καὶ συνέλαβε τὸς
ἄνδρας τοὺς ἐλθόντας δραπετεῖν αὐτὸν, καὶ ἀπέ-
κλειεν αὐτοὺς· ἐπέγνω γὰρ ὅτι ἐζήτουσιν αὐτὸν
δραπετεῖν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάννου καὶ τῶν πο-
λέμων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν αὐτῶν ὧν ἠνδρα-
γάθησε, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχῶν ὧν ὤκο-
δόμησε, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν.

Ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν
ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐξηγήθη ἀρχιερεὺς καὶ
τὸν πατέρα αὐτοῦ.

22 Quod audiens vehemē-
ter attonitus comprehen-
dit viros illos qui venerant
ad perdendum ipsum, &
occidit eos: cognoverat e-
nim eos sibi exitum moliri.

23 Reliqua sermonum Io-
hannis & bellorum, ejus
strennuæque factorum ejus
que præclare gessit, structu-
ræque murorum quos ex-
truxit, & actorum ejus.

24 Ecce illa scripta sunt in
libro dierum pontificatus
ejus, ex quo factus est pon-
tifex post patrem suum.

T E Λ Ο Σ.

